XXIII. évfolyam 18. szám

Ára: 1 forint

1967. május 4

Ludas Matyi

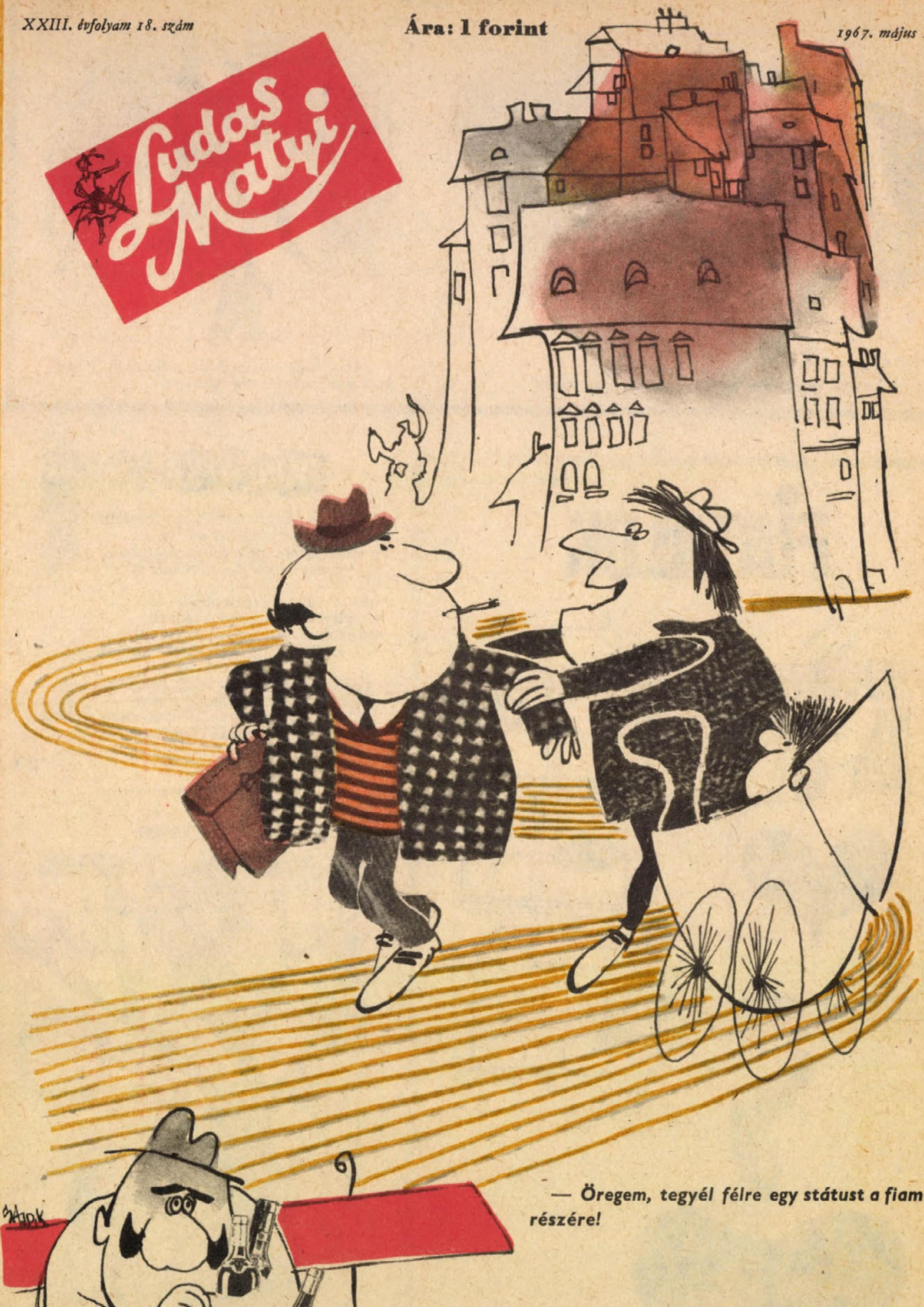

— *Öregem, tegyél félre egy státust a fiam részére!*

Sajdik Ferenc rajza

MÁJUS ELSEJÉN

Erdei Sándor rajzai

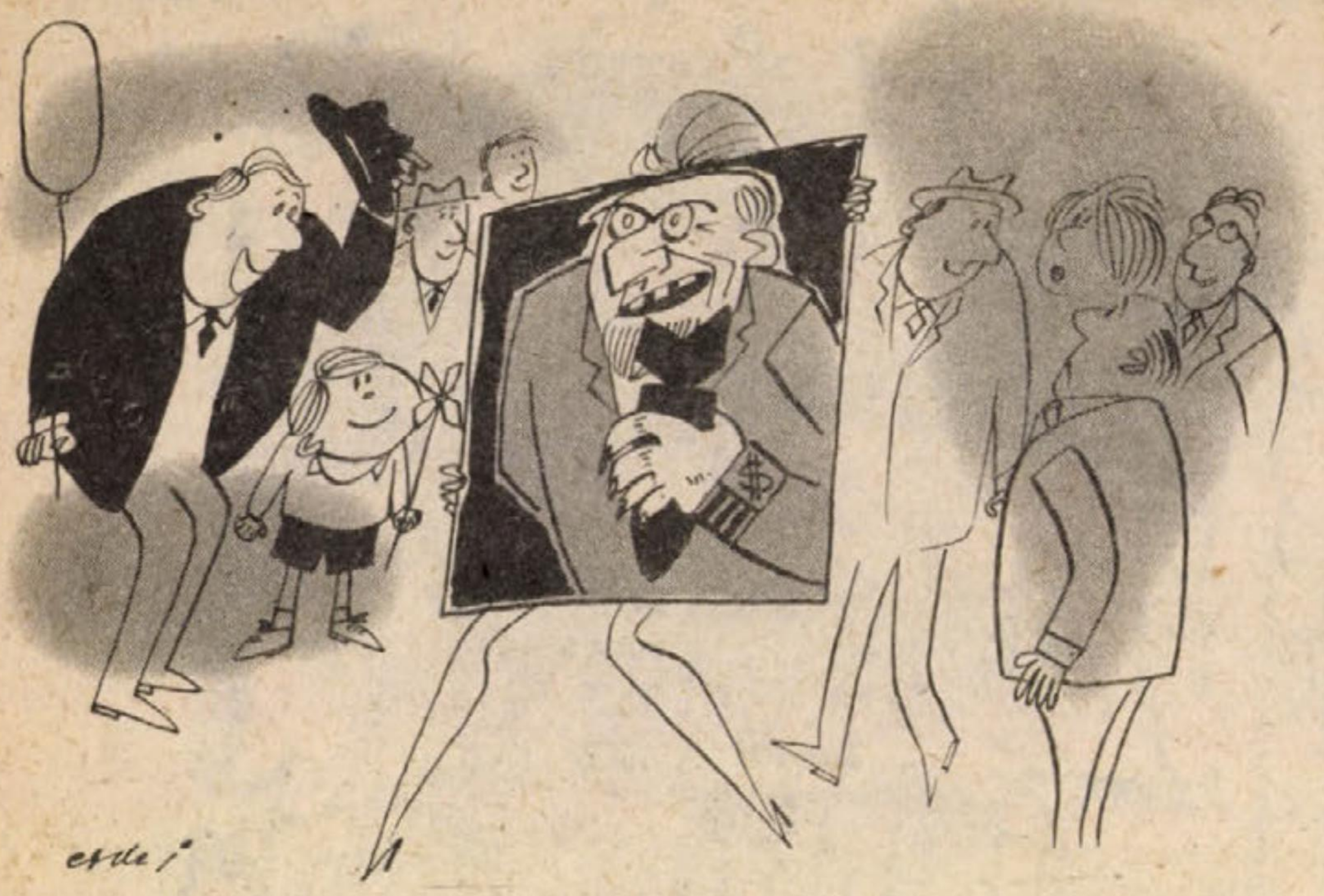

– Csókolom, Katika, milyen csinos már kora reggel!

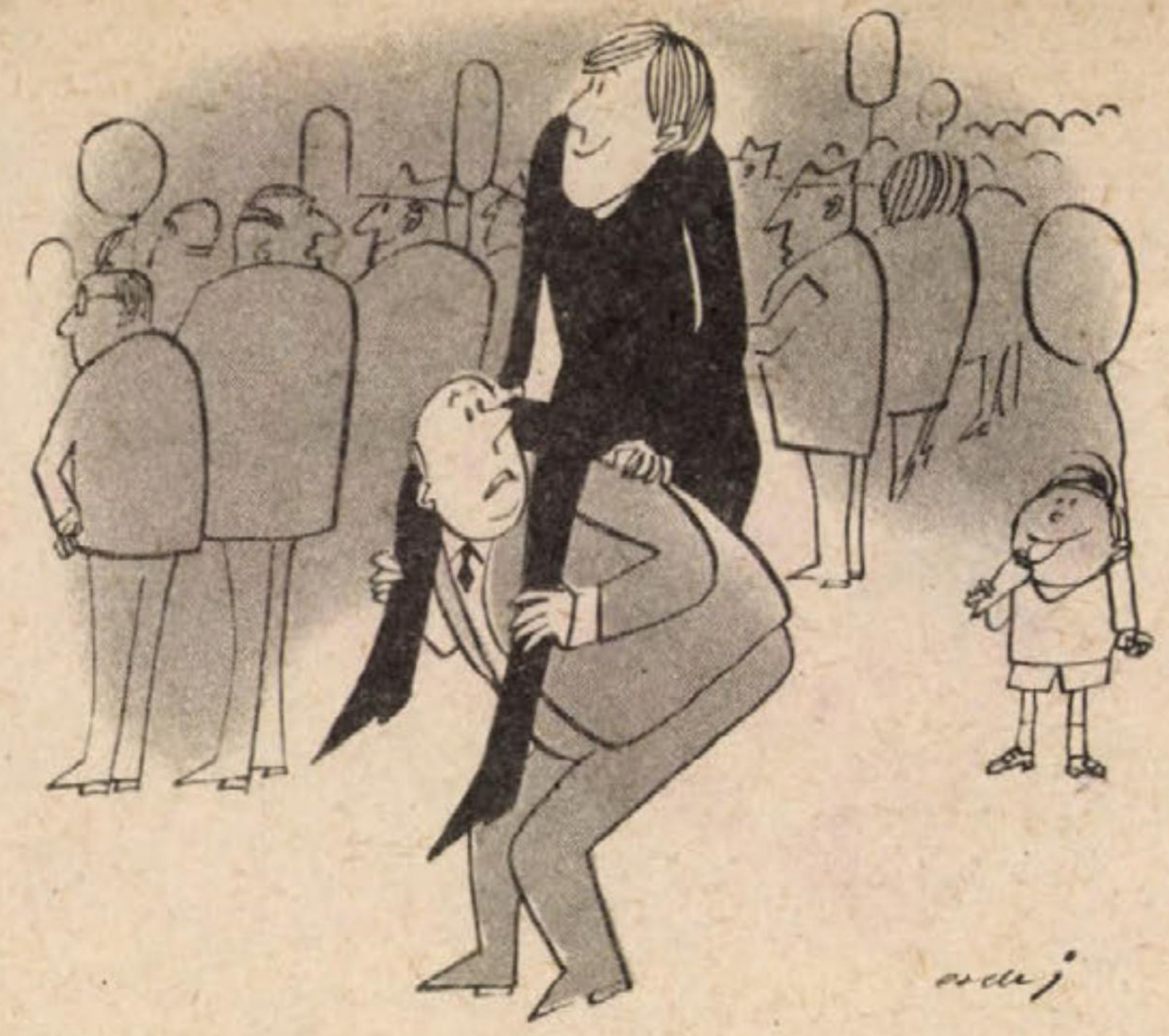

– Huszonegy éve viszlek a nyakamban, Pistike, most már igazán jöhetnél gyalog is . . .

Kálmánchey Zoltán rajzai

FIATALOK

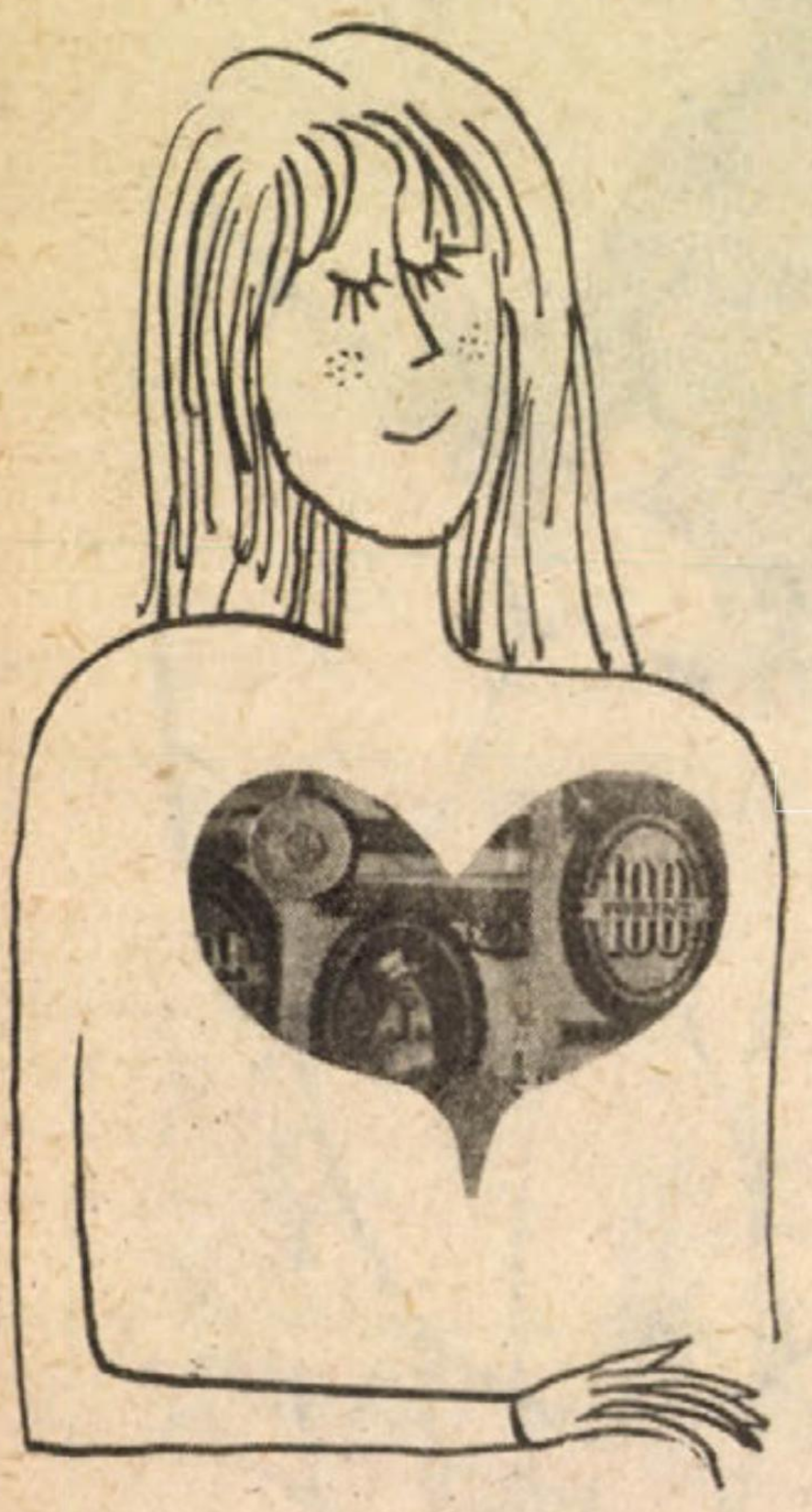

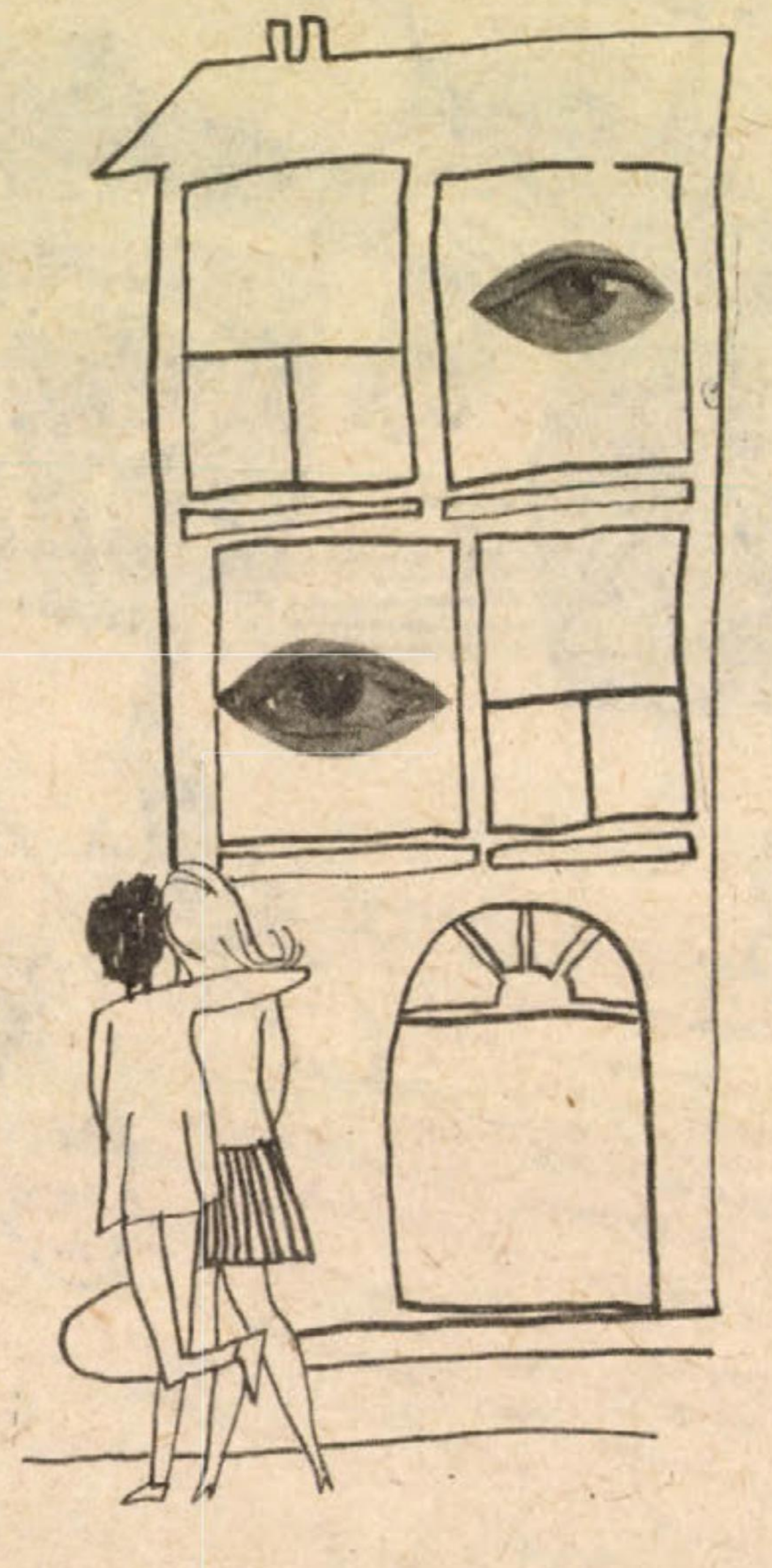

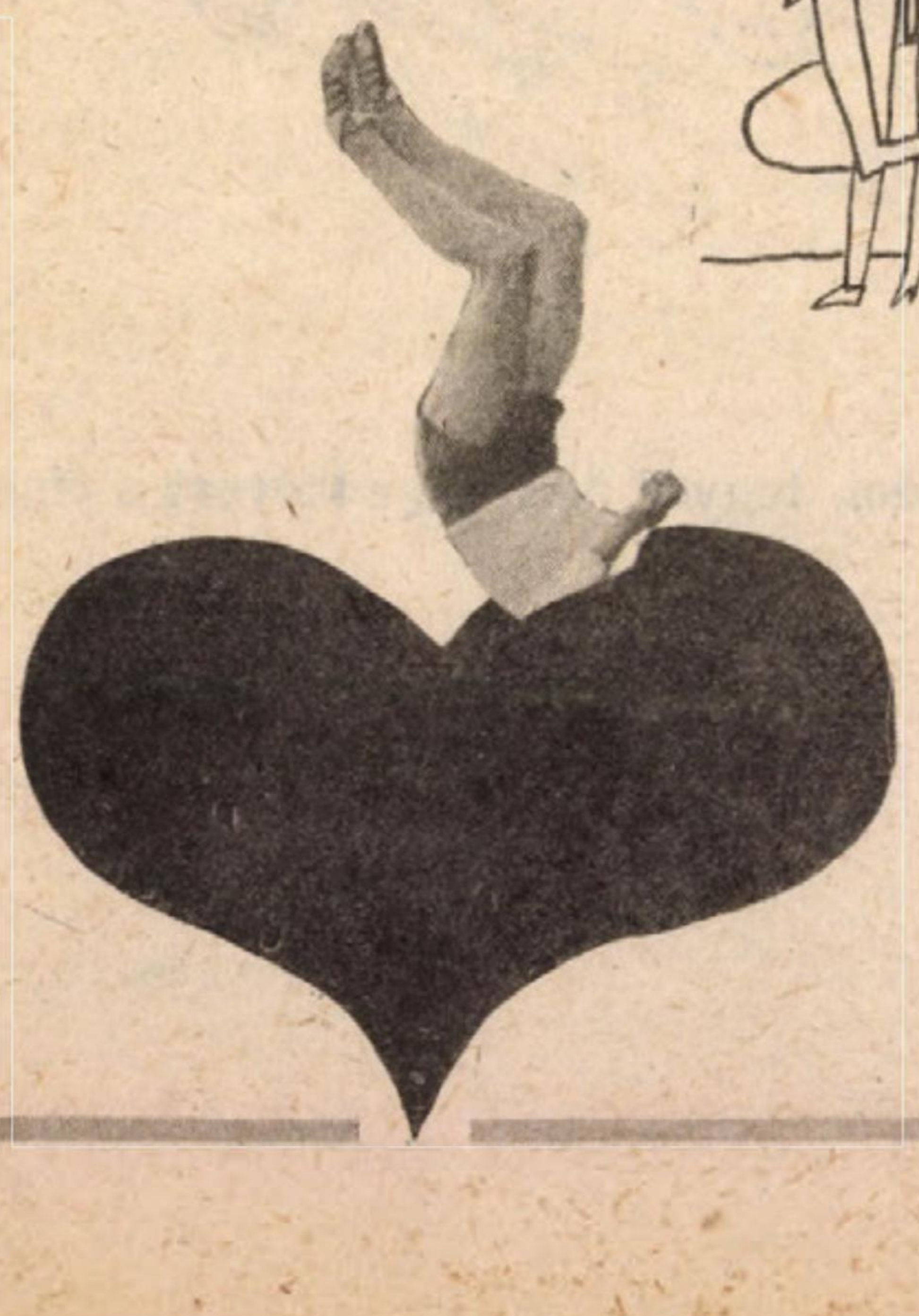

MINI VERS

Gondolom, hogy önök is megfigyelték:
Mióta búcsút mondott a hideg,
E tényt tovább nem lehet takargatni,
A szoknya napról napra rövidebb.

Minap reggel a hetes autóbuszon,
A zsúfolt peron belső szegletén
Felsikoltott mellettem egy leányka:
– A szoknyámat, jaj, otthon hagytam én!

A kocsiról most hogy fogok leszállni?
A lábam menten gyökeret ereszt!
– Csak menjen bátran! – nyugtatám a bakfist.
– Hisz' úgysem fogják észrevenni ezt . . .

d. f.

Félénk kislány

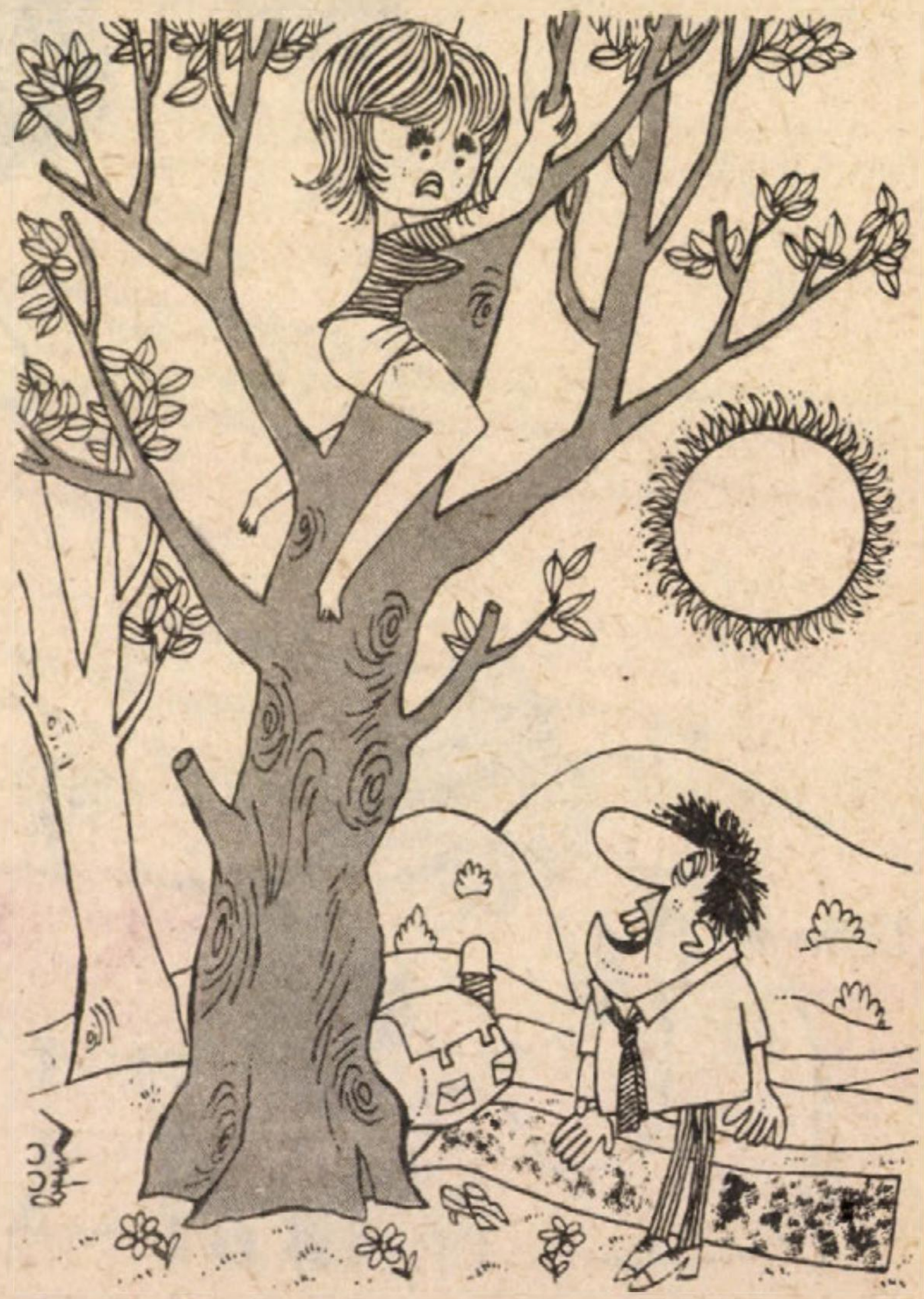

– Hát nem bízik bennem, Évike?

Mindenféle

Bárkit meg lehet győzni, ha az illető is úgy akarja.

X mindent elért, amire érdemtelen, és mégsem boldog.

Az ember igyekszik lakályosan berendezni világát, csak a földet, a vizet és a levegőt mérgezi meg.

Az unatkozó ember önmagát unja, és milyen igaza van!

Minden orvos jó, ha az ember egészséges.

Minden új irodalmi alkotás azt bizonyítja, hogy még mindig lehet új összetételeket kihozni az ábécé húszegynéhány betűjéből.

Az emberré válás első foka az idegösszeomlás volt.

Más fájdalmának elviseléséhez elég az erős lélek.

A legveszélyesebb ragályos betegségek: fekete himlő, lepra, kolera, idegesség és szomorúság.

F. L.

Johnson vágyálma Endrődi István rajza

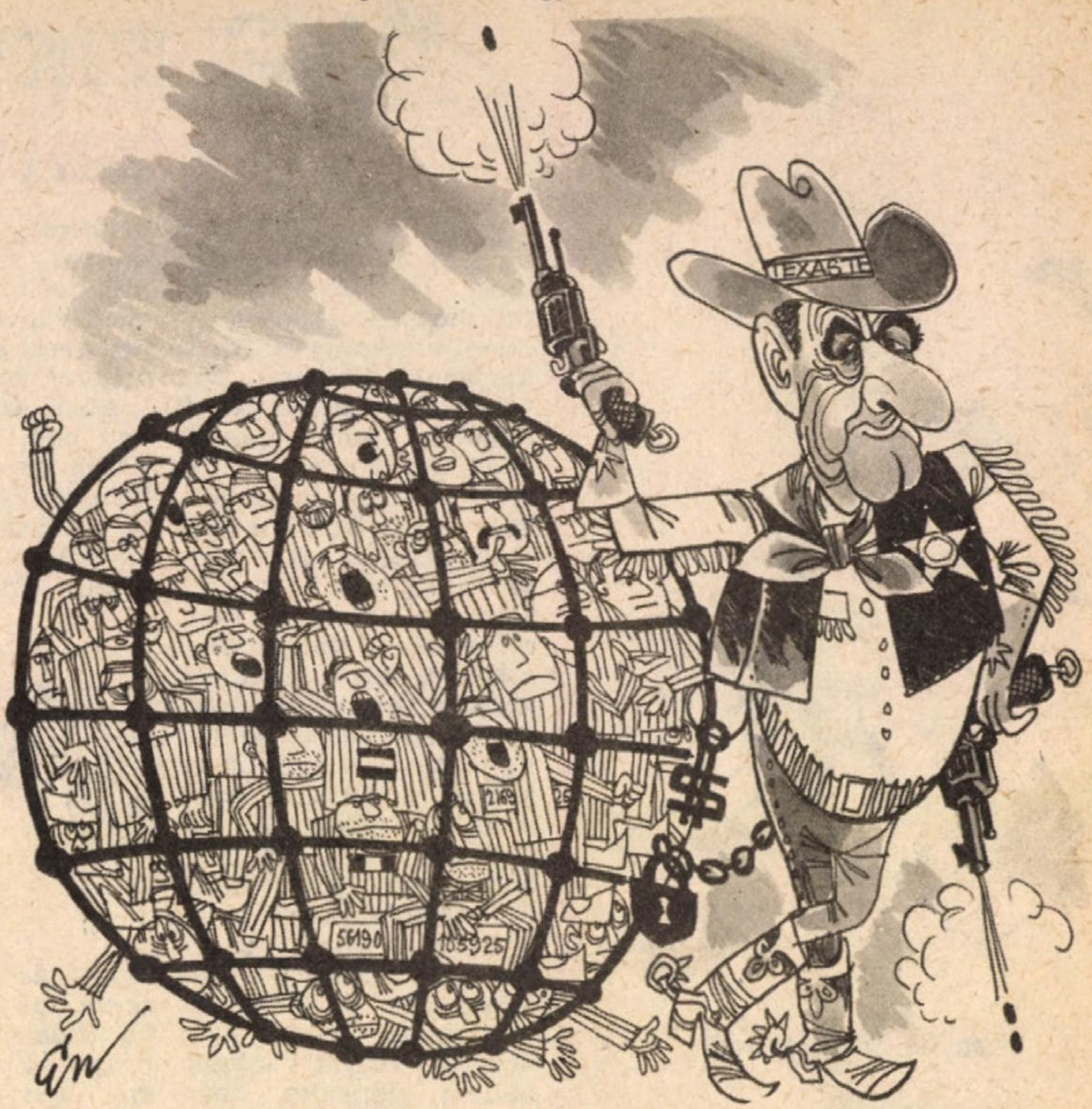

fordítok bergengócból

Olvastam a Nagyvilágban egy kritikát, amely szerint Kerouac „Úton" című regényének főhőse, Dean, az eredetiben „szánalmat keltő, rokonszenves figura"... A magyar fordítás Deanja pedig „utolsó strici, perverz csavargó". Az elemző kritika szerint fordítás közben megváltozott a hősök jelleme és a regény szemlélete.

A cikk azért keltette fel az érdeklődésemet, mert épp most fordítok magyarra egy híres bergengóc regényt, a „Maria"-t, és én nem akarok ilyen hibába esni. A könyv ötven példányban jelent meg, de ez Bergengóciában, ebben a kis országban, ahol még a művelődésügyi miniszter is analfabéta, óriási példányszám. Ha jól emlékszem, az író, T. V. Blufor, valami díjat is kapott, vagy adott, már nem is tudom...

A regény hősnője, Maria, tizennyolc éves, szőke, kék szemű, fehér bőrű. Az író tiszta vizű hegyi patakhoz, gyenge violához, holdfényhez, hegedűtrillához hasonlítja a lányt, akiből csak úgy árad a tisztaság, amely lefegyverzi és hódolatra készteti a körülötte levő férfiakat.

A könyv első mondata bergengócul így hangzik: „Leffcece trem – bö Maria maklec. – Tulu juj strstrs viglen." A fordítás nem okozott gondot, perfekt bergengóc vagyok, és azonnal gépbe írtam a magyar szöveget:

– El kell hogy váljunk egymástól – mondta Maria a férfinak. – Biztos vagyok benne, hogy talál majd egy lányt, aki szeretni fogja önt... És most isten önnel!

A fordítással azonban nem voltam elégedett: így nem beszél ma egy fiatal leány, még akkor sem, ha gyenge viola és tiszta vizű hegyi patak. Csiszolgattam egy kicsit a mondatot, majd újra lekopogtam:

– El kell hogy váljunk egymástól – mondta Maria a férfinak. – Tuti vagyok benne, hogy találsz majd egy csajt, aki szeretni fog... És most csaó!

Úgy éreztem, ez már sokkal jobb, frissebb, modernebb. A szerző kezet csókolhat érte. Gazdagabbá tettem a stílusát, ha egyáltalában van neki ilyesmi. De még ekkor sem ültem le a babéraimra, hanem tovább dolgoztam a mondaton, és végül is ezt a változatot fogadtam el véglegesnek:

– Kopj le rólam! – mondta Maria a férfinak. – Majd találsz egy csajt, az fix, akinél jó leszel, csaó!

Most már nyugodt voltam: azt hiszem, eltaláltam a helyes hangot, anélkül, hogy meghamisítottam volna a hősnő jellemét, a regény szemléletét. A könyvet néhány hét alatt lefordítottam, és egy napon boldogan írtam le az utolsó mondatot, amely bergengócul így hangzott: „Tuuu Apolló – poficska Maria detta. – Tük bio nyameu szili i pus hrh..." Magyarul:

– Szép vagy, mint Apolló – suttogta a lány a szerelmének. – Gyere... Most fel kell jönnöd hozzánk... Ha jó leszel, puszit is kapsz a homlokodra...

Természetesen ez nem maradhatott így, nem passzolt a többihez, nem volt ezekben a mondatokban élet, de sebaj, én életet leheltem beléjük. Íme:

– Szép vagy, mint Apolló – suttogta a lány a szerelmének. – Gyere, most felsettenkedünk mihozzánk, és ha jó leszel, megcsókolhatsz...

Ugye, milyen más? Mennyivel elevenebb, zaftosabb? Az a nyamvadt bergengóc író nem is tudja, mit köszönhet nekem. Esküszöm, nem érdemli meg. S azt hiszik, elégedett voltam? Nem. Újra átdolgoztam az egészet:

– Gyere, te Apolló, felsettenkedünk a kéglibe, és ha jó leszel, neked is leesik valami...

Hosszas gyötrődés után – hiába, én már csak ilyen vagyok – ezt a változatot fogadtam el:

– Gyere fel, szép fiú, nem bánod meg...

Mikes György

Mindennapi akrobatika

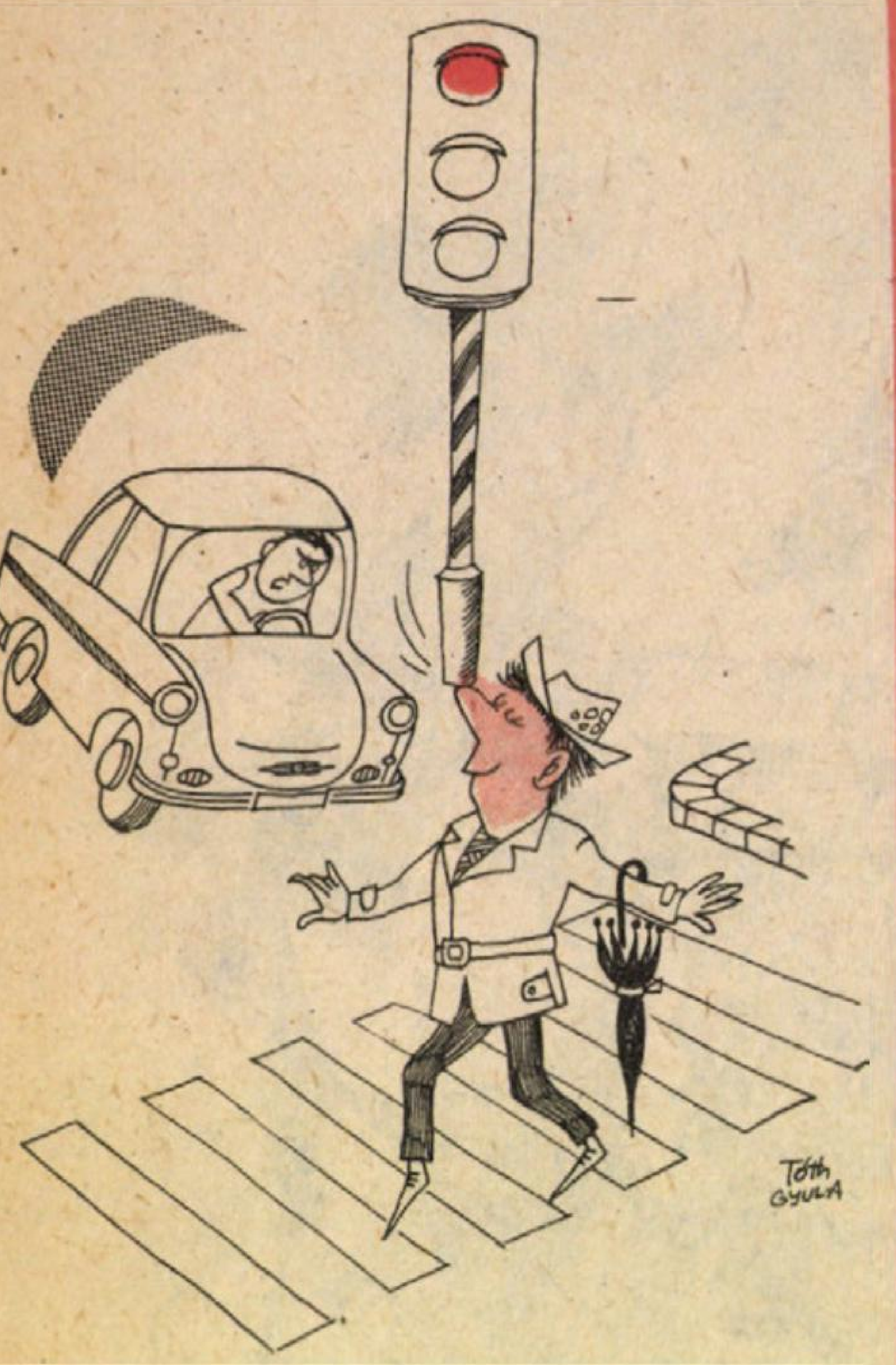

KIKAPCSOLÓDÁS

(LACIKA MONOLÓGJA)

Apu szombaton nagyon fáradtan jött haza, és pizsamát vett fel, hogy lefeküdjön pihenni a rekamiéra. Anyu kispárnát készített apu feje alá, és betakarta egy pléddel, ami apunak nagyon jólesett. Az is nagyon jólesett apunak, hogy anyu leült mellé a rekamiéra, és azt mondta, ez így nem mehet tovább, apunak ki kell kapcsolódnia a mindennapi robotból, mert különben tönkremegy, és neki máris van egy nagyon jó terve ehhez, de apu olyan különc, hogy alig meri neki elmondani.

Ekkor apu biztatta anyut, hogy csak mondja el nyugodtan, mert őszerinte is jó lenne valamiféle kikapcsolódást találni, ami a pihenését meghozná. Anyu nem kérette magát sokáig, hanem elmondta, hogy már ideje lenne, ha mink is vennénk egy kiskocsit, Wartburgot vagy Moszkvicsot, mert azt kapni lehet, és akkor a család minden szombat déltől hétfő reggelig víkendezhetne valahol, aminél jobb kikapcsolódást el se tudna apu számára képzelni.

Ahogy az én kis feleségem elképzeli a kocsivásárlást, mondta erre apu, és megsimogatta anyut, aztán megkérdezte, hogy tulajdonképpen miből vennénk mink kocsit, amikor legfeljebb hétezer forint spórolt pénzünk van az OTP-nél, és egy kocsi körülbelül hetvenezer forintba kerül?

Anyu azt felelte, hogy apu nem tud gyakorlatiasan gondolkozni, mert könnyen össze lehet hozni a pénzt. Az OTP-től kölcsön lehet kérni húszezret, Jenő bácsitól is húszat, és tíz-tíz ezer forintot apu két kollégájától, Velencei bácsitól és Korponai nénitől, akinek már apu is adott kölcsönt, és akkor már a mi hétezer forintunkkal együtt ki is lehet fizetni a kocsit.

Rosszul tud anyu számolni, mondta apu, mert még így is hiányzik a kocsi árához néhány ezer forint, ezenkívül teljesen el lennénk adósodva, és csak azt mondja még meg anyu, hogy miből fizetjük vissza a kölcsönöket?

Te mindig kicsinyeskedel, mondta idegesen anyu, mások is így veszik a kocsit, kölcsönökből, aztán letörlesztik, legfeljebb egy kicsit megkoplalják. Ez megéri a kikapcsolódást.

Apu azt mondta erre, hogy nem akar egy kicsit sem koplalni, nemhogy olyan nagyon, mint amennyire egy ilyen nagy kölcsönnel vásárolt kocsi mellett kellene koplalnia. De anyu csak tovább nyomta a szöveget, és mindig arról beszélt, hogy apunak ki kell kapcsolódnia, amiről kocsi nélkül szó sem lehet.

Erre apu azt mondta, hogy nagyon is lehet, és ő tud egy olcsóbb megoldást. Ha anyu őt ki akarja kapcsolni, akkor kezdjen el mindig egy olyan nagy vitát a kocsivásárlásról, mint most, mert ez kapcsolja ki őt a legjobban, és ehhez kölcsönt se kell felvenni, karambolozni sem lehet vele, és pénzbe se kerül, mint a kocsitartás.

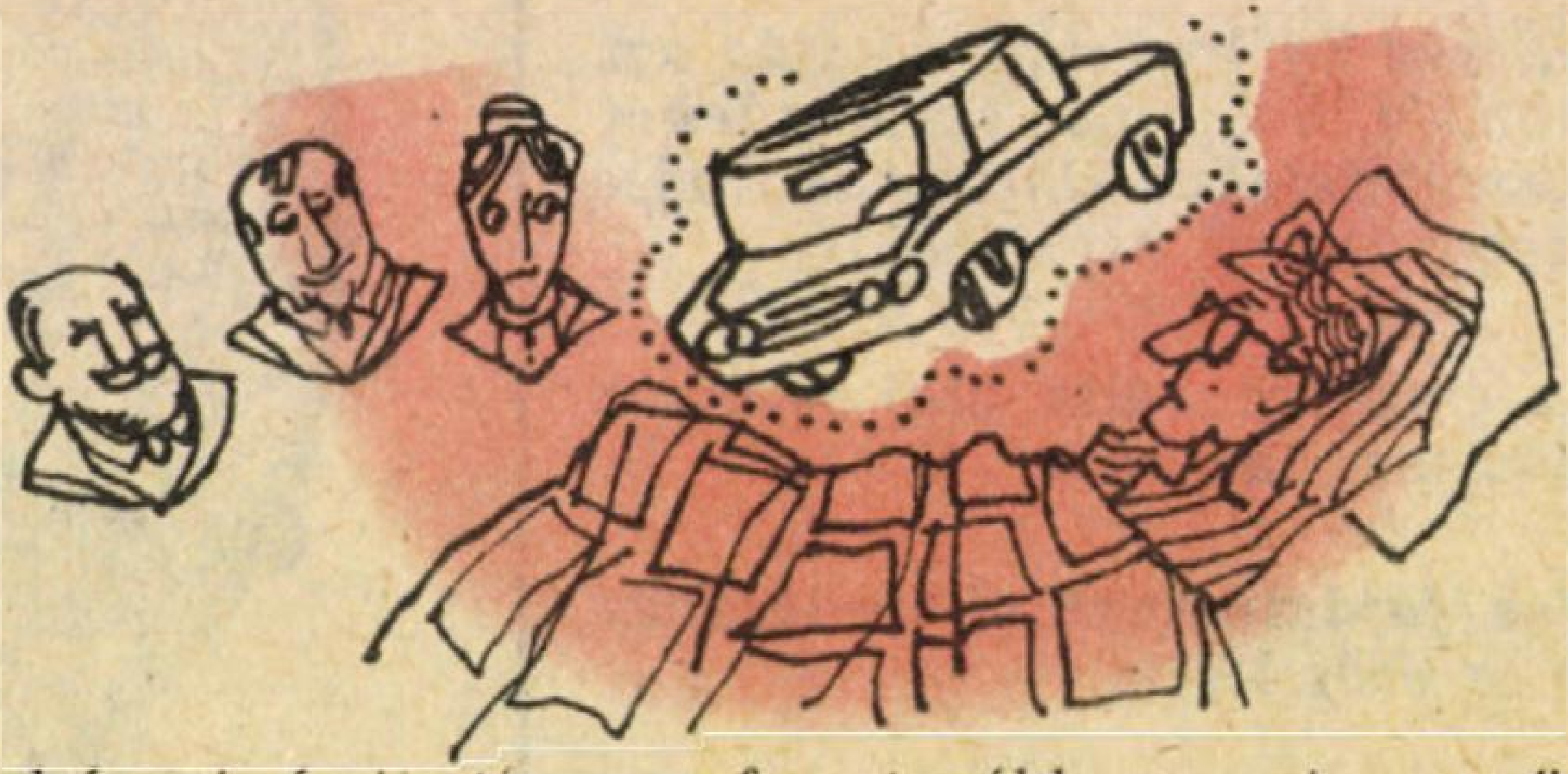

Földes György

Konyhai tőkeképződés

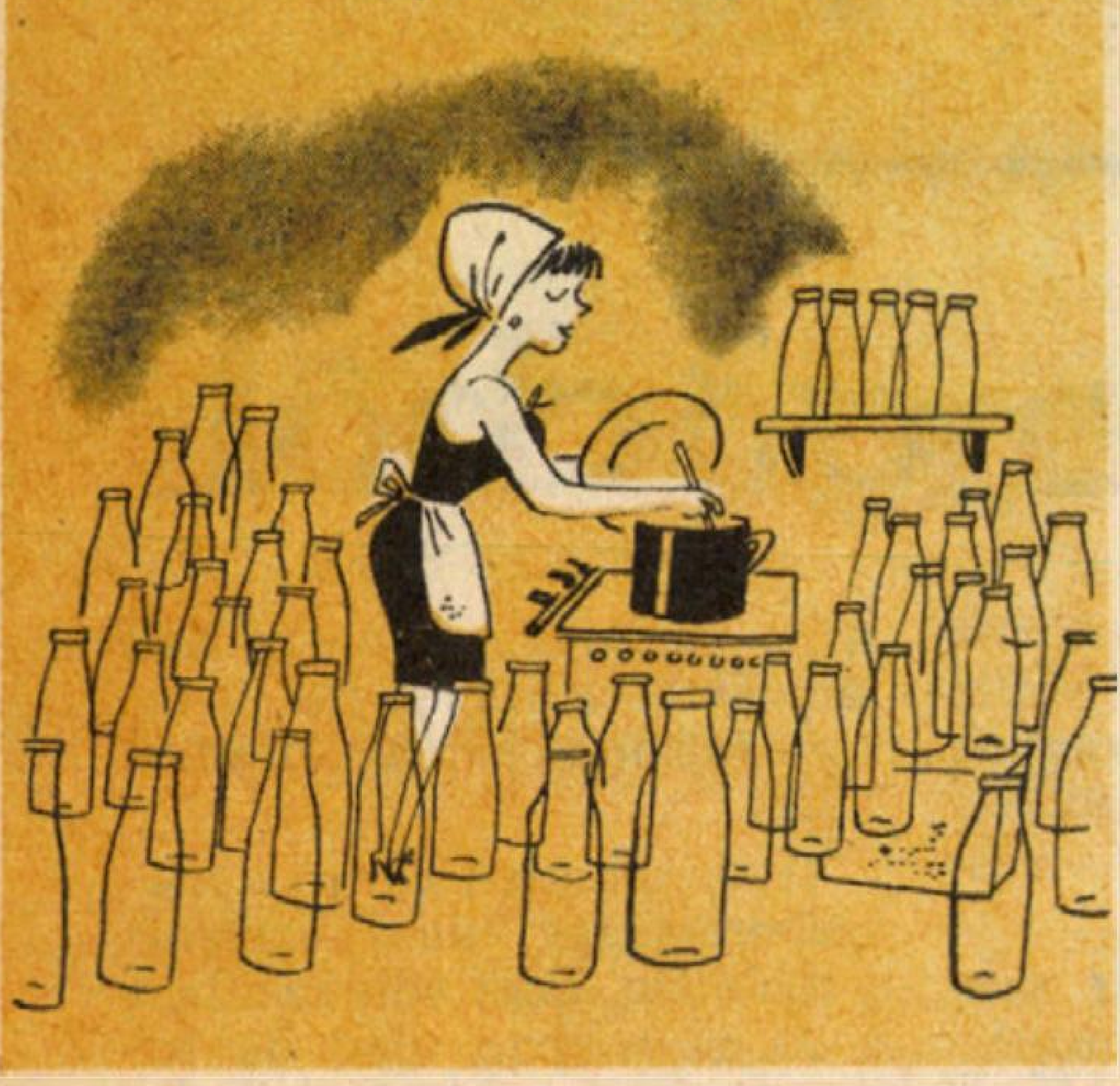

Pedáns ember

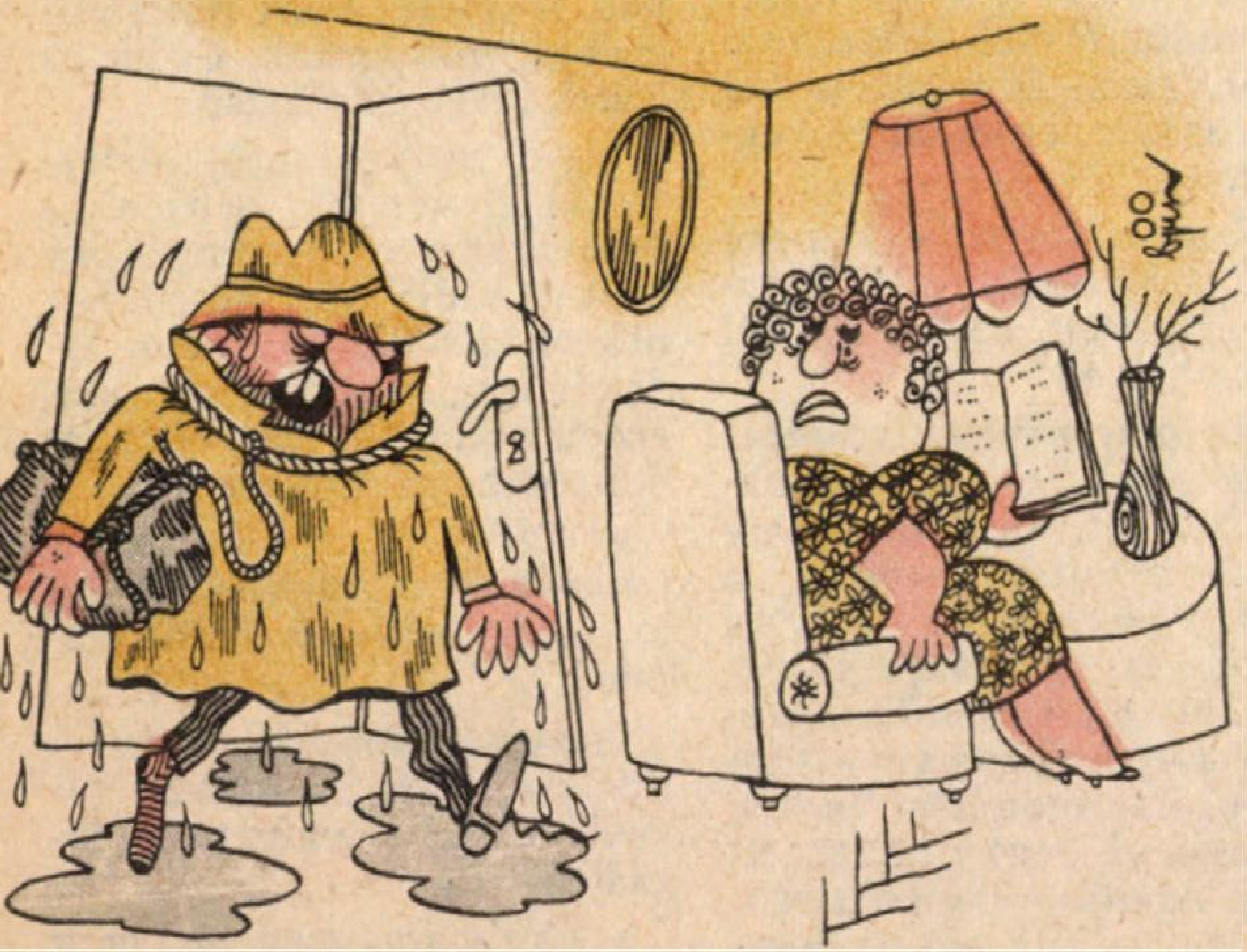

– A fene egye meg, az utolsó pillanatban jutott eszembe, hogy nem írtam búcsúlevelet! . . .

Egyenlőség

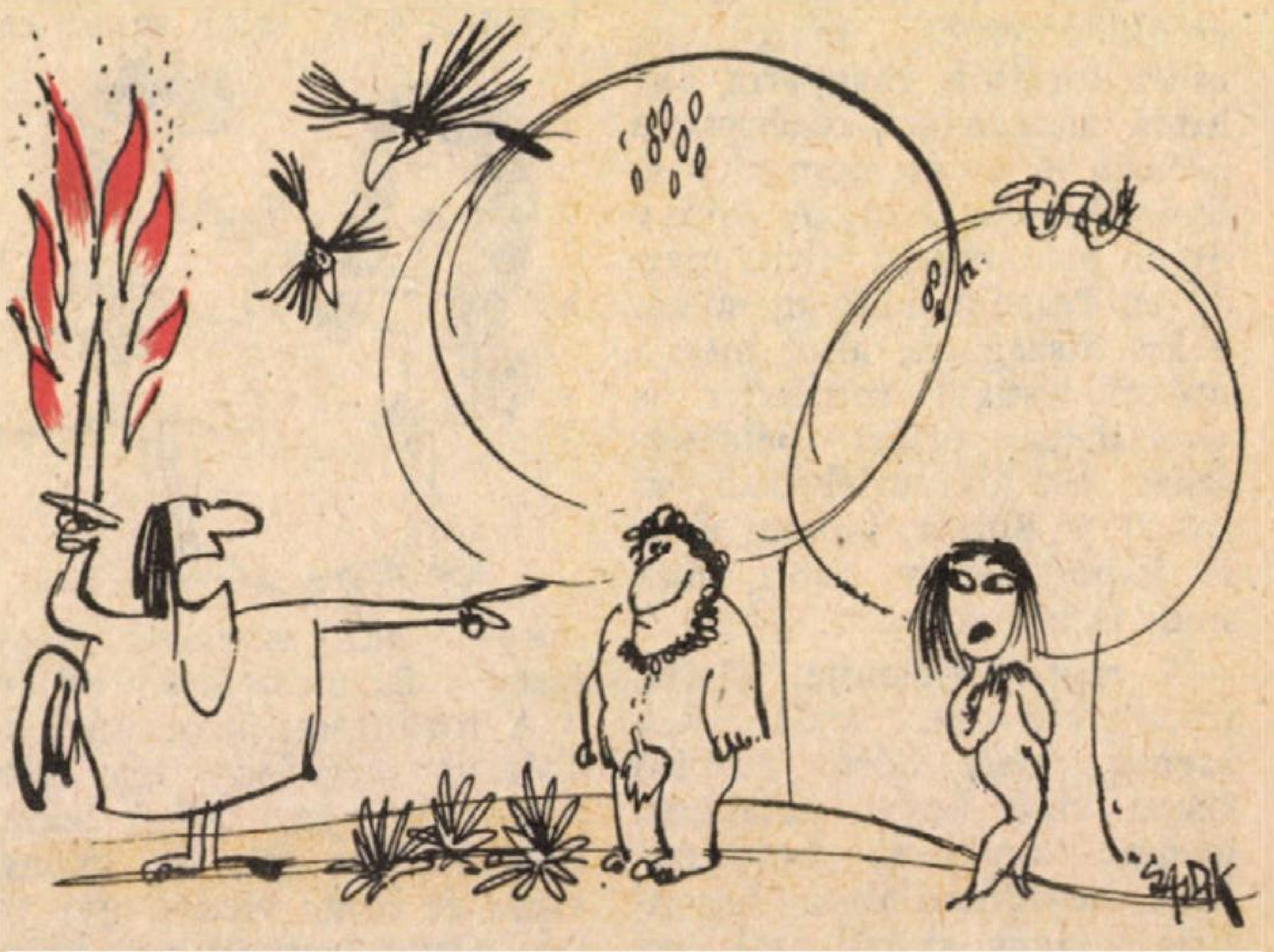

– Ádám szóbeli megrovást kap! Éva ki van rúgva!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

AHÁNY HÁZ, ANNYI SZOKÁS

I.

A Szegedi DÁV (Dél-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat) Igazgatóság Anyagosztályához bevittem egy megrendelőlapot az alábbi szöveggel: „Kérem 4 darab, legalább 6 méteres selejt vezetékoszlop kiadását a Hódmezővásárhelyi DÁV Kirendeltség készletéből."

Kaptam rá egy aláírást, egy bélyegzőt, elhozattam a selejtoszlopokat.

II.

A MÁV Szegedi Igazgatóságához is bevittem egy megrendelőlapot, 10 darab selejt talpfa kiadását kérve a Hódmezővásárhelyi Nagyállomás készletéből.

Kaptam rá egy felvilágosítást, miszerint:

1. Írjak egy kérelmet a MÁV Anyagellátási Osztályához, részletes indokolással, hogy milyen célból van szükségem a selejt talpfákra.
2. Szerezzek igazolást a Hódmezővásárhelyi Pályafenntartási Főnökségtől, hogy a szóban forgó anyagból van-e készlete.
3. Amennyiben kérelmem rendben levőnek találtatik, az Anyagellátási Igazgatóságtól kapok egy utalványt.
4. Erre az utalványra a Hódmezővásárhelyi Pályafenntartási Főnökség kiadja a 10 darab selejt talpfát.

*

Nem volna célszerű némi ügykezelési munkamódszerátadás a Szegedi DÁV Igazgatóság és a MÁV Szegedi Igazgatósága között?!

Hízó Tibor,
műszaki ügyintéző
Hódmezővásárhely,
Szántó Kovács János u. 10.

Közös közlemény

Barát József rajza

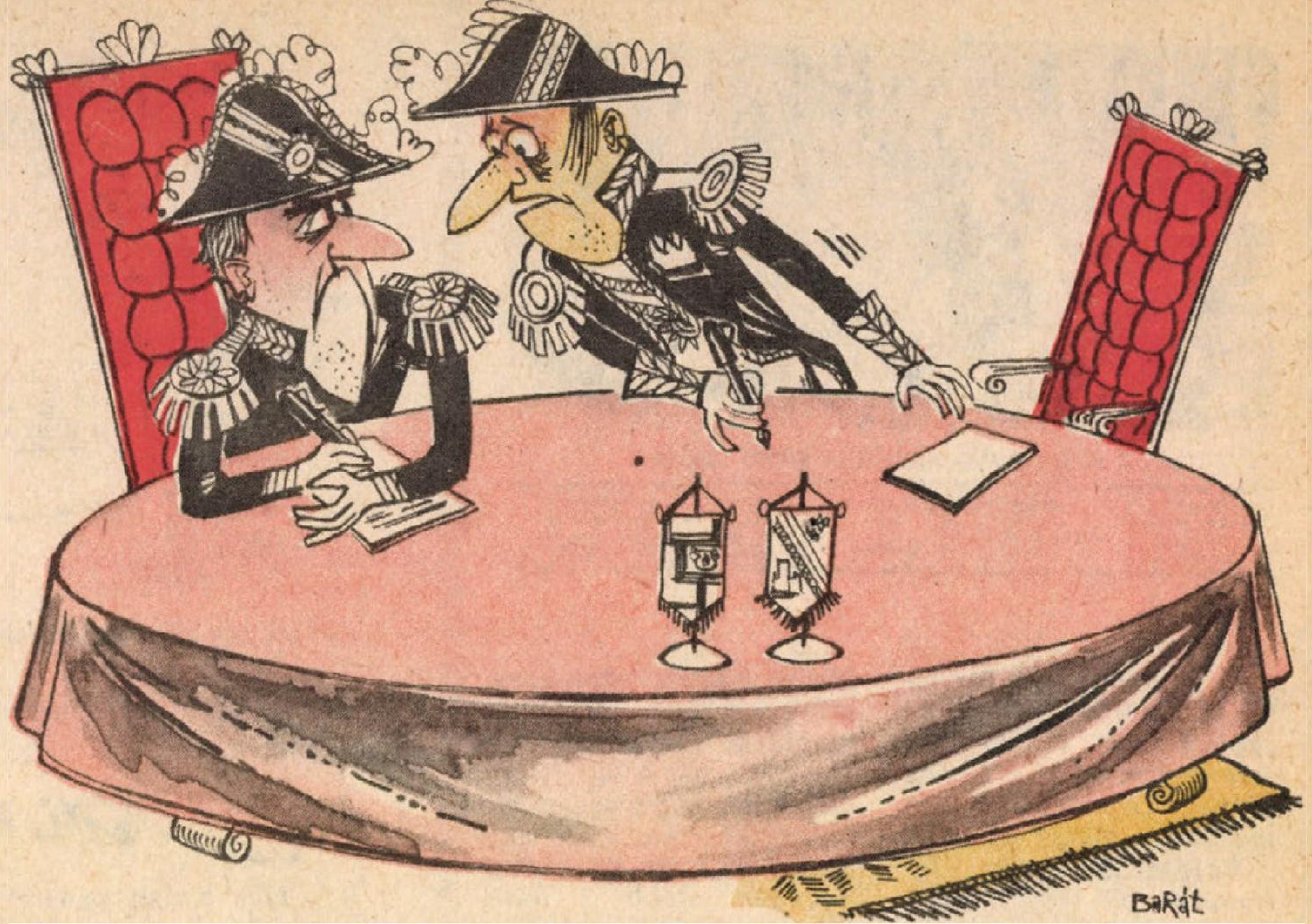

– Mutasd, mit írtál?

Figyelmeztetés

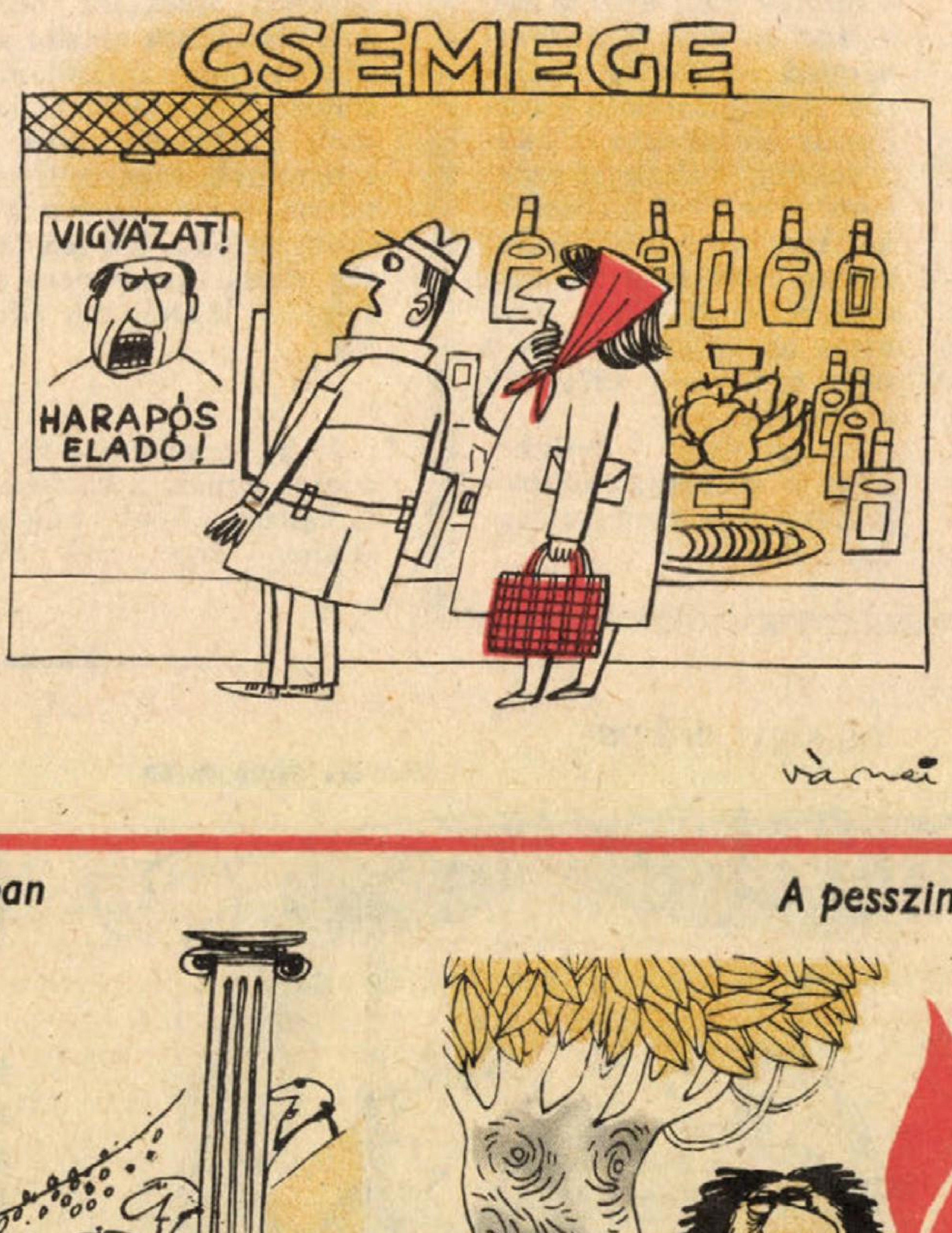
CSEMEGE
VIGYÁZAT!
HARAPÓS ELADÓ!
várnai

Az antik Rómában

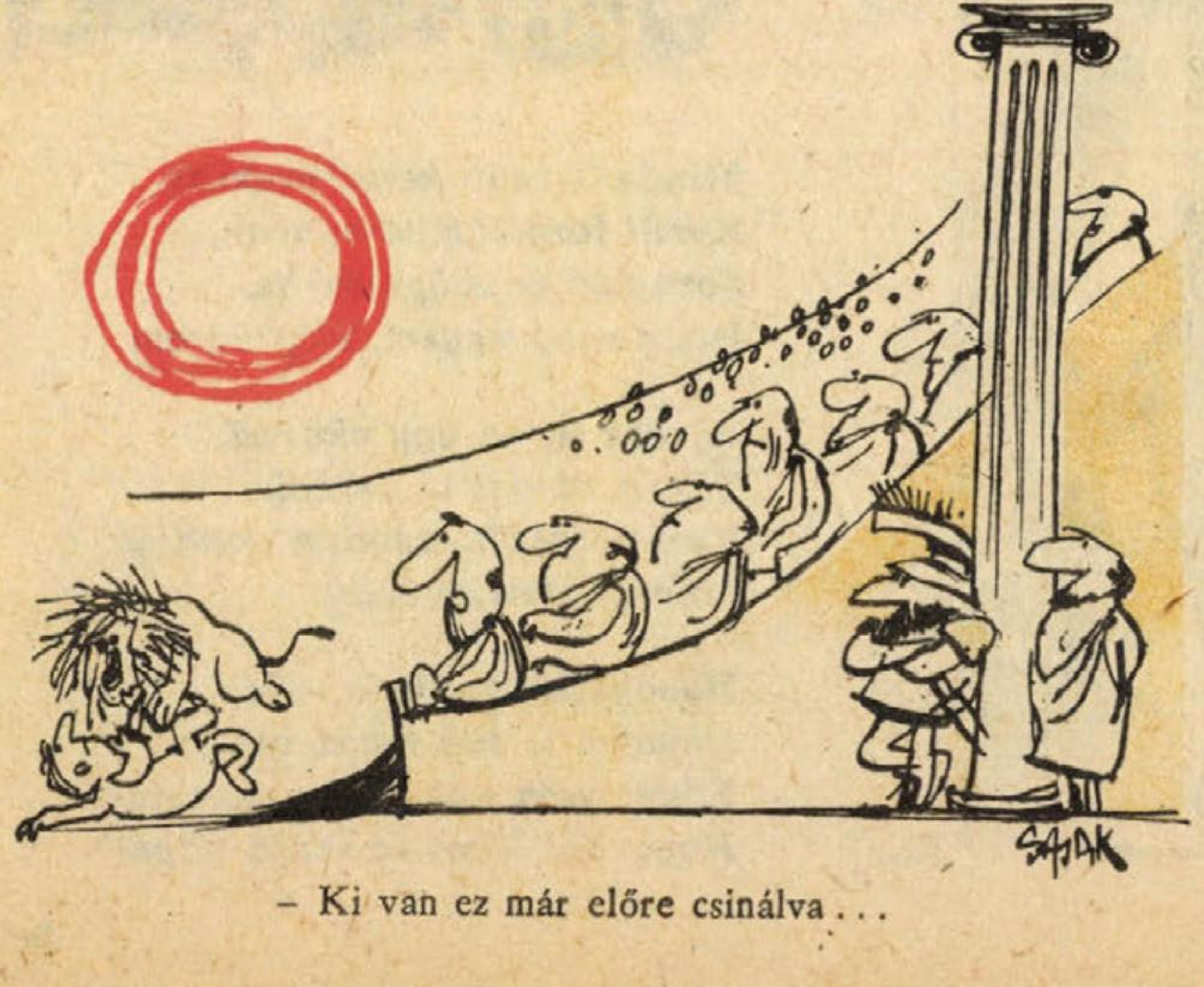

– Ki van ez már előre csinálva . . .

A pesszimista

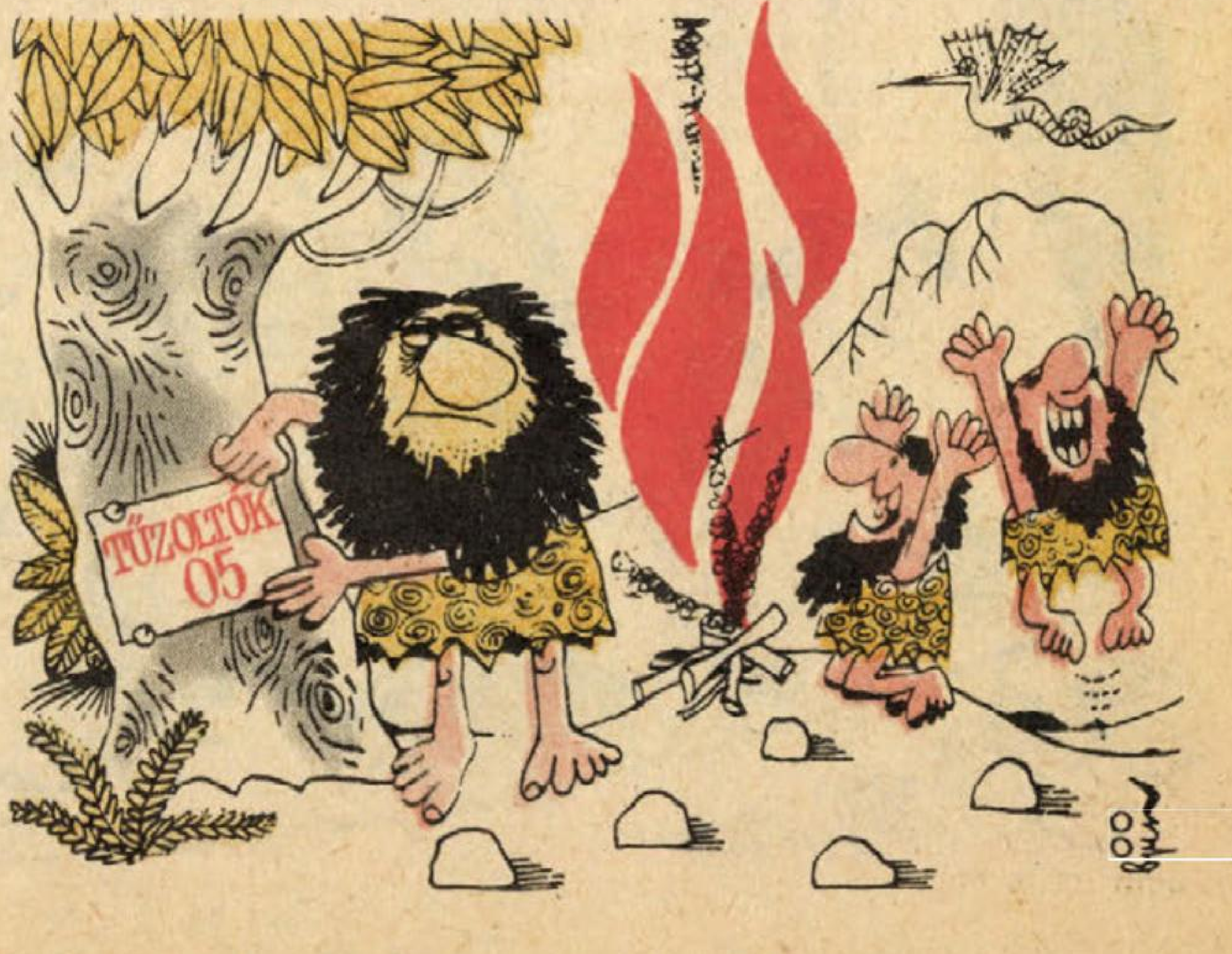

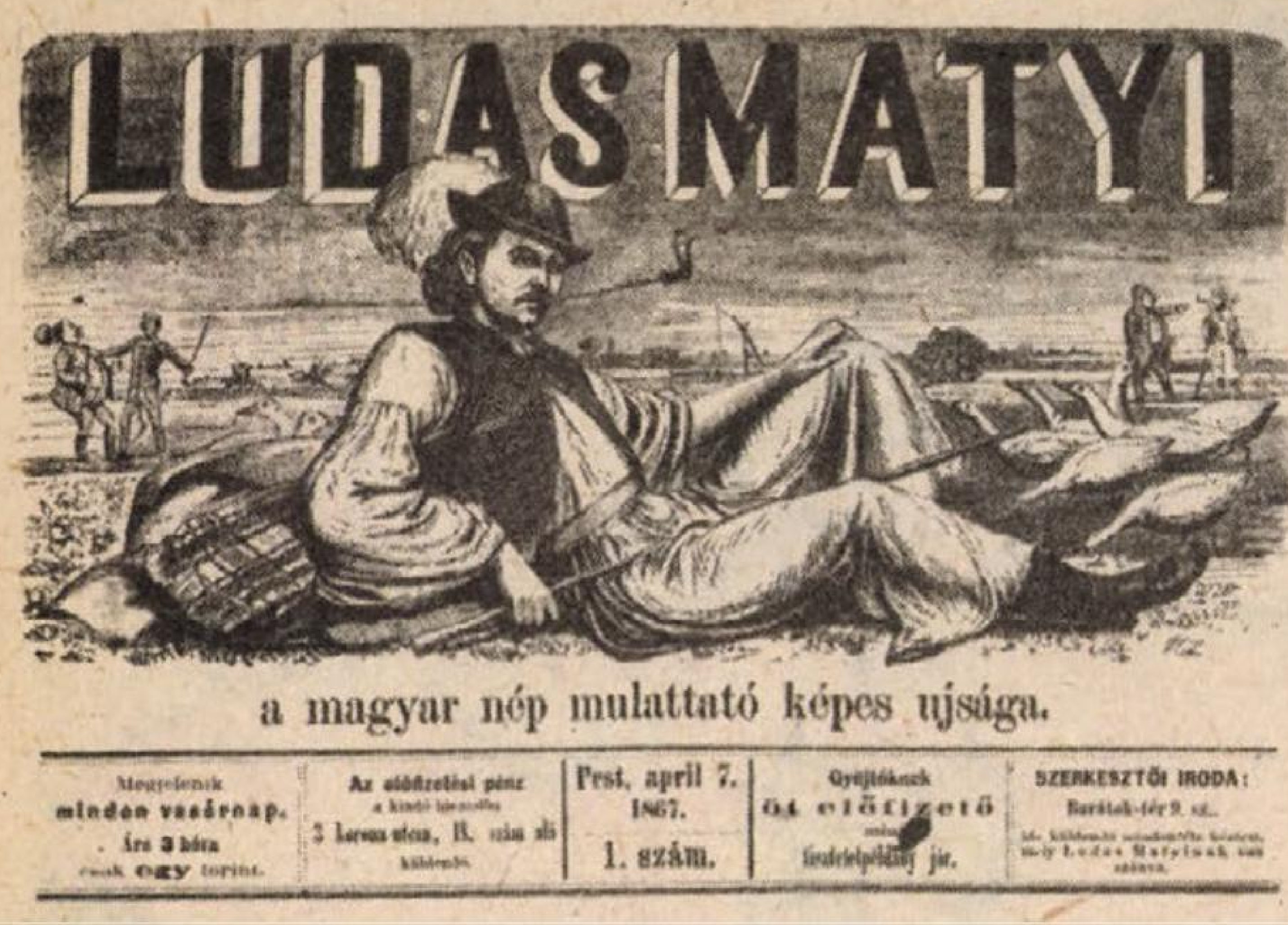
LUDAS MATYI
a magyar nép mulattató képes ujsága.
Pest, april 7. 1867.
1. szám.
SZERKESZTŐI IRODA:

Lapunk ősére emlékezünk: 100 évvel ezelőtt, 1867 áprilisában jelent meg az első Ludas Matyi, „a magyar nép mulattató képes újsága".

Valójában csak élclapnak volt első, pontosan ötven évvel követvén a sajtón Fazekas Mihály regéjének rettenthetetlen és furfangos parasztlegényét, az ős-Ludas Matyit, aki az igazságtalanul, kegyetlenül hátára húzatott ötven botot háromszor verte vissza földesurán. És éppen jókor érkezett a hatvanhetes Ludas Matyi, mert néhány évvel előbb már alázkodó-egyezkedő Ludas Matyik tünedeztek fel a hazai ponyván, akik visszatorpantak a megtorlástól, kiegyeztek a szipolyozó Döbrögiekkel, s elalkudták jogukat és igazságukat.

A százesztendős Ludas Matyi rajzait nézegetve, szövegeit olvasgatva, nem meglepő, hogy alapító-szerkesztőjét a lap fennállásának egyéves fordulóján őfelsége I. Ferenc József császár és király nevében előbb 9 havi fogságra, 200 forint bírságra, majd újabb 1 évi fogságra, 400 forint bírságra ítélték. Pedig 600 forint 1868-ban súlyos büntetés volt, nem is beszélve az egy és háromnegyed esztendős dutyiról. A százesztendő előtti Ludas Matyi nem is húzta sokáig. Váltakozó szerkesztőkkel, hol gyengülő, hol megint erősülő tollal eltengődött még néhány esztendőn át, aztán nem bírta az üldöztetést és a versenyt — 1873-ban megszűnt.

Kegyelettel emlékezünk a keserves időkben született, és korán elsorvadt elődre.

Gyanús

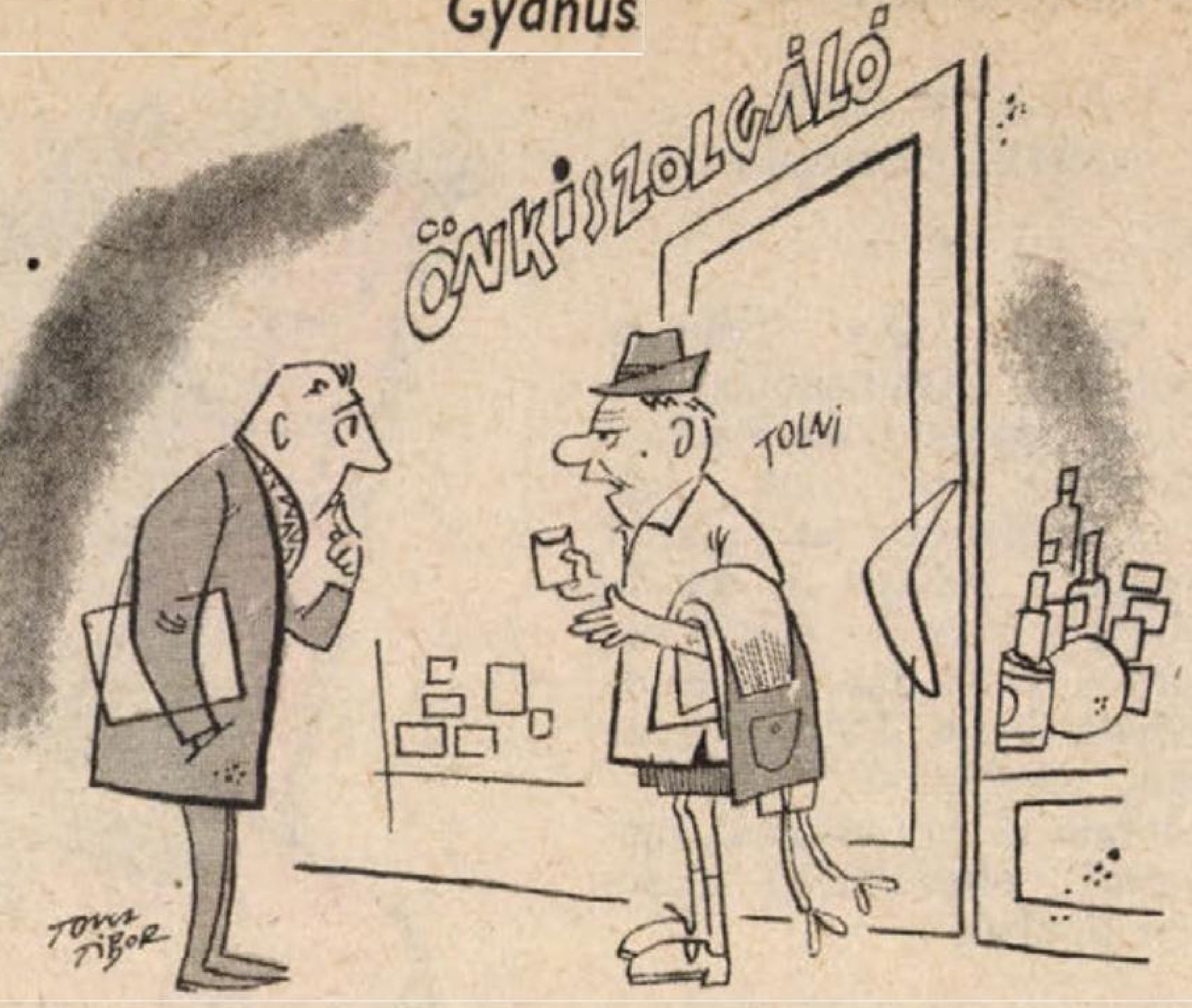

– Csak két deka köménymagot vettem, de nem hitték el! . . .

Pesti tudósítónktól

Sok idős ember panaszkodik amiatt, hogy romlik az emlékezőképessége. Mint rendesen, a tudomány az ellenkező állásponton van. Az Eötvös Loránd Tudományegyetem lélektani osztályának véleménye szerint a feledékenységnek nincs kora, legföljebb az idős embernek több a felejtenivalója, mint a fiatalnak. Magam is tapasztaltam, hogy sok fiatal tudatosan védekezik a feledékenység ellen. Azért nem tanul, hogy ne legyen mit elfelejtenie.

*

Nem egészen értem, miért fontos annak a kérdésnek az eldöntése, hogy csillag-e a Jupiter vagy csak bolygó, mint a naprendszer többi szerény tagja, aprócska Földünk is. Jó, jó, feltehetően több hőt termel belülről, mint amennyihez egy bolygónak joga van – hát aztán! Ha kiderül, hogy csillag, előléptetik? Megváltozik a státusa? A bolygók előre köszönnek neki? Személyi használatú holdjai lesznek? Reprezentatív légkört kap? Elismerik a bolygótartási jogát?

Adhatok egy tanácsot a Jupiternek. Maradjon meg bolygónak, ne legyen karrierista! Most boldog, nincsenek irigyei, senki sem fúrja! Gondoljon arra, hány nagyravágyó csillag szétrobbant már!

f. l.

Bűnügyi dráma

Vasvári Anna rajza

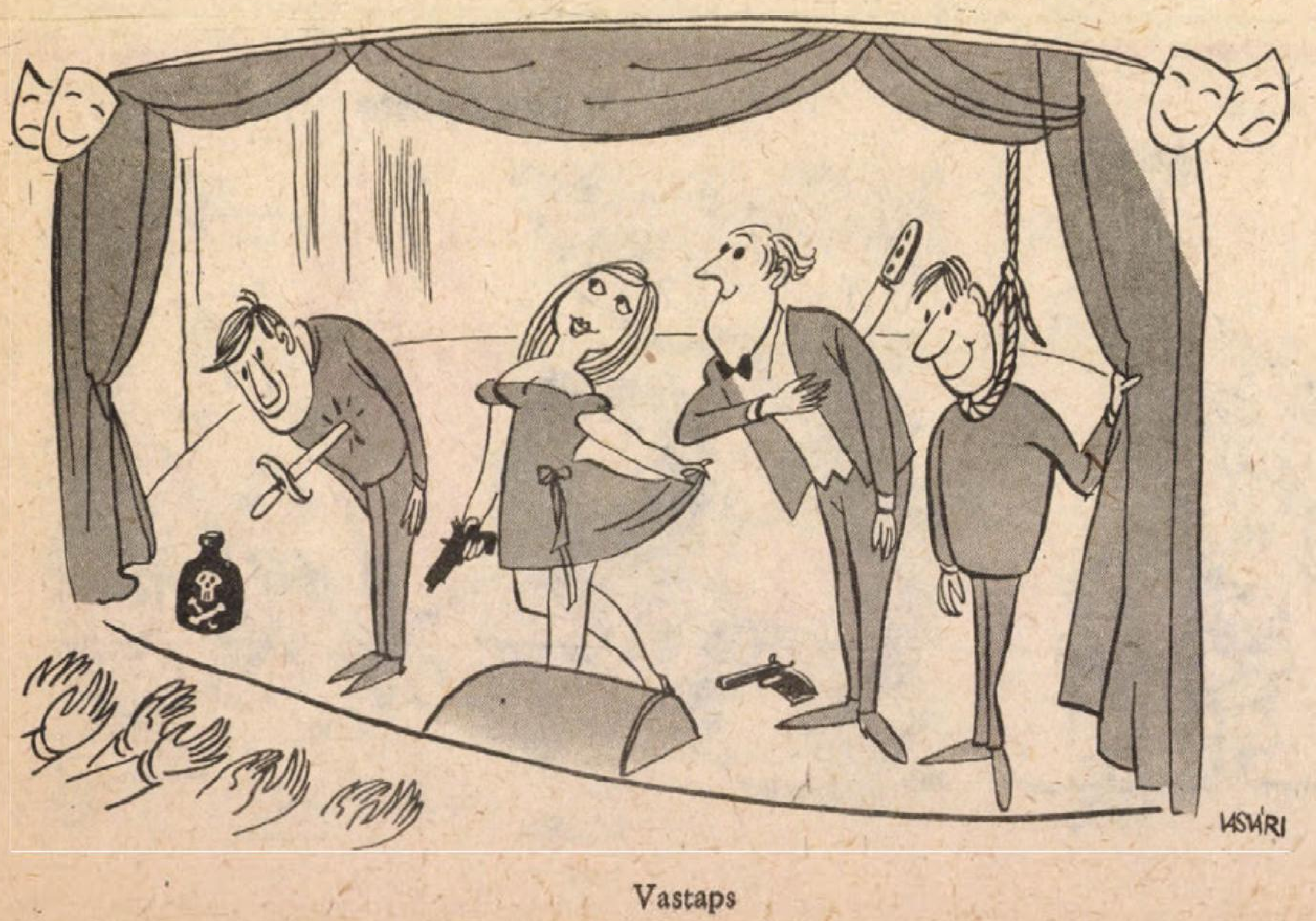

Mindent tudó kempingbalta
Kerül forgalomba nyáron,
Sörnyitó is, szöghúzó is,
Hogy megvegyem, alig várom.

Fűrész is, ha úgy akarod,
Tán a cérnát is befűzi,
Kempingezők minden gondját
Megszünteti és elűzi.

Hasogathatsz fát is vele,
Ujjadra is tud majd csapni,
Egyet nem tud csak e szerszám:
Hogy hol lehet őt majd kapni?

h. f.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

VISZONT-HATÁROZAT

A Nyíregyházi Járási Tanács VB kereskedelmi főelőadójától az alábbi levél érkezett szerkesztőségünkbe:

„Az 1957. évi IV. törvény 7. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömben eljárva meghozom az alábbi

Határozat-ot

Balogh Mihály kérelmét, illetve bejelentését illetékességből a Nyíregyházi Városi Tanács VB Kereskedelmi Csoportjának küldöm meg.

Ez ellen a határozat ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indoklás:

Balogh Mihály nyíregyházi lakos a „Ludas Matyi" laphoz küldött bútorvásárlással kapcsolatos bejelentését az 1957. évi IV. törvény 7. § (1) bekezdése értelmében illetékességből a Nyíregyházi Városi Tanács VB Kereskedelmi Csoportjának küldtem meg kivizsgálás és elintézés végett.

Erről értesülnek:

1. Balogh Mihály, Nyíregyháza.
2. Városi Tanács VB Kereskedelmi Csoportja, Nyíregyháza.
3. Ludas Matyi, Budapest.
4. Irattár.

Hajdu Aladár
ker. főelőadó"

*

A bürokrácia minden rendű és rangú megnyilvánulásának üldözésére biztosított jogkörünkben eljárva, meghoztuk az alábbi

Viszont-határozat-ot:

Az ügyintézés fenti módját fontoskodónak, bosszantónak, bürokratikusnak tartjuk.

E határozatunk ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indoklás:

A terjengős, bonyolult nyelvezetű és szerkezetű „határozat" helyett egy kétsoros, egyszerű értesítés is bőven elegendő lett volna!

Erről értesülnek:

1. Nyíregyházi Járási Tanács VB.
2. A Ludas Matyi olvasótábora.

(R)

A vietnami szövevényben

Szűr-Szabó József rajza

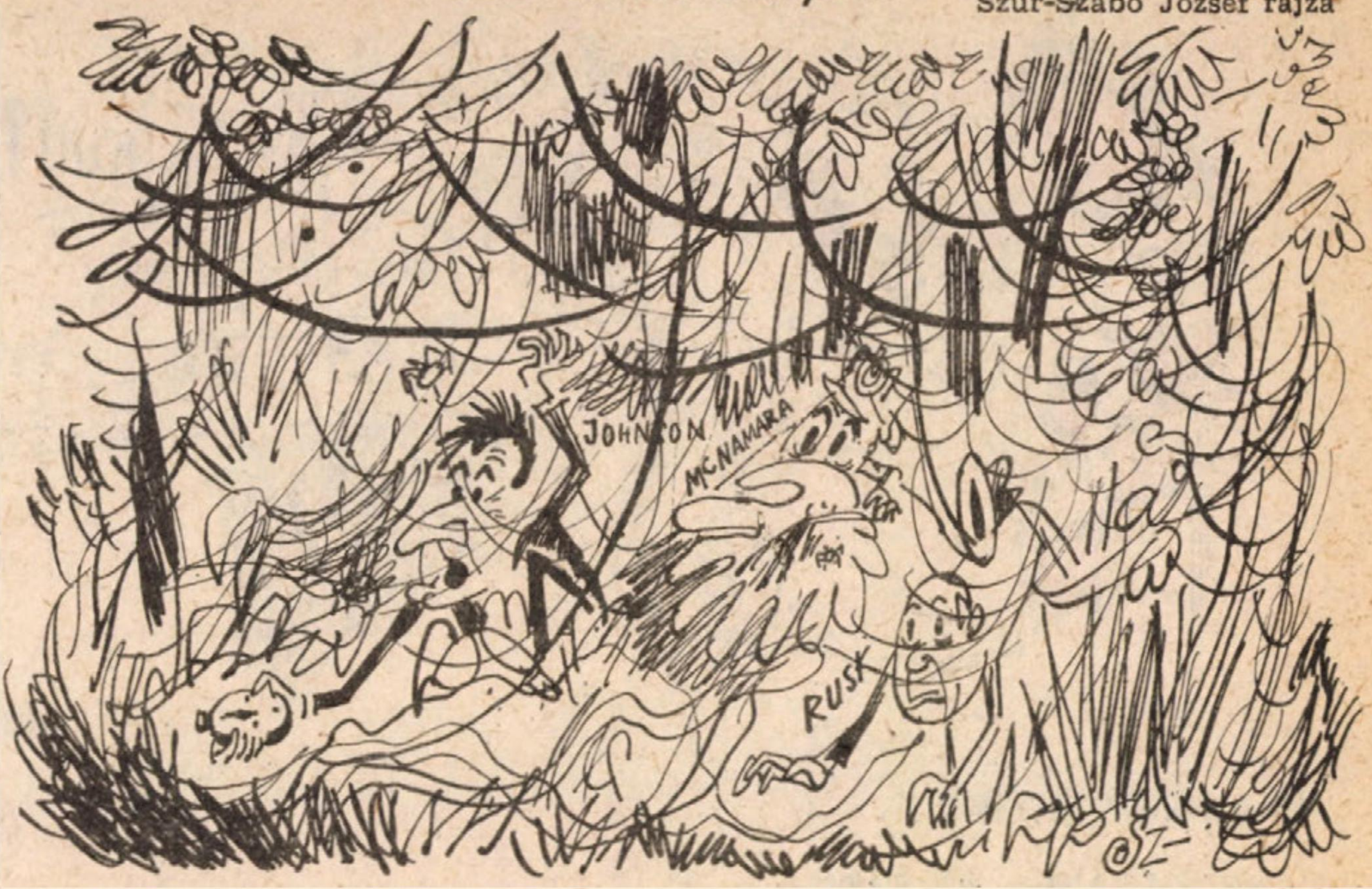

– Hol vagyunk?
– Fogalmam sincs, de biztos, hogy nem a genfi úton!

Vallatás

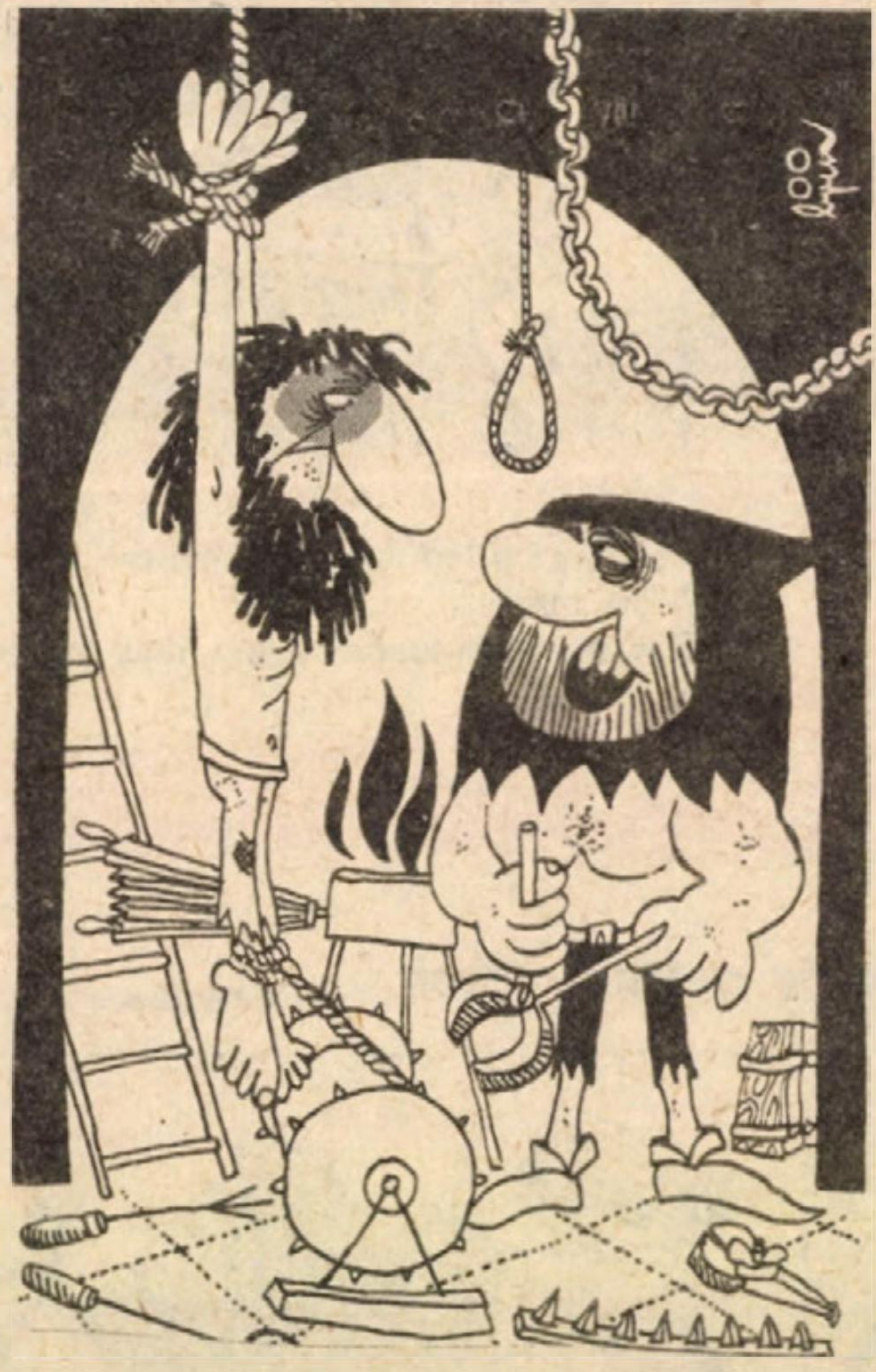

– Bocsásson meg, ha a szokottnál türelmetlenebb leszek, de ma frontátvonulás van ...

MOZISZERELEM

Hogy mi pergett le ott a vásznon,
attól nem kellett falra másznom,
nekem a krimi meg se kottyant.
Csak akkor dermedt jéggé vérem,
mikor a sötét nézőtéren
egy későn jövő ölembe pottyant.

Félelmem nem tartott sokáig,
éreztem, hogy fejtől bokáig
igéző hölgy az illető.
Ez persze csak gyakorlat dolga,
mert mindjárt gondolhattam volna,
csak nő lehet későn jövő.

Ám a madárka elröpült,
s a szomszéd zsöllyeszékbe ült,
szívem meg azt dobogta folyvást:
az ember éretlenkedik,
beleszerettem én, pedig
látásból még nem ismerjük egymást.

Szőnyi Zoltán

A karrierista

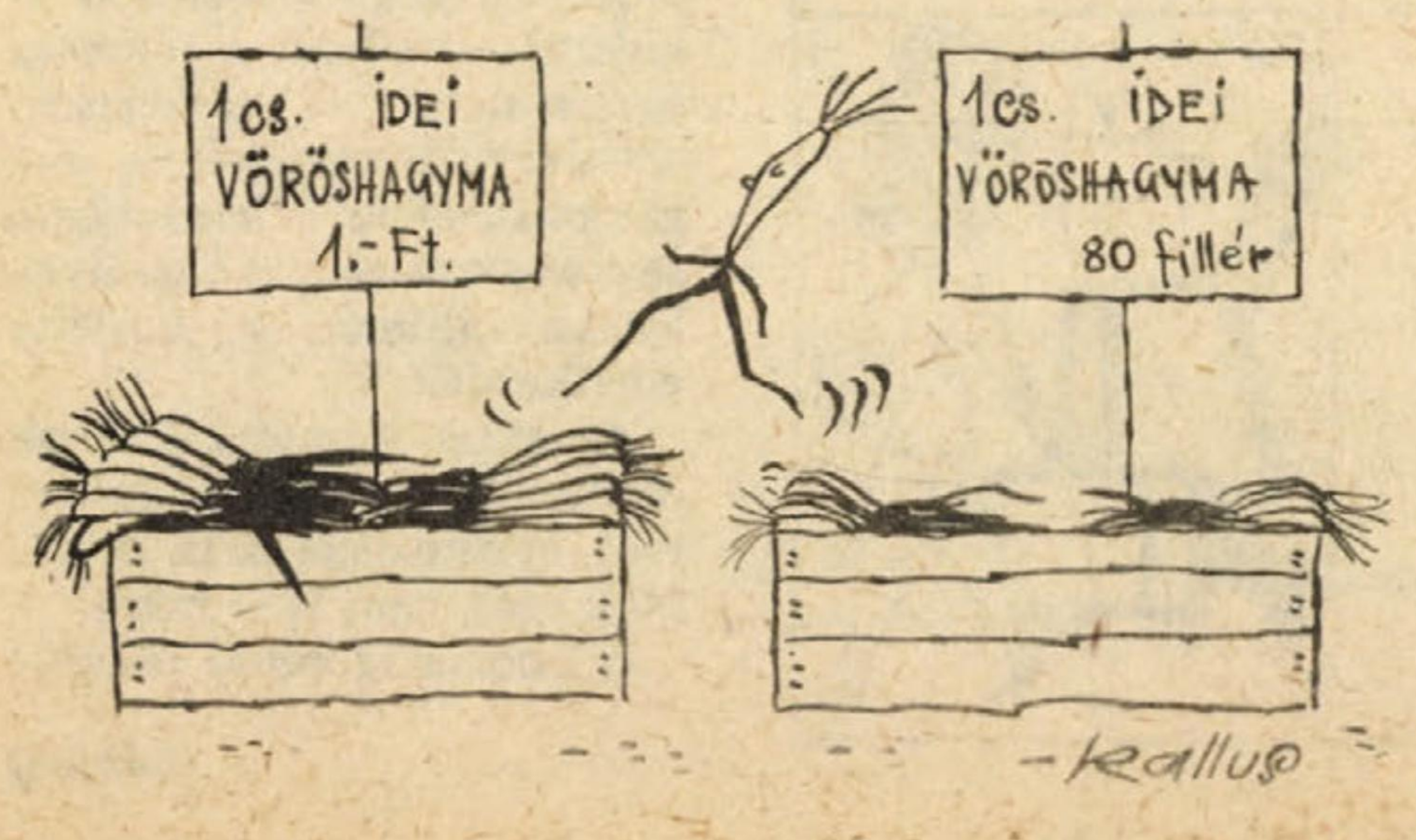
1cs. IDEI VÖRÖSHAGYMA 1.- Ft.
1cs. IDEI VÖRÖSHAGYMA 80 fillér
Kallus

Háztartási tévé

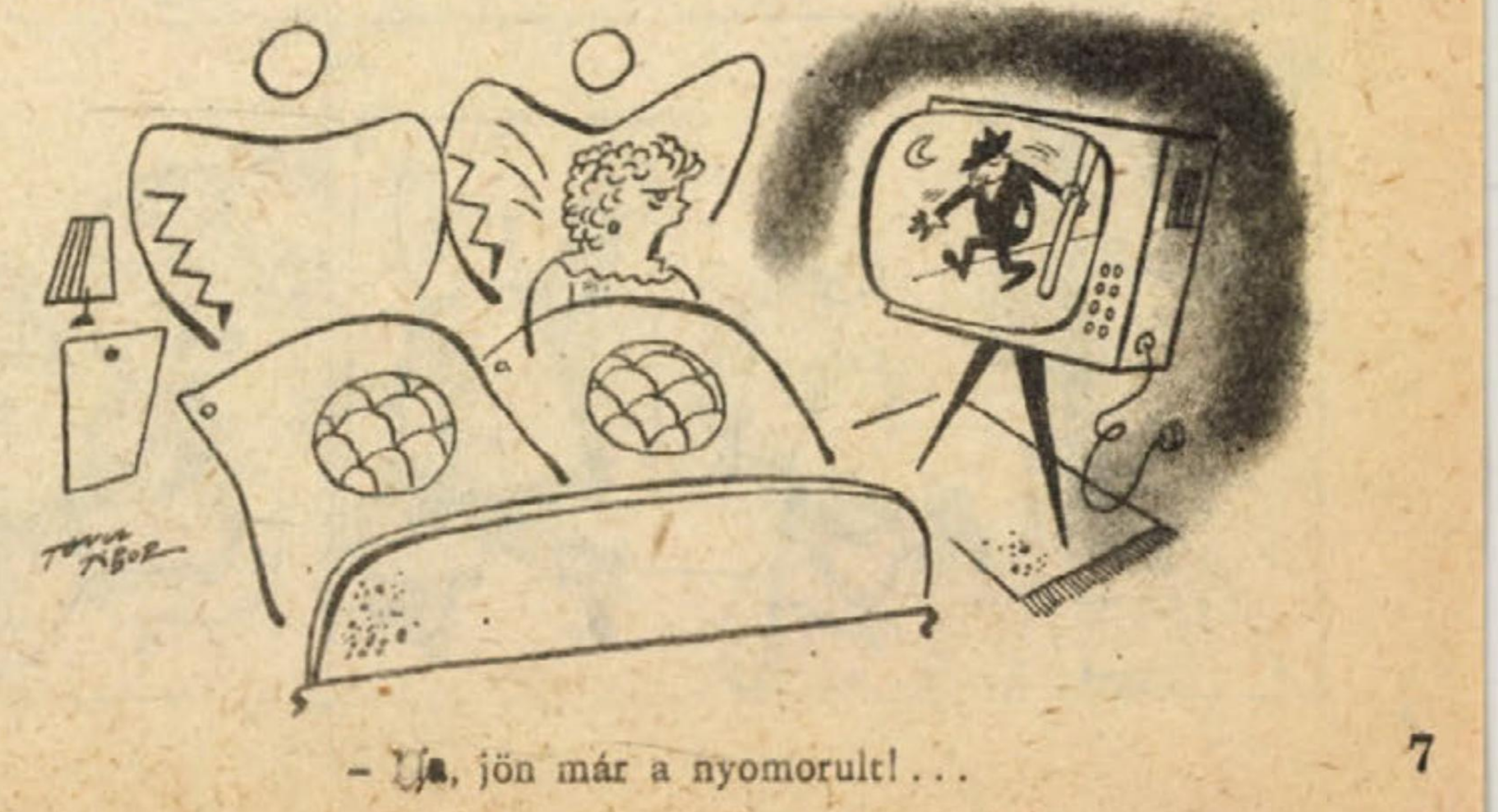

– Ja, jön már a nyomorult! ...

Fejlett gazdaság

Hegedűs István rajza

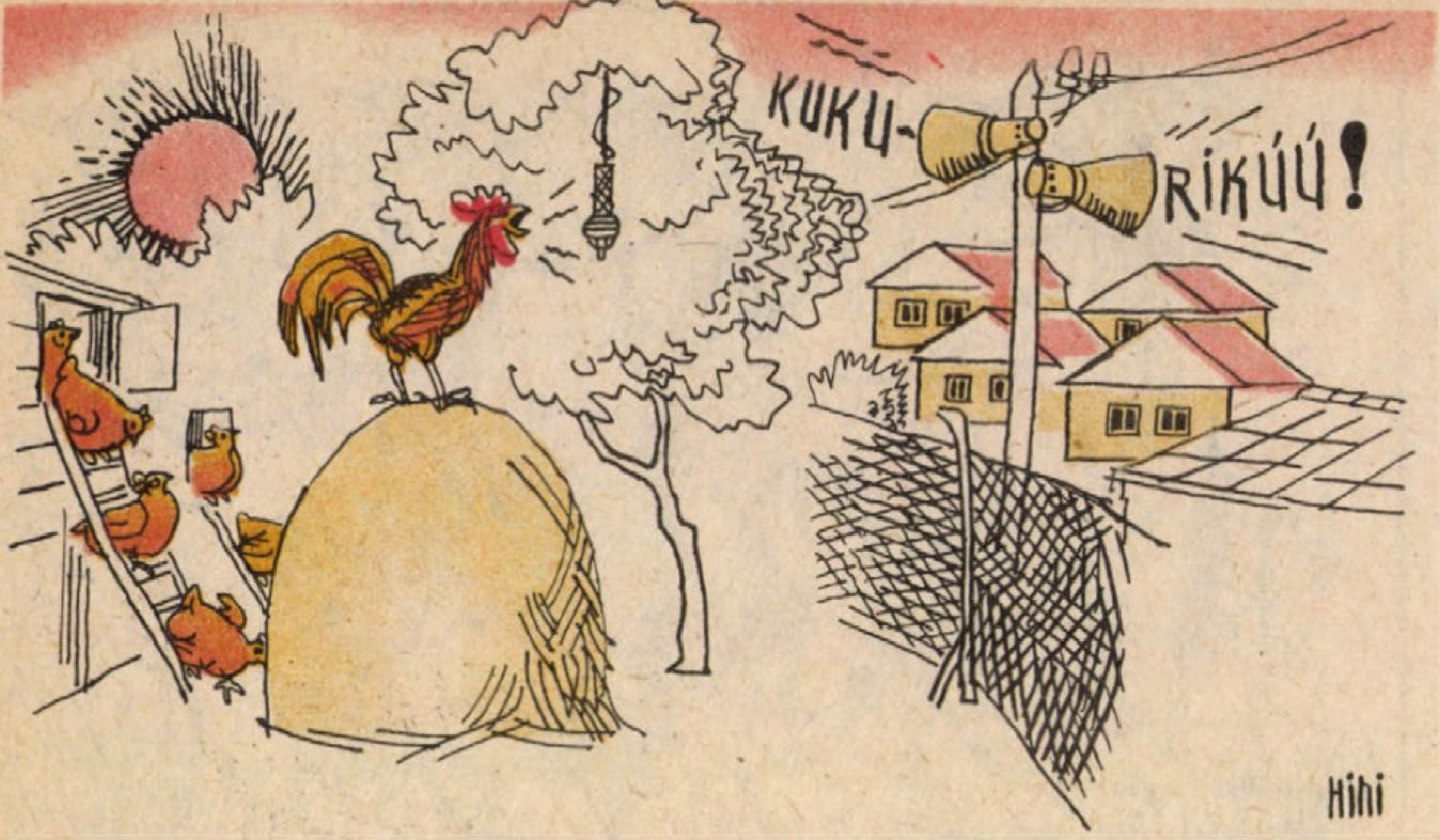

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SE NARANCS, SE SÁRGA...

Vettem egy Kvarc—M filmfelvevőgépet. A gép használati utasítása és az OFOTÉRT 91. sz. Híradója is részletesen ismerteti a gép és tartozékainak, többek között „... a géphez mellékelt sárga, illetve narancs szűrőnek...” a használatát. A bökkenő az, hogy a géphez sem sárga, sem narancs szűrőt nem adtak!

Ez nemcsak az én gépemnél van így — több OFOTÉRT-ban kibontottam eredeti gyári csomagolású gépet, és egyiknél sem volt. A tartozékok darabra megvannak ugyan, mivel e két szűrő helyett van másik, azok azonban nem tudják a sárga és a narancs szűrő feladatát ellátni, így a gép alkalmazhatósága korlátozódik.

Nem ártana, ha az OFOTÉRT-ot köteleznék a két szűrő utólagos, díjtalan kiadására. A kereskedést meg kell tanulni, de a tandíjat ne a vevő fizesse meg!

Sipka László
Bp., VII., Szövetség u. 30/b.

Hosszú játszma

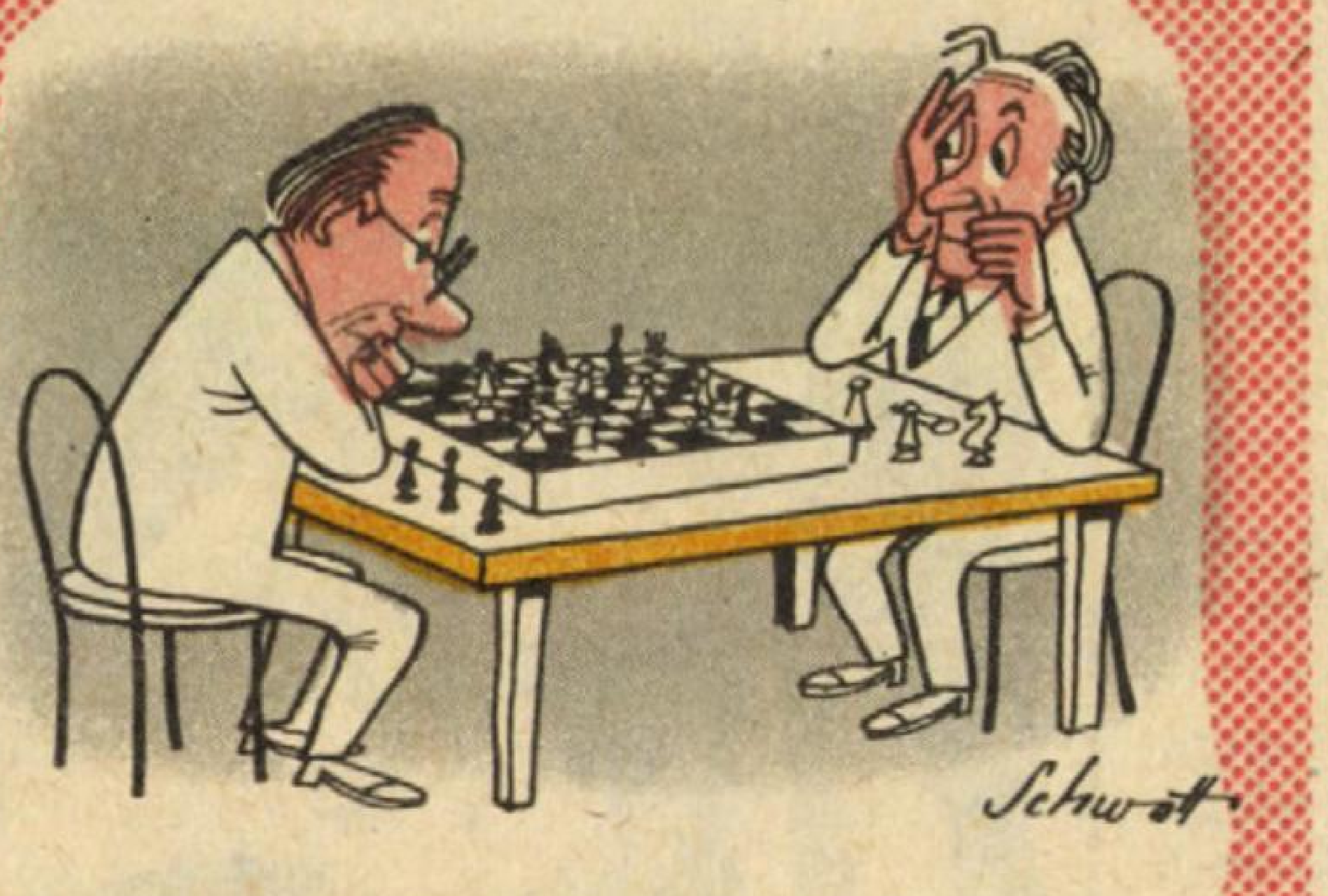

– Miért nem lép már, kartársam?
– Mert maga következik!
– Ezt megmondhatta volna már tegnap is!

Mindig a feleség marad otthon

Mészáros András rajza

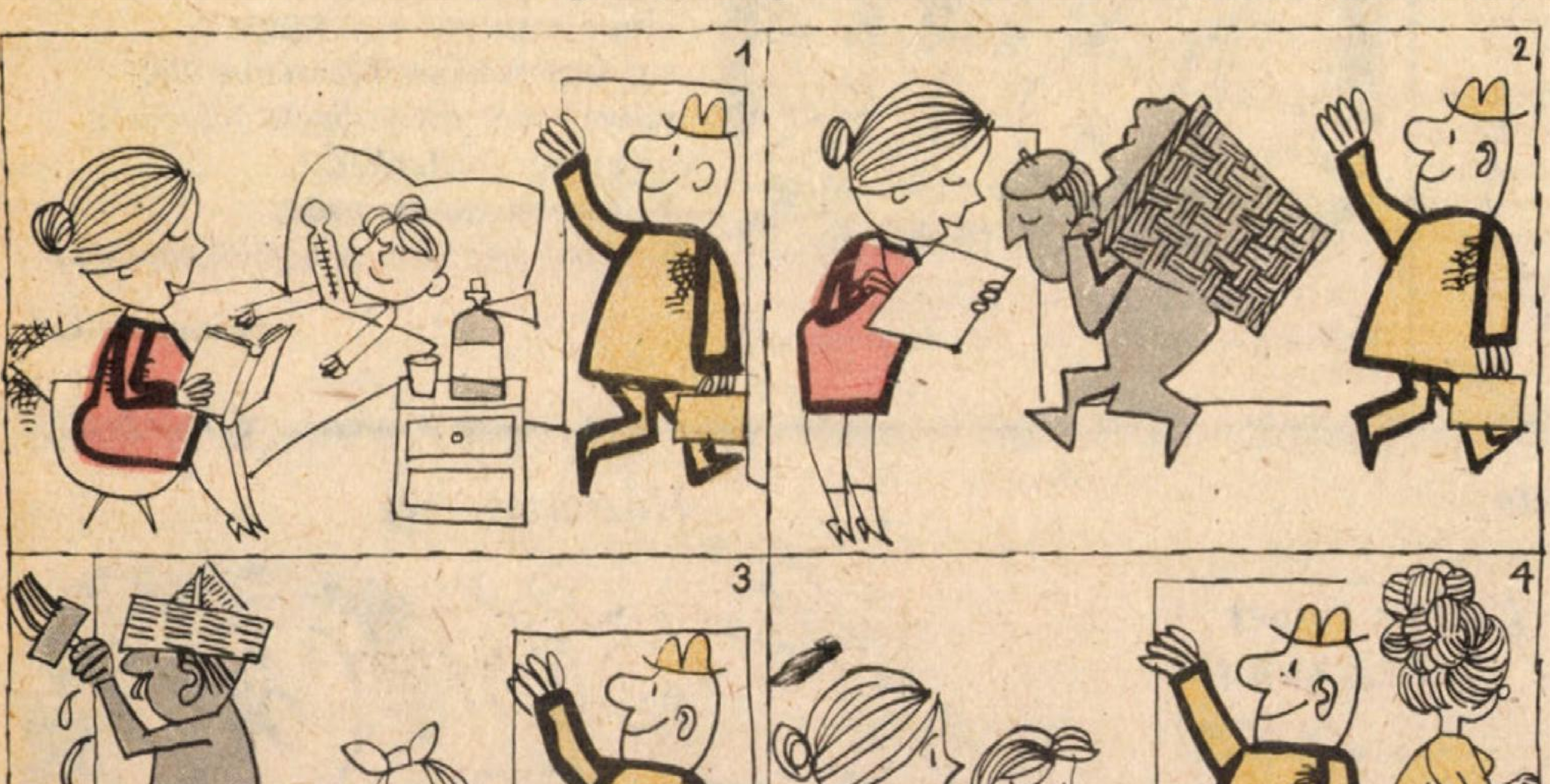

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

EXTRA BOSSZÚSÁG

„Mind népszerűbb a készruha” – ragadta meg figyelmemet az újságokban a terjedelmes hirdetés címe. A szövegből azután azt is megtudtam, hogy nagyon divatos és praktikus a zakó-nadrág viselet. Ennek megfelelően szólózakókból és a hozzájuk való nadrágokból „mind színben, mind anyagban és fazonban” óriási a választék, s a különleges termetűekről is gondoskodnak a szakosított üzletek, a ruházati boltok és az áruházak.

Kedvet kaptam a dologhoz, úgy döntöttem tehát, hogy meglepem magam egy jóvágású zakóval. Az én termetem sem kimondottan apollói, ezért ilyen célból mindig az Extra Áruházat keresem fel. Miután azonban éppen tatarozzák, „testvéreihez”, a Versenyhez és a Csillaghoz fordultam bizalommal.

Korai volt a bizalom. Mutattak egy nyárra való egészen világos szürkét, egy túlságosan sárgát, aztán egy sötétet, amely viszont a szabása miatt nem jöhetett számításba. Ezzel a választék tulajdonképpen ki is merült, mert ami megfelelt volna színben, nem volt jó méretre.

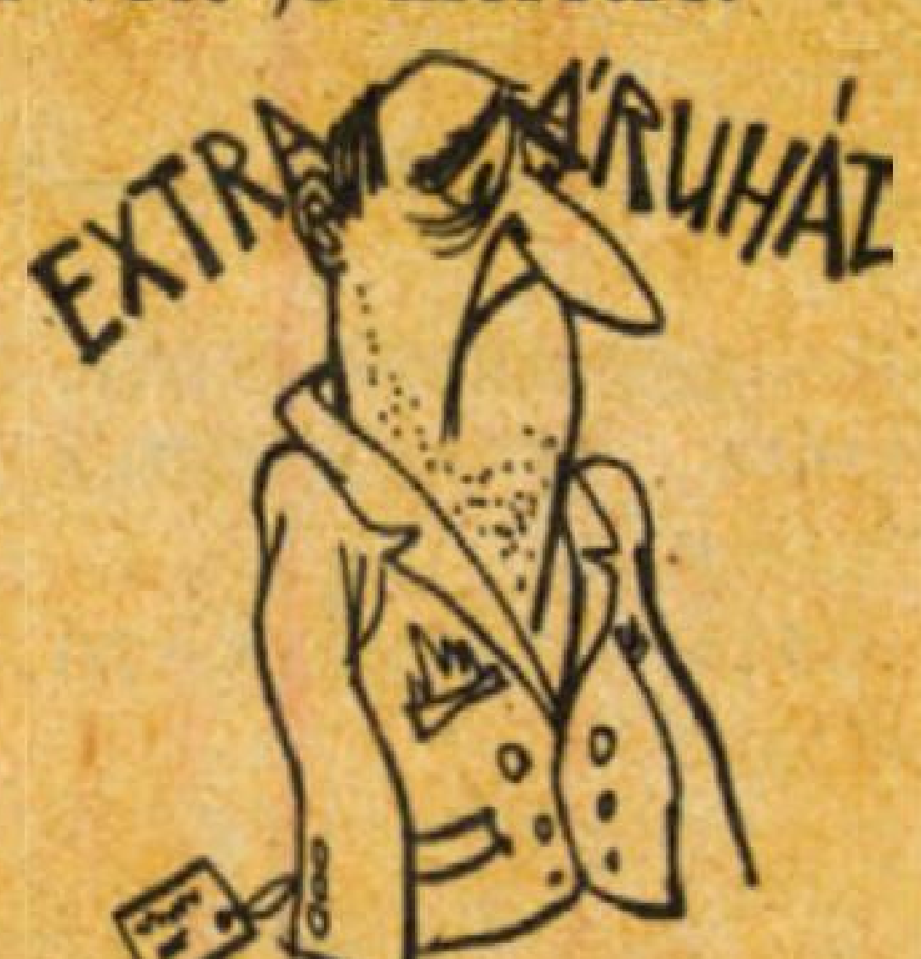

Szinte kísérteties pontossággal ugyanezt tapasztaltam a Corvin Áruházban, és még két további ruházati szaküzletben a Rákóczi úton. Azt pedig már csak mellékesen jegyzem meg, hogy néhány nappal később hasonlóképpen jártam a nadrágvásárlással. Ezért aztán, különös tekintettel arra, hogy – amint a szóban forgó hirdetésből is kiderül – nálunk a lakosság egyharmada az átlagosnál alacsonyabb termetű (a magasabbakról és a kövérekről, soványakról nem is beszélve), bátran állítom a hirdetés ellenkezőjét:

Az extra méretű zakóknak és nadrágoknak ez a választéka éppenséggel nem óriási. Még csak nem is – extra.

A bosszúság annál inkább!

(kővári)

Világos ajakrúzs a divat

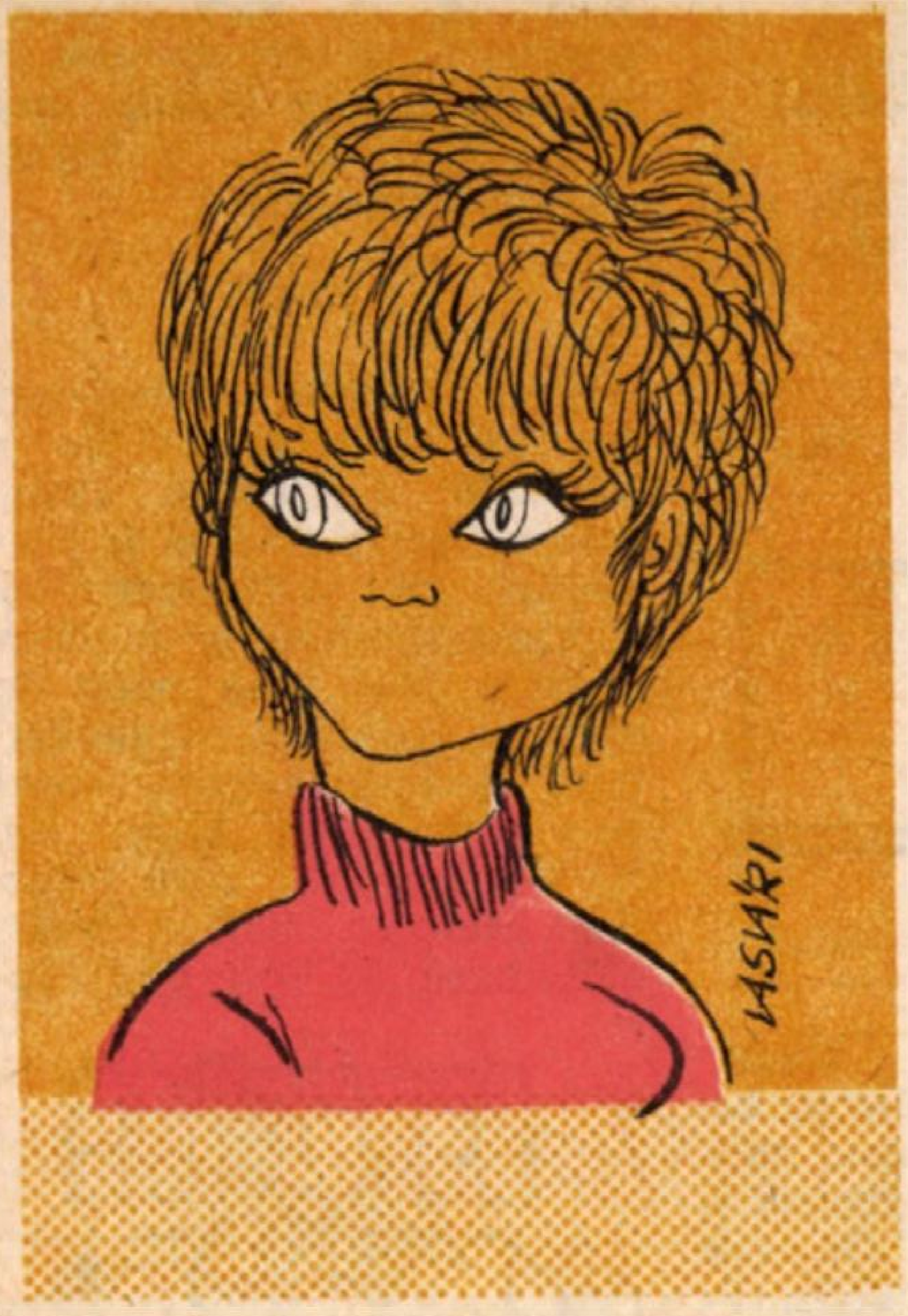

Az USA-beli IBUSZ-nál

Szűr-Szabó József rajza

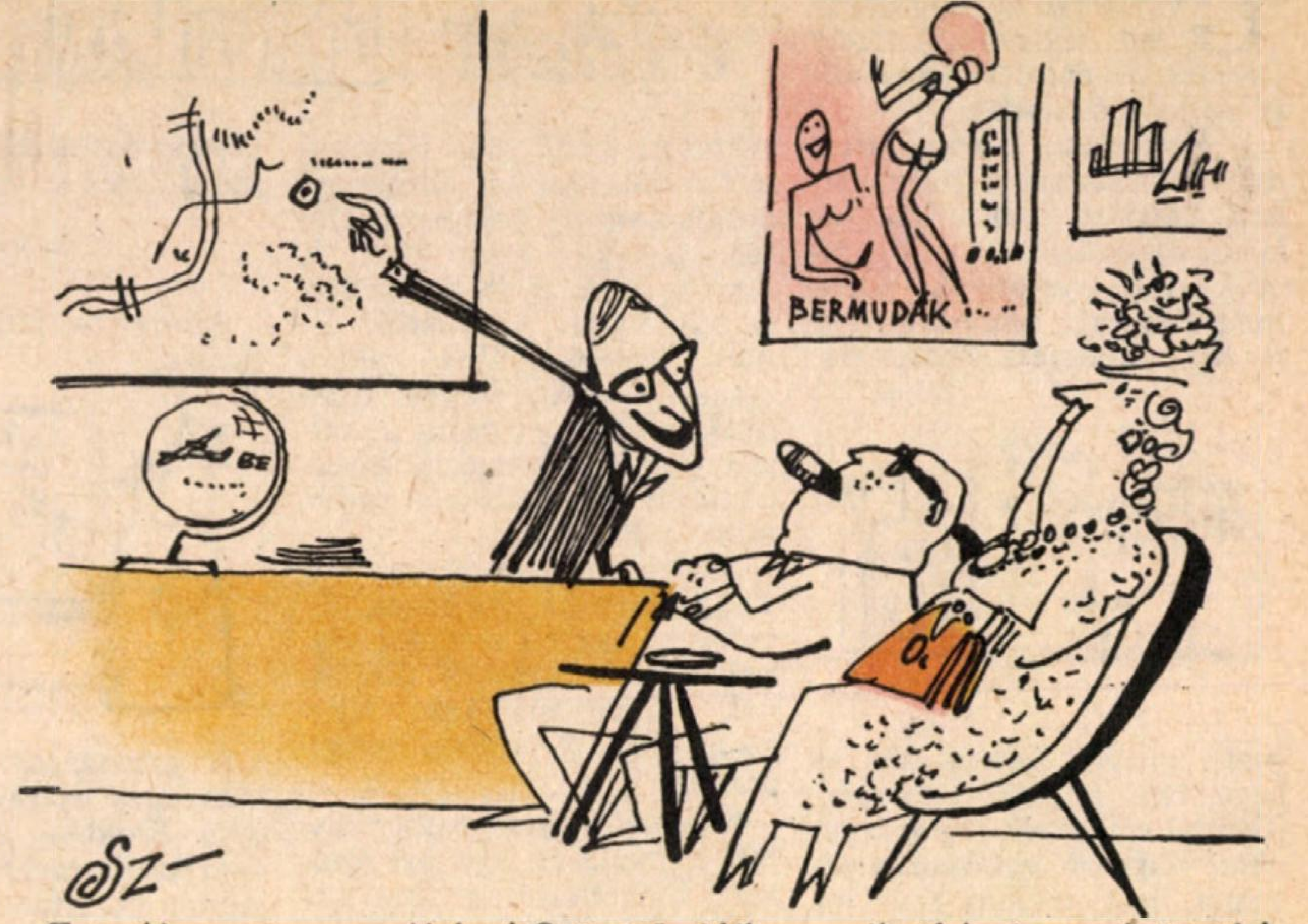

– Ezt a kis zugot nagyon ajánlom! Gyönyörű vidék, nem túlzsúfolt, és semmi tüntetés!

Rosszul tájékozott külföldi

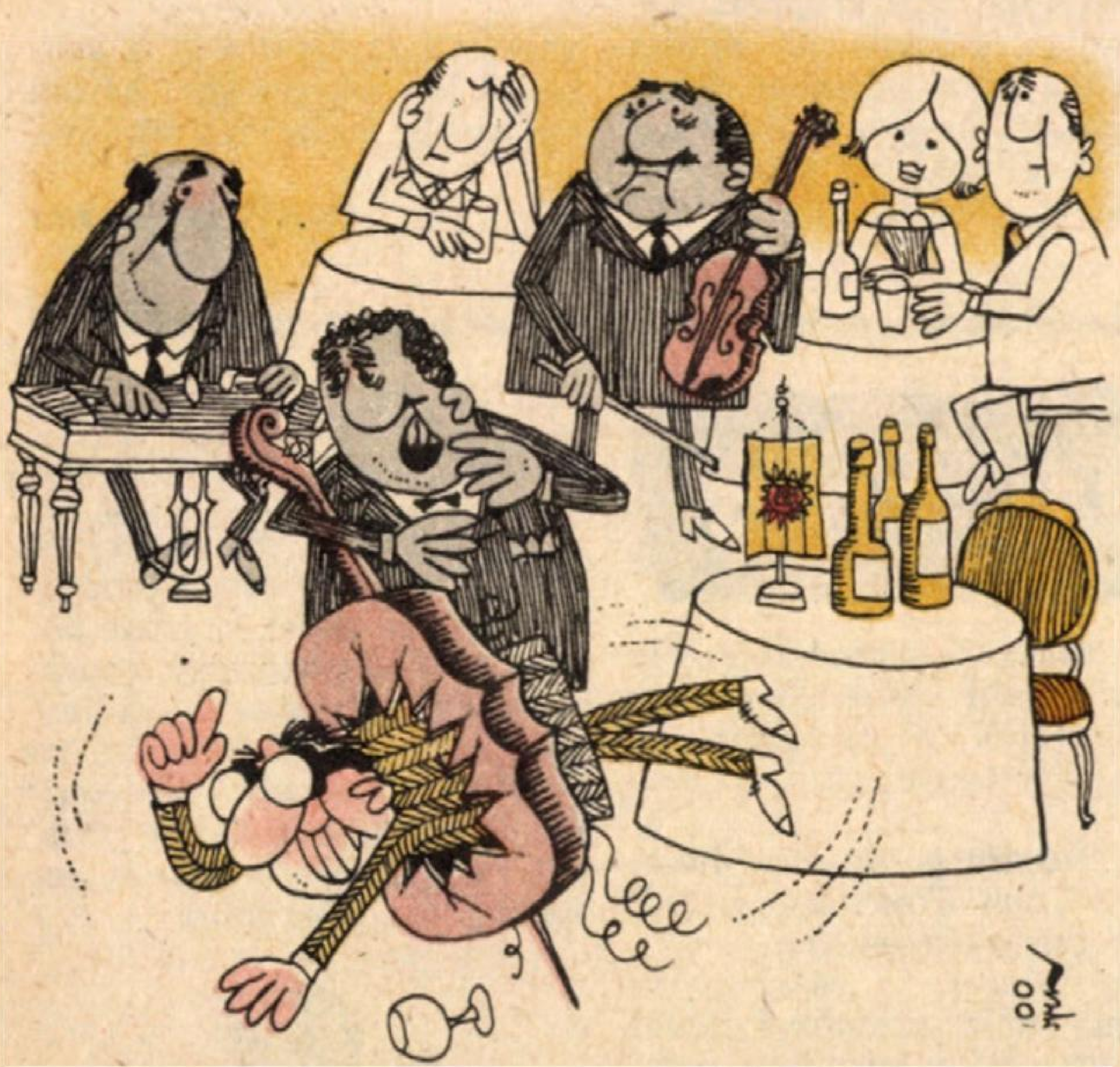

– Lábbal kellett volna beugrani, sir . . .

Vannak még csodák

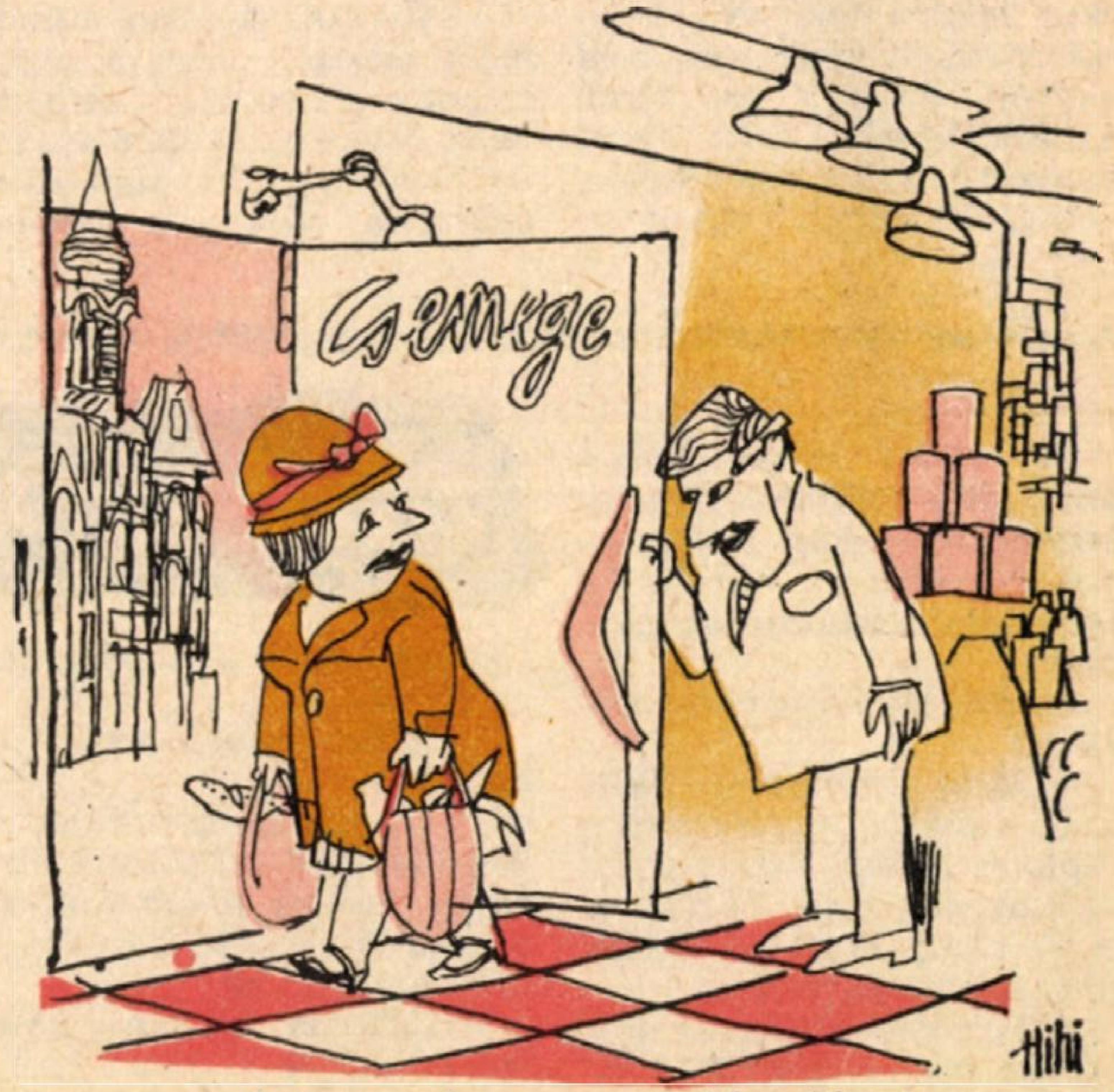

– Asszonyom, legyen szerencsénk máskor is . . .

Mindent egy helyen!

Várnai György rajza

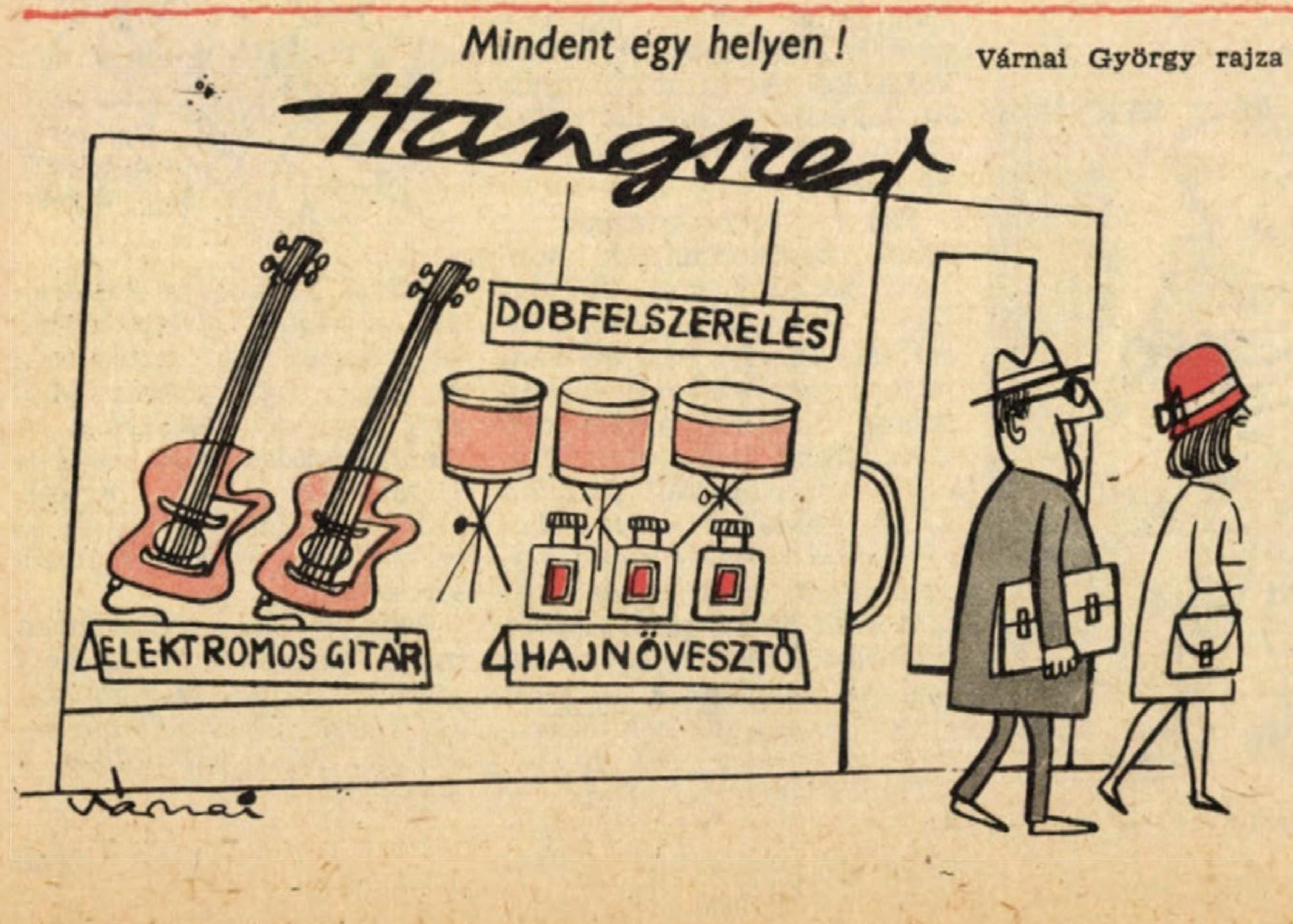
Hangszer
DOBFELSZERELÉS
ELEKTROMOS GITÁR
HAJNÖVESZTŐ

A Ludas Matyi szerkesztőségének vagy szerkesztőinek címzett kéziratokra és rájzokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A postai válasz nélkül hagyott írások és rajzok megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Anzix GYULÁRÓL

Gyulán van Európa egyetlen téglavára, amely évszázadok óta derekasan állja az idők ostromát.

– Persze ennek a matériája nem a békéscsabai téglagyárban készült! – mondják kajánul a gyulaiak, s ezzel nemcsak téglagyártásunk kapja meg a magáét, hanem a nagy rivális, a megyeszékhelyi státust „elorzó” Békéscsaba is kap egy gyengéd fricskát. (Gyulai embernek semmi sem okoz nagyobb gyönyörűséget annál, ha a csabaiak rovására élcelődhet!)

Igaz, ami igaz, az időn kívül más nemigen ostromolta a várat. A törökök ugyan 130 évre megszállták, de kisebb csetepatékon kívül más nem nagyon zajlott a vár körül, hadidicsőségek árán nem szerzett hírt és rangot Gyula.

Még szerencse, hogy a törökökön kívül egy Hernani nevezetű, spanyol illetőségű haramiavezér, valamint Dózsa György, Béldy Pál és Agárdi Péter is meghódította Gyula várát. Az illetők tanult mesterségükre nézve „csak” színpadi hősök, uralmuk is csak 4–5 estén át tartott, hódításuk mégis maradandóbb és emlékezetesebb, mint a törököké.

Íme, amit Mars mulasztott, Thália pótolta: hírnevet, dicsőséget szerzett a gyulai várnak, amely színpadi díszletnek alkalmasabbnak bizonyult, mint történelmi kulisszának.

Marson nemes bosszút álltak a gyulaiak, egykori kedvenc lakosztályát, az ágyútornyot elvették tőle, s ellenfelének, Ámornak utalták ki: intim eszpresszót rendeztek be benne.

Tháliának azonban mindmáig adósai – csak a nyári szezonban nyújtanak otthont neki. *Nincs a városban egyetlen valamire való fedett színházterem sem,* így telente tisztes, kulturált hajlék nélkül didereg a derék Múzsa.

* * *

Apropó – kultúra, tél, didergés.

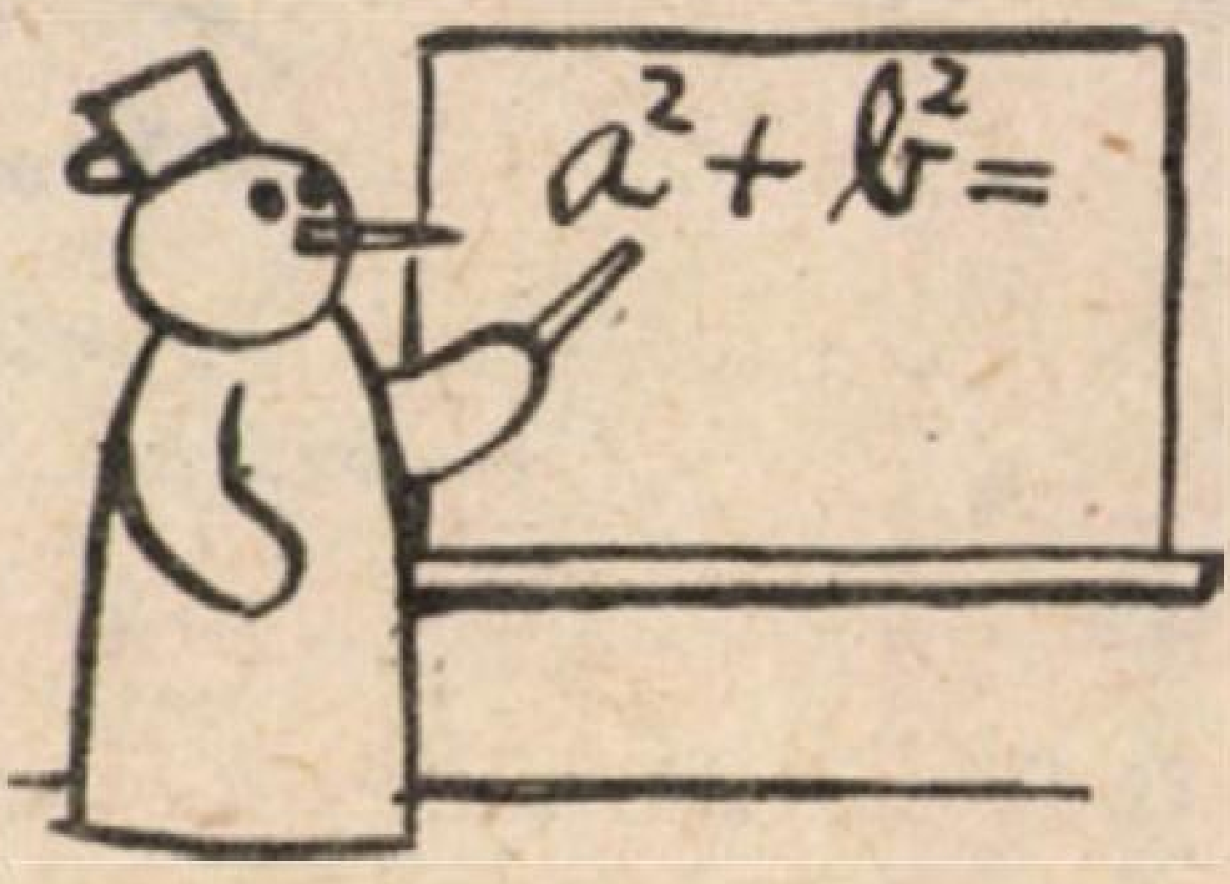

A gimnázium új, kilenctantermes szárnyépületet kapott. Ezekben a tágas, modern tantermekben élvezet a tanítás és a tanulás. De csak nyáron. Télen használhatatlanok. A központi fűtéssel van „némi” baj. Nem sok, mindössze annyi – hogy egyáltalán nem szuperál. Pedagógiai célokra az épület jelenleg csak annyiban hasznosítható, hogy a tanárok kézenfekvő példával érzékeltethetik a diákok előtt: hova vezet az, ha valaki (jelen esetben az épület tervezői és kivitelezői) nem tanulja meg a matematikát és a fizikai törvényszerűségeket.

* * *

Ezzel szemben télen-nyáron jól szuperál Gyulán a Várfürdő. Különösen azóta, amióta fedett uszodát is létesítettek. Ez a műintézet főleg a kamaszlegénykék körében kedvelt. Már csak azért is, mert itt kedvükre trappolhatnak, ugrándozhatnak, senki sem szólhat rájuk, hogy: *„Hé, fiatalemberek, ez nem lovarda!”* Mert ez valóban lovarda! Illetve, az volt. Grófi lovardából alakította át a gyulaiak leleményessége három medencés, melegvizű fürdővé.

Radványi Barna

Üdülni emberi dolog

Egy ködös, havas, zimankós, idült februári reggelen kezdődött... Épp a jégvirágokat öntöztem, amikor a feleségem ártatlanul megszólalt:

– Idén hová megyünk nyaralni?

– Majd apránként kialakul, fiacskám – válaszoltam diplomatikusan, hogy egy kis időt nyerjek, mert jól tudtam, hogy nejem most is kemény fába vágta a fejszéjét.

– Valahová külföldre kéne utazni, nyelvtanulás meg miegymás végett – proponálta az élettárs.

– Igazán remek ötlet! – így én.

– Talán ez egyszer valamelyest igénybe vehetnénk idegenbe szakadt rokonaink támogatását.

– Pompás idea.

– Sürgősen le kéne levelezni a dolgot.

– Mi sem természetesebb.

Hitvesem legott elővette az asztalfiából a családfát, és meghánytuk-vetettük a dolgot.

– Először is ott van Manci néni Cape Townban. Írjunk neki egy szép levelet.

Tapintatos célzásunkra Manci néni postafordultával közölte, hogy bármikor mindenben szívesen támogat bennünket, akár anyagilag is, de momentán sajnos egyetlen petákja sincs, mivel az utolsó vasát épp egy gyémántbányába fektette, tudniillik náluk a gyémántbánya valóságos aranybánya...

Ekkor próbálkoztunk a többi vérrokonnal, de amilyen pechünk van, Tivadar bácsit Caracasban pont idén sújtotta aszály, Stuxfalviékat pedig árvíz, valahol az Egyenlítőnél. Nem volt sokkal több szerencsénk Etelkával és Marcival sem. Egyedül Mr. dr. Blekk, boldogult apám néhai jó barátja mutatott némi hajlandóságot, hogy néhány rúpiát küld Bombayből, viszont kilátásba helyezte, hogy jövő nyáron meglátogat minket Pesten, és így jobbnak láttam, ha nem válaszolunk nekije.

Családi fészkünk ez idő tájt mi[illegible] utazási irodához hasonlított. Mindenfelé térképek, prospektusok és útleírások hevertek. Én vásároltam a használtcikkpiacon két alig viselt parafasisakot kéz alatt, a nőm pedig a hivatalban egy moszkitóhálót. Esténként dollárt számoltunk át drachmára és pezetát piaszterre. Hovatovább a világ bármelyik pontján megálltam volna a helyem mint pénzváltó.

Mivel a családfa csütörtököt mondott, jelentkeztünk az Ibusznál egy északi-sarki hajóútra, vagy bárhová, ahol még van hely. Beadtuk a turistaútlevél-kérelmet, továbbá folyamodtunk az osztrák, svájci, szingaléz, argentin és perzsa követségeken átutazóvízumért.

Már minden a legjobban ment, amikor a vállalatnál egész váratlanul felajánlottak egy kétszemélyes balatoni beutalást. Meg van oldva a nyaralásunk!

Dalmath Ferenc

Fő a kedély

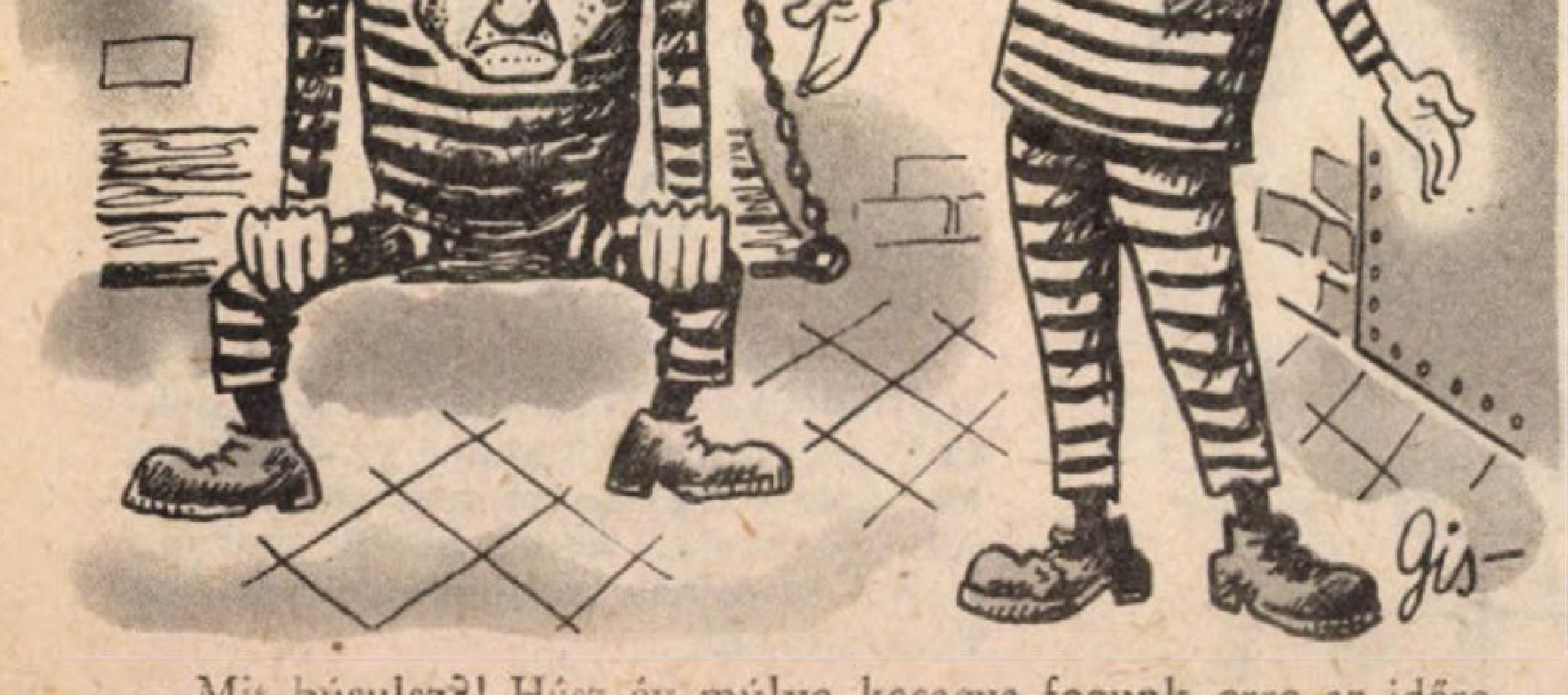

– Mit búsulsz?! Húsz év múlva kacagva fogunk erre az időre visszagondolni!...

Hátha valaki nem ismeri

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A szép Fehérné csak nemrég lett özvegy, de Fekete már meglátogatja, és szerelmével ostromolja.

— De, Fekete úr — mondja az asszony —, legalább addig várjon, amíg a gyászruhámat levetem.

— Na — vonogatja a vállát Fekete —, addig az öt percig még várhatok.

*

Csuhadingert csalásért beidézték a rendőrségre. Amikor nagy nehezen hazaeresztik, meséli otthon a feleségének:

— Képzeld, a rendőrőrmester azt mondta nekem, ha így folytatom, még fegyházba kerülök.

— Na és te mit feleltél?

— Mit? Csak nem állok oda vitatkozni egy ilyen javíthatatlan pesszimistával?!

FOTÓZZON A LUDASNAK!

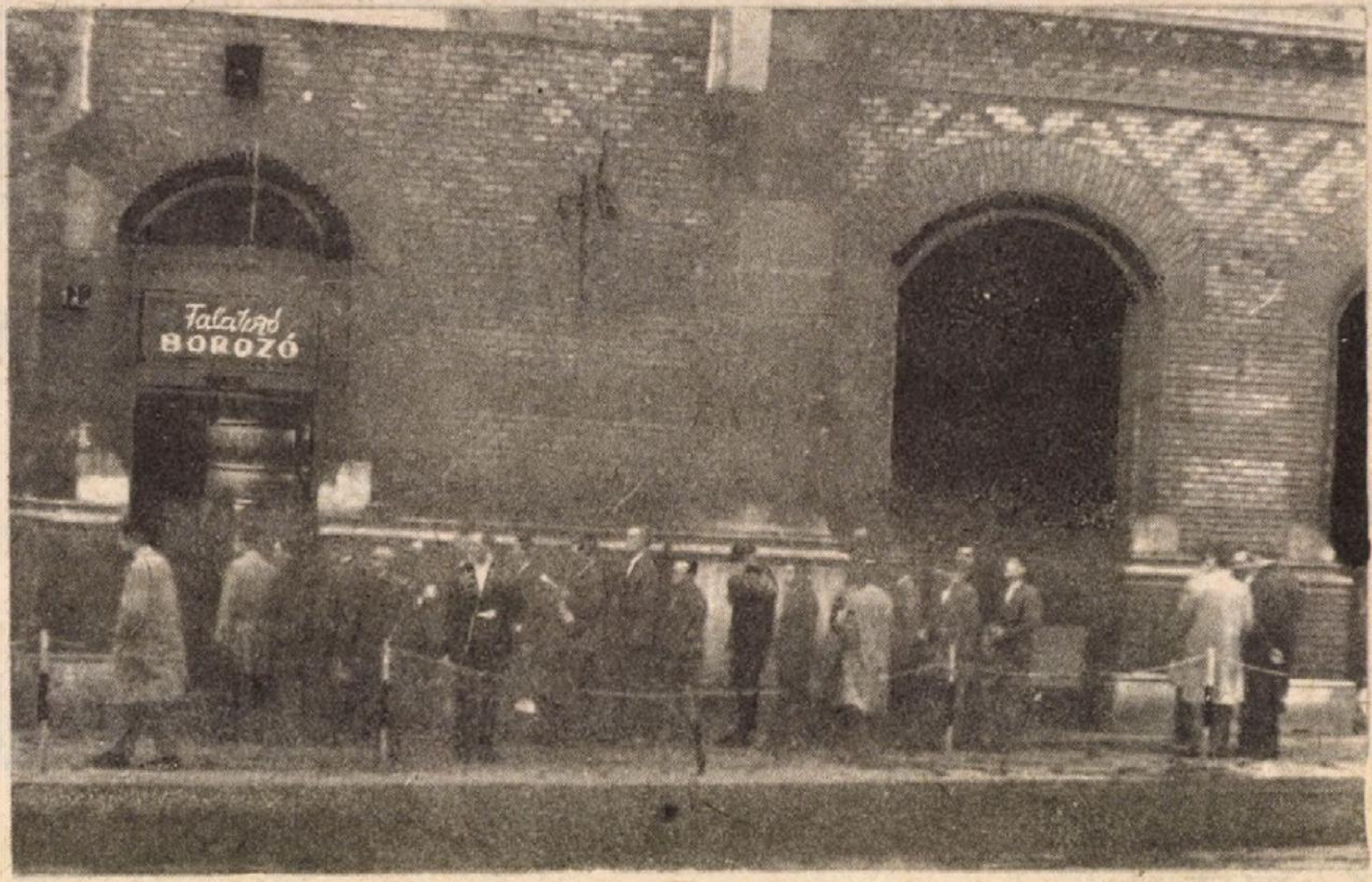

Tudunk mi fegyelmezetten is viselkedni!

Kiss László (Budapest) felvétele

POLITIKAI PÁRBAJ

Minden fejlődik, s ebből a megállíthatatlan folyamatból a politika sem maradhat ki. Ezt bizonyítja az a párbaj is, amelyet két francia honatya vívott egymással, hogy tisztázzanak egy fontos fogalmat. Az egyik honatya ugyanis piszok alaknak nevezte a másikat.

A másik ezzel nem értett egyet, s felelőssége teljes tudatában kijelentette, hogy legjobb tudomása szerint ő egyáltalán nem piszok alak, sőt, tűzbe tenné a kezét saját tisztaságáért. Egyik honatyának ez a kijelentése csak félreértésen alapulhat, hacsak nem rosszhiszeműségen.

Egyik honatya kitartott eredeti megállapítása mellett, s kijelentette, hogy nem szokta váltogatni a meggyőződését, s ilyet csak egy piszok alak tételezhet fel róla. Másik honatya inkább hálás lehetne neki azért, hogy felhívta a figyelmét szembetűnő fogyatékosságára,

Másik honatya még mindig nem tudott egyetérteni egyik honatya véleményével, s felszólította, hogy kérjen bocsánatot tőle. Egyik honatya erre válaszában kifejtette, hogy elsüllyedne a szégyentől, ha bocsánatot kérne ilyen piszok alaktól. A mai válságos nemzetközi helyzetben egy képviselőnek szüksége van minden komolyságára, hogy kiérdemelje választói bizalmát, tehát minden lépését a felnőtt politikusokat olyannyira jellemző felelősségnek kell áthatnia. Léha magyarázkodásoknak nincs itt az ideje. Majd nyilatkozatához csak ennyit tett hozzá: „Beee!"

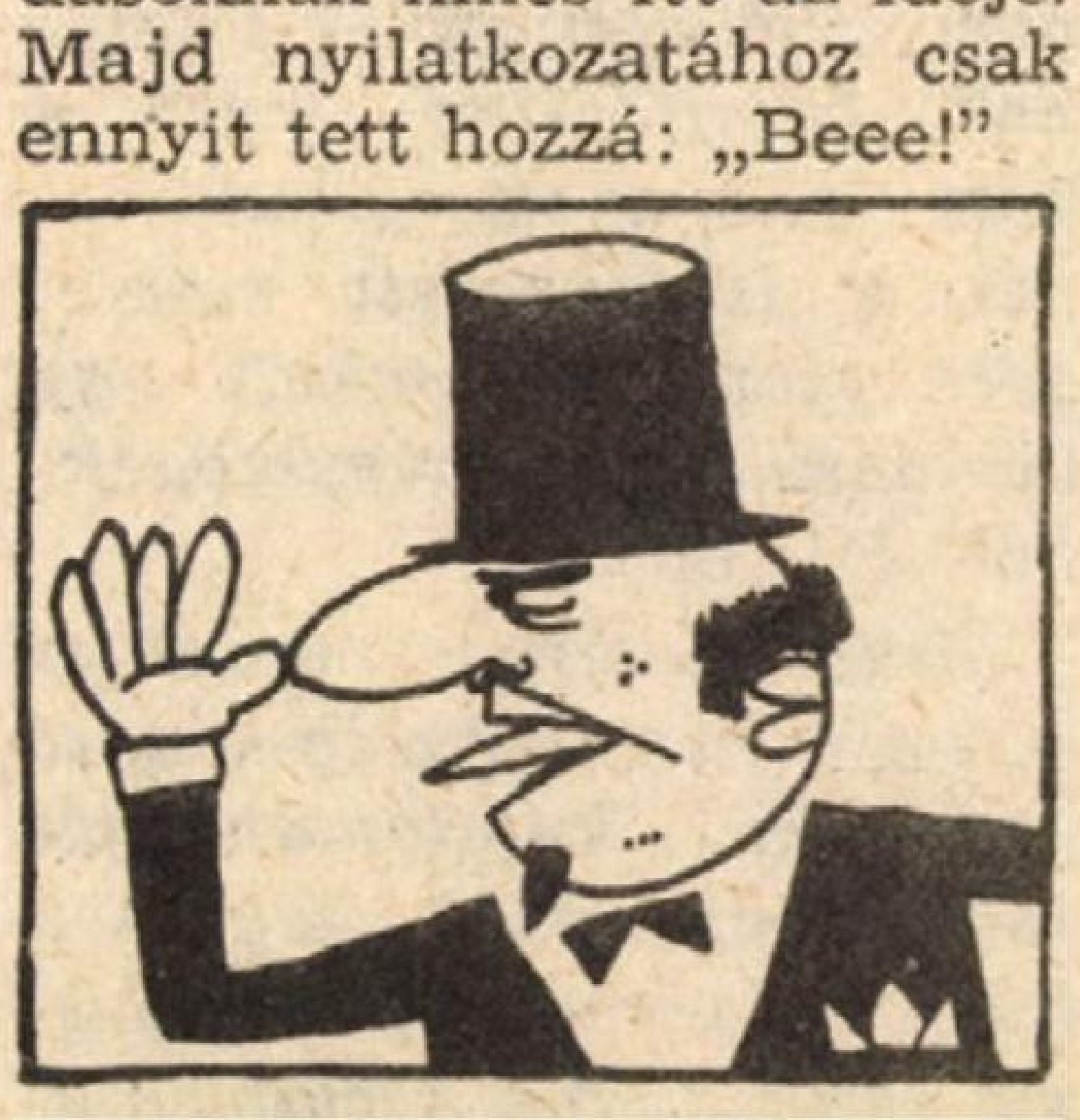

Másik honatya ekkor a feszült nemzetközi helyzetre, a Közös Piac tagállamainak belső feszültségére, és a világűr békés felhasználására való tekintettel párbajra hívta ki egyik honatyát.

Ezzel egyik honatya is egyetértett, elvégre mégis csak a huszadik században élünk, s politikai vitákat nem lehet középkori módszerekkel elintézni. Mindössze a párviadal módjának megválasztása okozott nehézségeket.

Először arra gondoltak, hogy amerikai párbajt vívnak, ezt azonban a francia politika Amerika-ellenes vonala kizárta.

Szó volt istenítéletről is, de ezt is el kellett vetni, mivel kiderült, hogy az egyik fél ateista.

Nem jöhetett számításba buzogány és kopja sem a bajvívó felek testi erejének erősen mérsékelt volta miatt, az említett fegyverek távirányítását ugyanis a rendelkezésre álló rövid idő alatt nem lehetett megoldani.

Mivel a felelős politikus visszariad a közcsendháborítás puszta gondolatától is, elvetették a pisztolypárbaj tervét is. Ugyanebből az okból kifolyólag került számításon kívül az ágyú, a kézigránát és a légibomba is.

Végül a legveszélyesebb fegyver, a sterilizált kard mellett döntöttek, olyan neház bandázzsal, amely kizárja a meghűléses betegségek lehetőségét is.

Az összecsapás gigászi erejű volt, s másik honatyán olyan roppant karcolás keletkezett, hogy szabad szemmel is látni lehetett. A világ közvéleménye megnyugodva vette tudomásul, hogy elcsitult a harci zaj. Sajnos, a felek a párbaj után sem békültek ki, s most az ENSZ békéltető bizottságot küldött ki U Thant vezetésével. A helyzet rendkívül komoly.

Erről jut eszünkbe: milyen komolytalan a mai fiatalság!

Feleki László

EGY ITALBOLTBAN

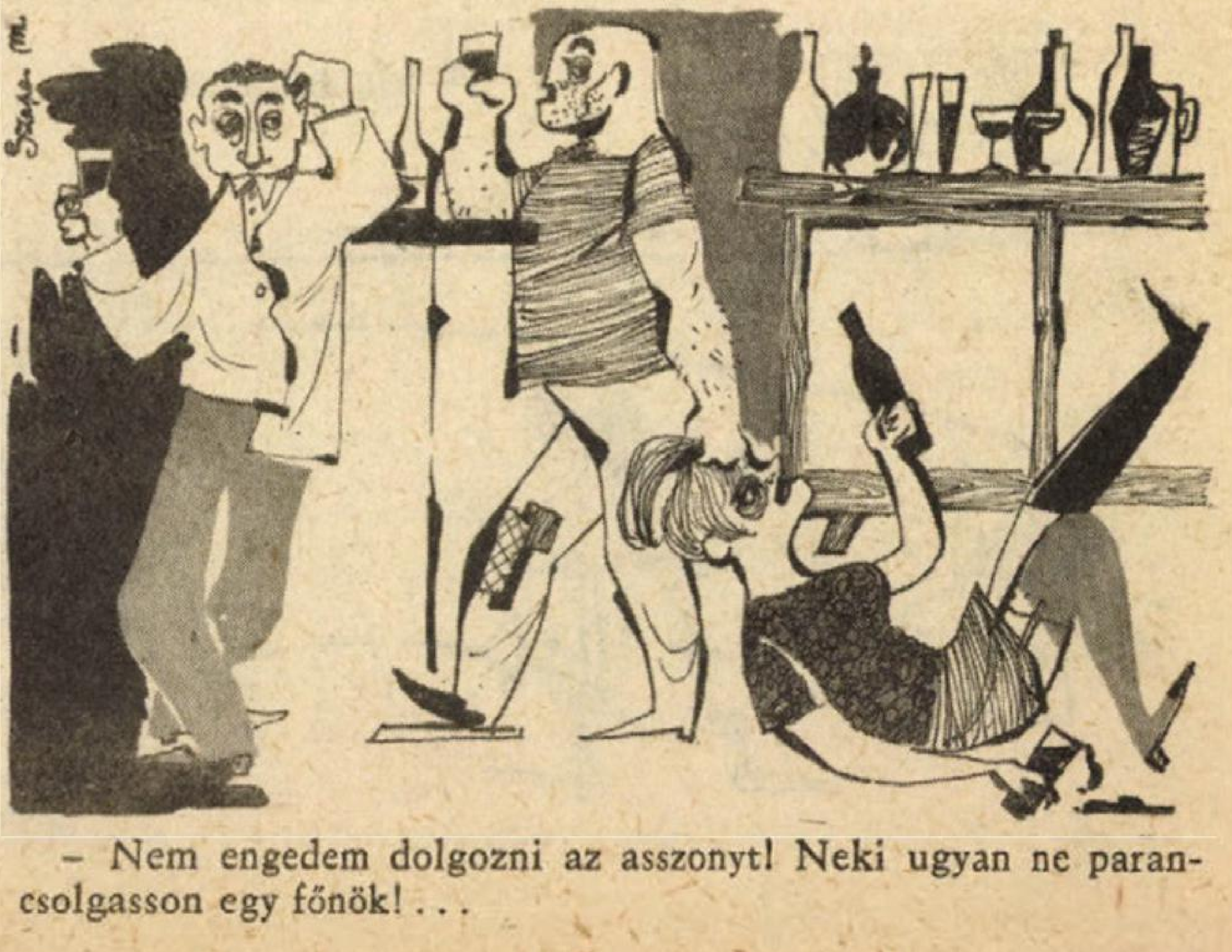

– Nem engedem dolgozni az asszonyt! Neki ugyan ne parancsolgasson egy főnök! . . .

Rohammunka

Pusztai Pál rajza

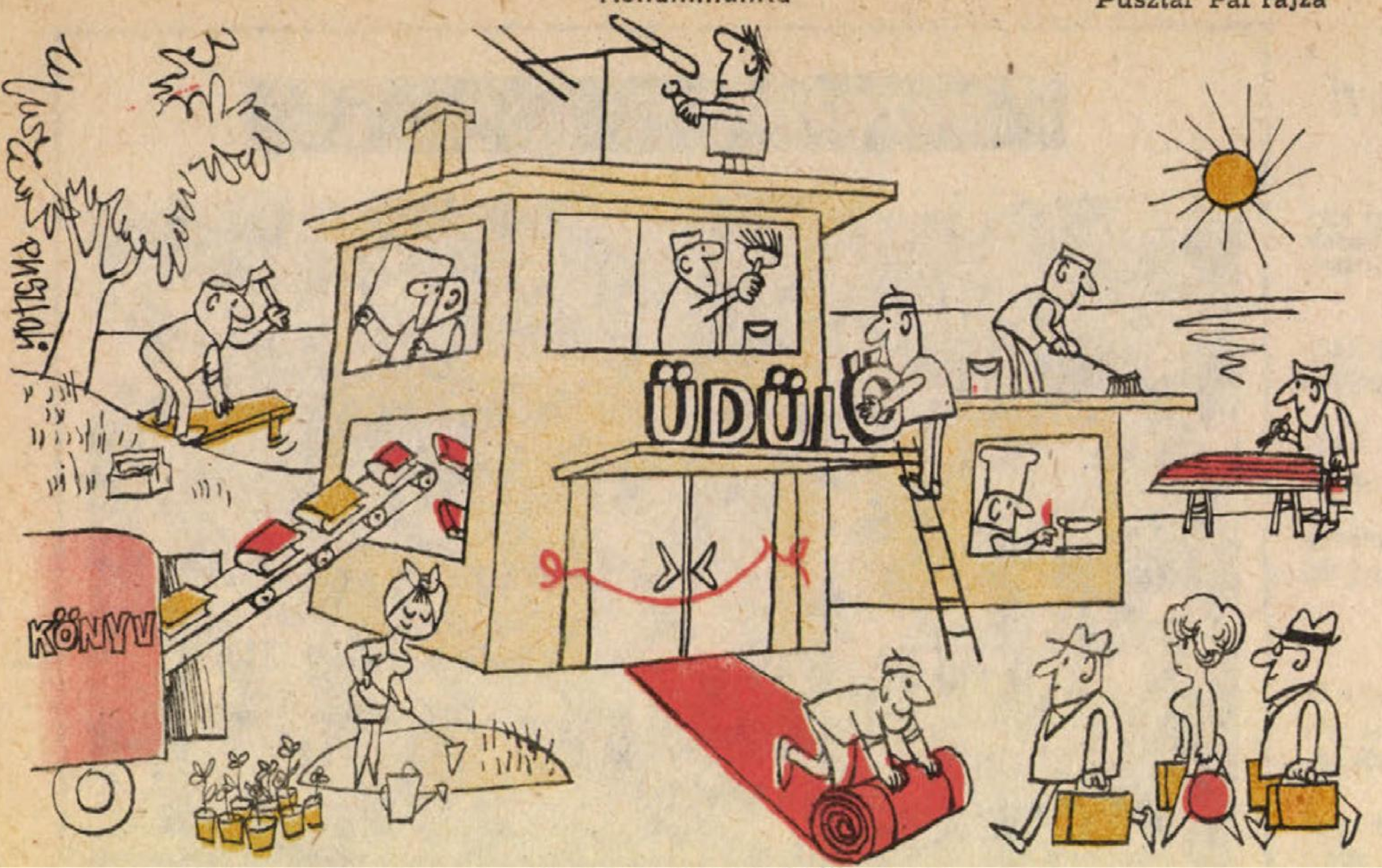

Tíz perc múlva kezdődik a szezon

RÁTERMETTSÉG

Egy esztendő alatt körülbelül ötvenkét cikket olvastam arról, hogy a pályaválasztás ma már tudományos alapokon áll. A mai pályaválasztó nem határoz könnyelműen, hogy minő életpályát válasszon magának, hanem felkeresi a szakembereket, akik szigorúan tudományos alapon megállapítják róla, hogy mire alkalmas: orvosnak-e vagy órásnak, bádogosnak vagy filozófusnak. Az ilyen intézetekben a pályakeresőt számos kísérletnek vetik alá: újságpapirosból csákót kell hajtogatnia, pingpong labdával az orrán egyszerűbb osztási műveletet tartozik elvégezni, és így tovább. E kísérletek alapján azután alaposan megállapítják róla az intézet szakemberei, hogy mire termett rá.

Ezért csudálkoztam el azután, mikor nemrégen olvastam, hogy egy gázoló villamosvezető már több esetben is gázolt, és mégis vezethetett villamost. Holott tisztán emlékszem rá, hogy az olvasott cikkek egyikében éppen a közlekedési vállalatok saját tudományos intézetéről olvastam, ahol házilag kutatják a rátermettséget.

Most megint olvasok valamit. Hogy egy autóbuszkalauz szekercével támadt egy ismerősére, de enyhe ítéletet kapott, mert a bíróság figyelembe vette: az autóbusz-kalauz csak korlátozottan beszámítható.

Azon tűnődöm, hogy vajon a vállalat rátermettségkutató intézete állapította-e meg a felvételi vizsgálat alkalmával, hogy a szekercés dolgozó csupán korlátozottan beszámítható? (Elképzelhető, hiszen a vállalat szabályzata szerint a járművekre semmiféle szúró, hasító tárgyat, szerszámot vagy lőfegyvert felvinni nem szabad, így nem foroghat fenn az utasok veszélyeztetése a korlátozottan beszámítható dolgozó részéről.) Avagy egy másik intézmény állította fel a diagnózist róla, de a vállalat nem tulajdonított a dolognak jelentőséget, mert a házi rátermettség-kutatásnál a jelentkezett másfél perc alatt összerakott egy háromszöget, négyszögekből? Ki tudja?

Mindenesetre érdemes volna a rátermettség-kutató intézetek kutatómunkáját kibővíteni. Mert meglehet, hogy valakinek az átlagosnál fejlettebb a kézügyessége, de nem mindegy, hogy azt fékezésre, vagy késdobálásra használja-e fel.

(somogyi)

A kis ezermester

Barát József rajza

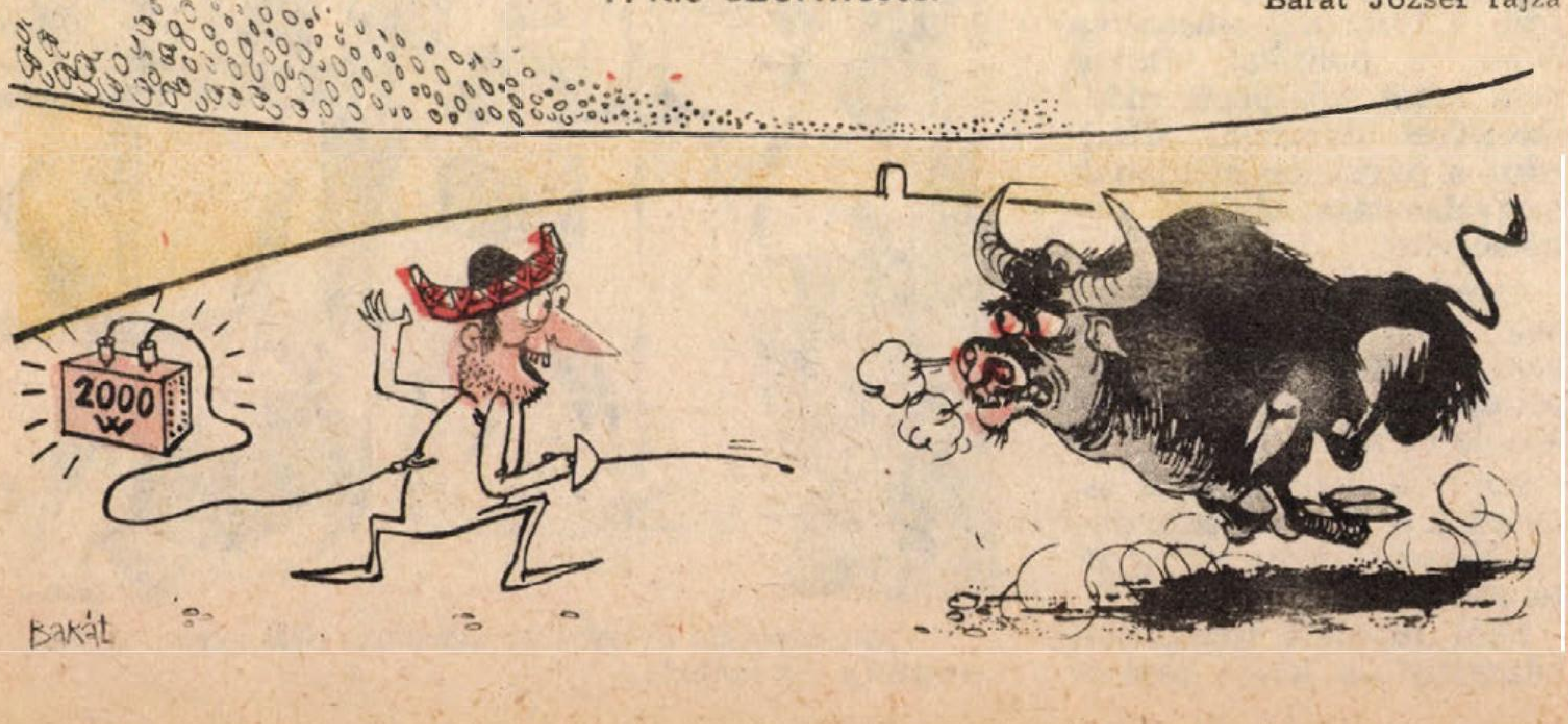

E heti hirdetéseink

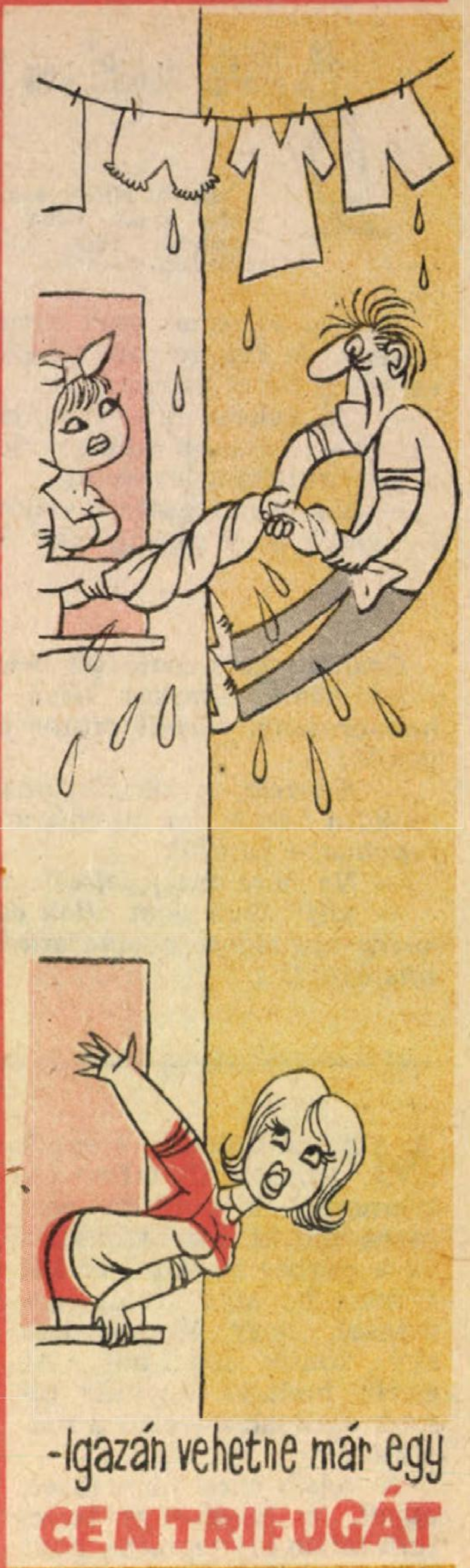

Megérkezett a
terystar
női szintetikus
szövetújdonság
CORVIN

MULASZTÁS

Az Univerzális Művek panaszirodájába beállított egy vevő:

— Kérem — mondta —, a nemrégiben vásárolt készülékem elromlott. Nem darálja a mákot, és nem lehet vele borotválkozni. A mák egészben marad, sőt megduzzad tőle, és a bőröm borotválkozás közben lejön, de a szőr az arcomon marad.

— A hiba nem az ön univerzális készülékében van. Tessék a használati utasítást gondosan elolvasni.

A vevő elolvasta a használati utasítást, de a készülék továbbra sem darált, és a sebhelyek egyre bővültek az arcán, miközben szakálla már a mellét verdeste.

A vevő újra elment a vállalathoz, és botrányt csinált. Ekkor a javítószolgálat megkérte a kedves vevőt: hagyja ott a készüléket, majd megcsinálják. Két hét múlva kiderült: hozzá sem nyúltak, és ugyanúgy adták vissza, ahogy a vevő odavitte. Továbbra sem darált, továbbra sem borotvált. A vevő újra felkereste az Univerzális Műveket, és kérte, hogy selejtkészülékét cseréljék ki egy újra. Erre azonban a vállalat nem volt hajlandó. A selejtkészülék tulajdonosa erre panaszos levelet írt az újságnak, amely nyomban leközölte a „Van még hiba, van még bürokrácia" rovatban.

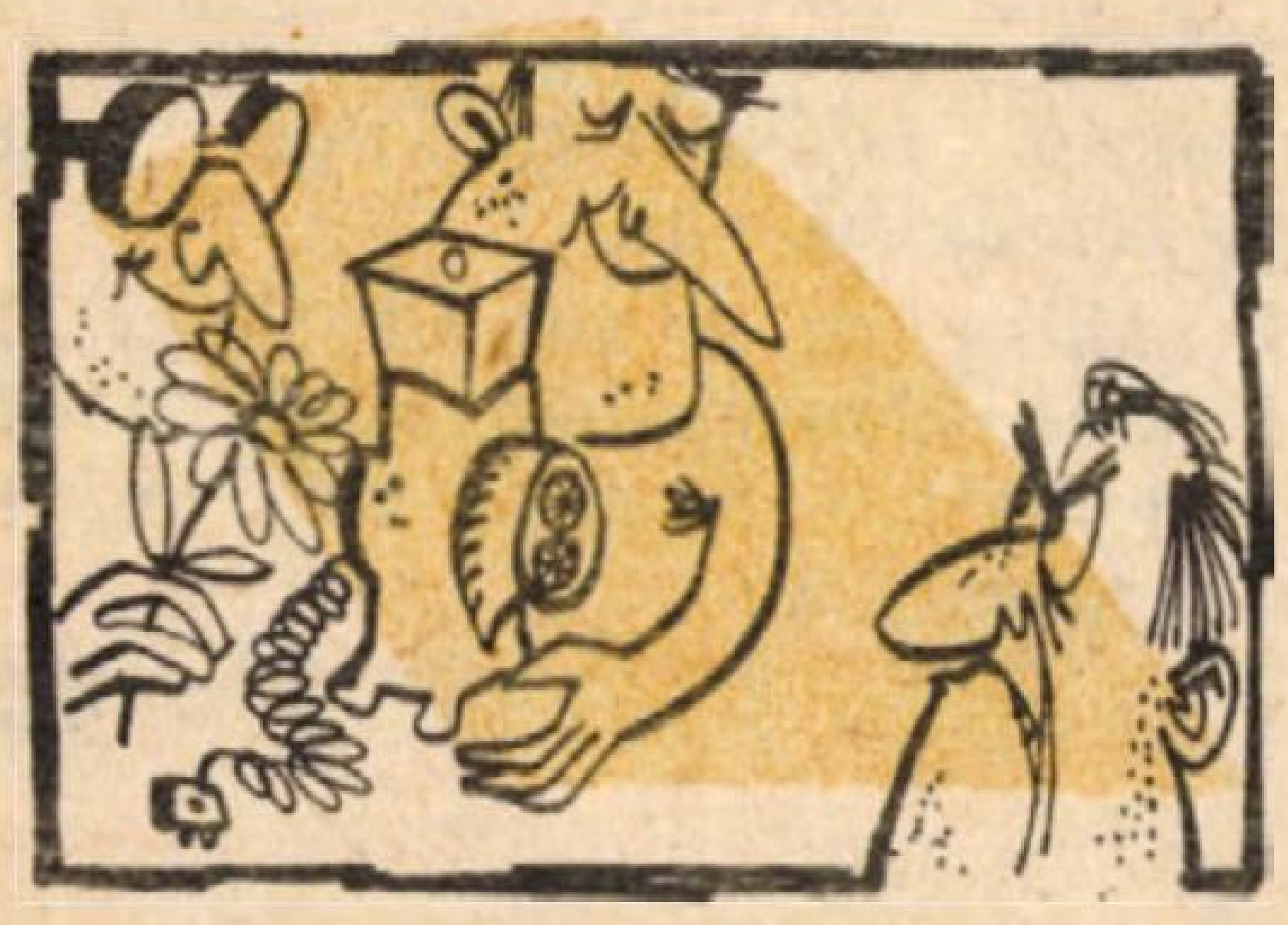

Harmadnap a panaszosnál megjelent az Univerzális Művek három tagú küldöttsége, és egy vadonatúj készüléket hoztak egy virágcsokor kíséretében. A vevő kipróbálta a harántmismast, amely kitűnően működött.

Erről a tényről a vállalat a lap szerkesztőségét is értesítette, mire egy riporter megjelent a vállalatnál, és érdeklődött, hogy miért nem cserélték ki a készüléket már akkor, amikor a vevő először jelentkezett.

— Kérem, mi ebben a negyedévben száznál több készüléket cseréltünk ki.

— És mennyi rossz harántmismast hoztak vissza?

— Háromszázat.

— És csak százat cseréltek ki? Miért nem mind a háromszázat?

— Természetesen azért, mert kétszázan nem írtak panaszos levelet a lapoknak. Akinek panasza valahol megjelent, annak kicseréltük. Mi nem tehetünk arról, ha egyes vevők mulasztást követnek el, és sajnálnak levelet írni a szerkesztőségekbe . . .

Palásti László

DÉLIBÁBOS HORTOBÁGYON

Fülöp György rajzai

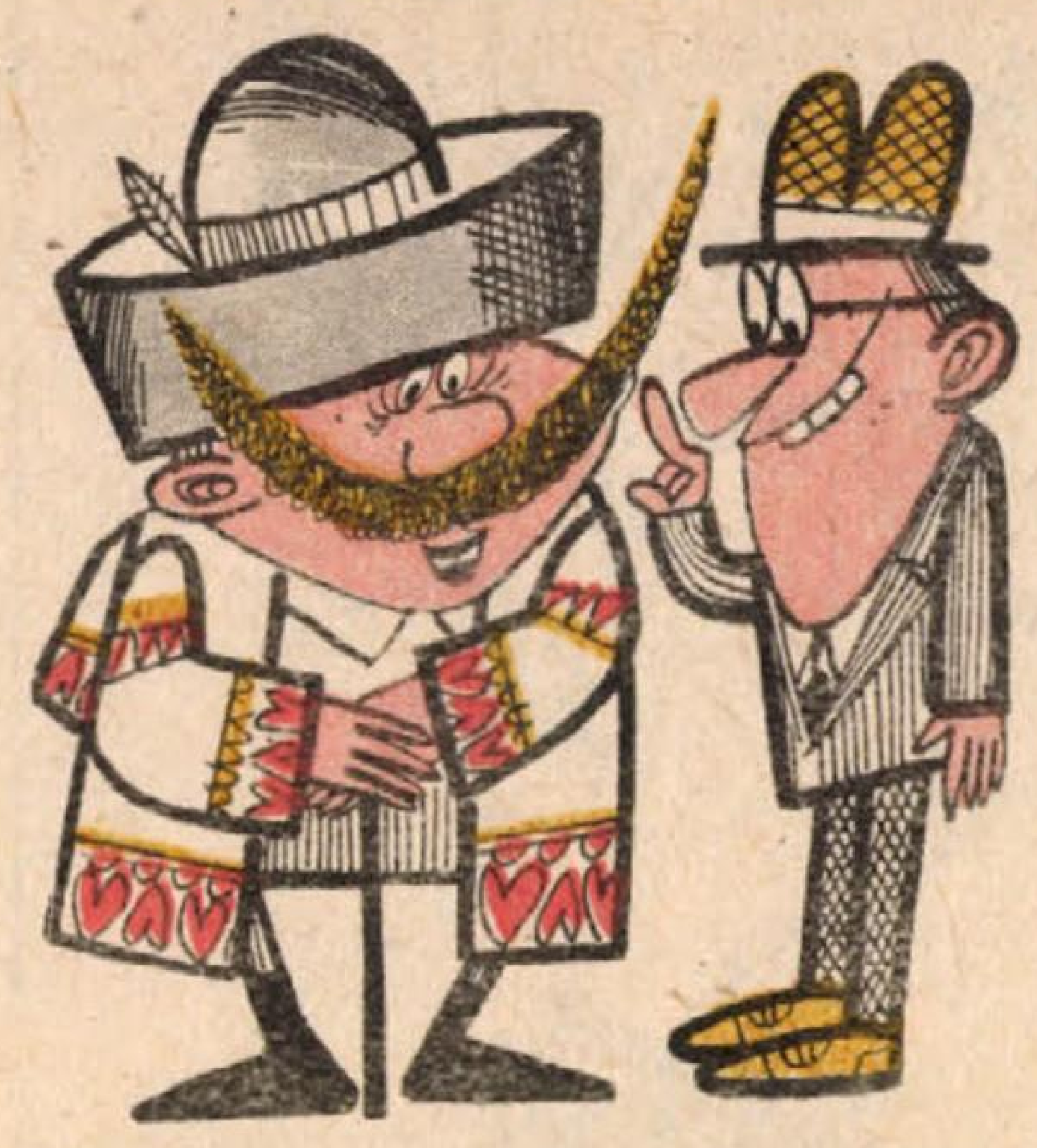

– Milyen gyönyörű, hatalmas bajsza van, kedves bátyám!
– Pszt! Tupir . . .

ROMANTIKA ÉS VALÓSÁG

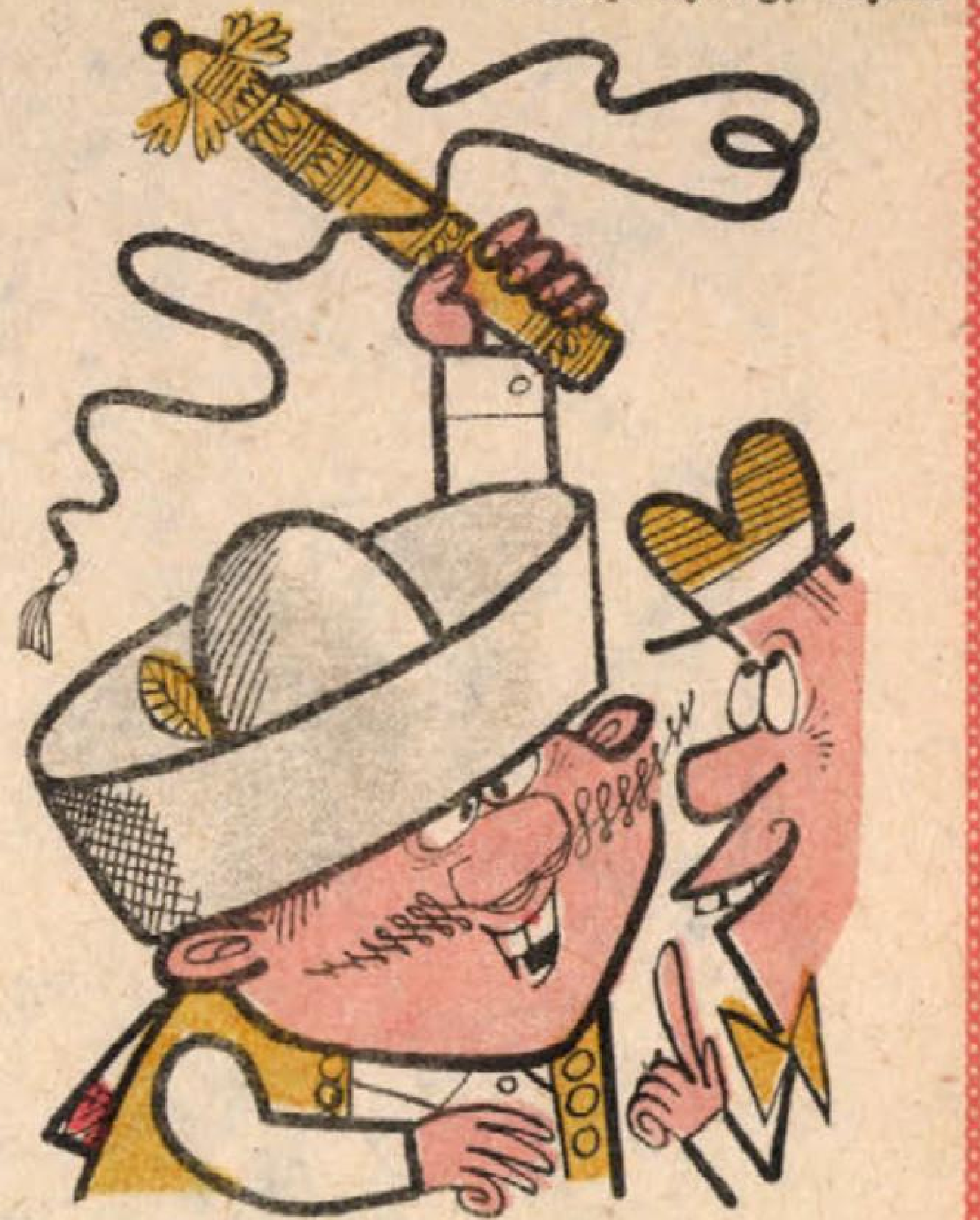

– Honnan szerezte ezt a pompás karikás ostort?
– A Népművészeti Boltból . . .

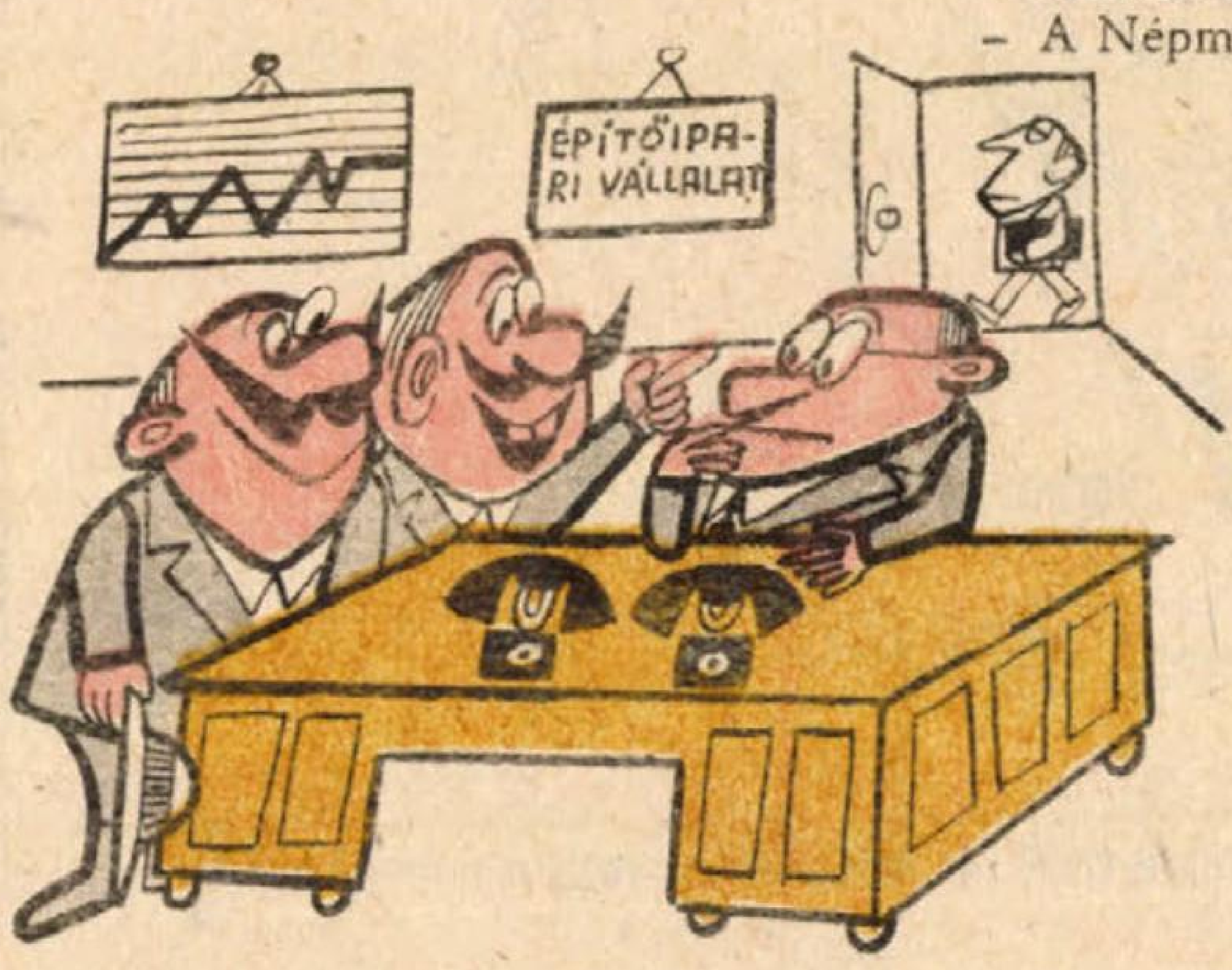

ÁLLANDÓ DÉLIBÁB

– Mennyiért építenének egy falut fejjel lefelé?

DIVAT, AZ DIVAT

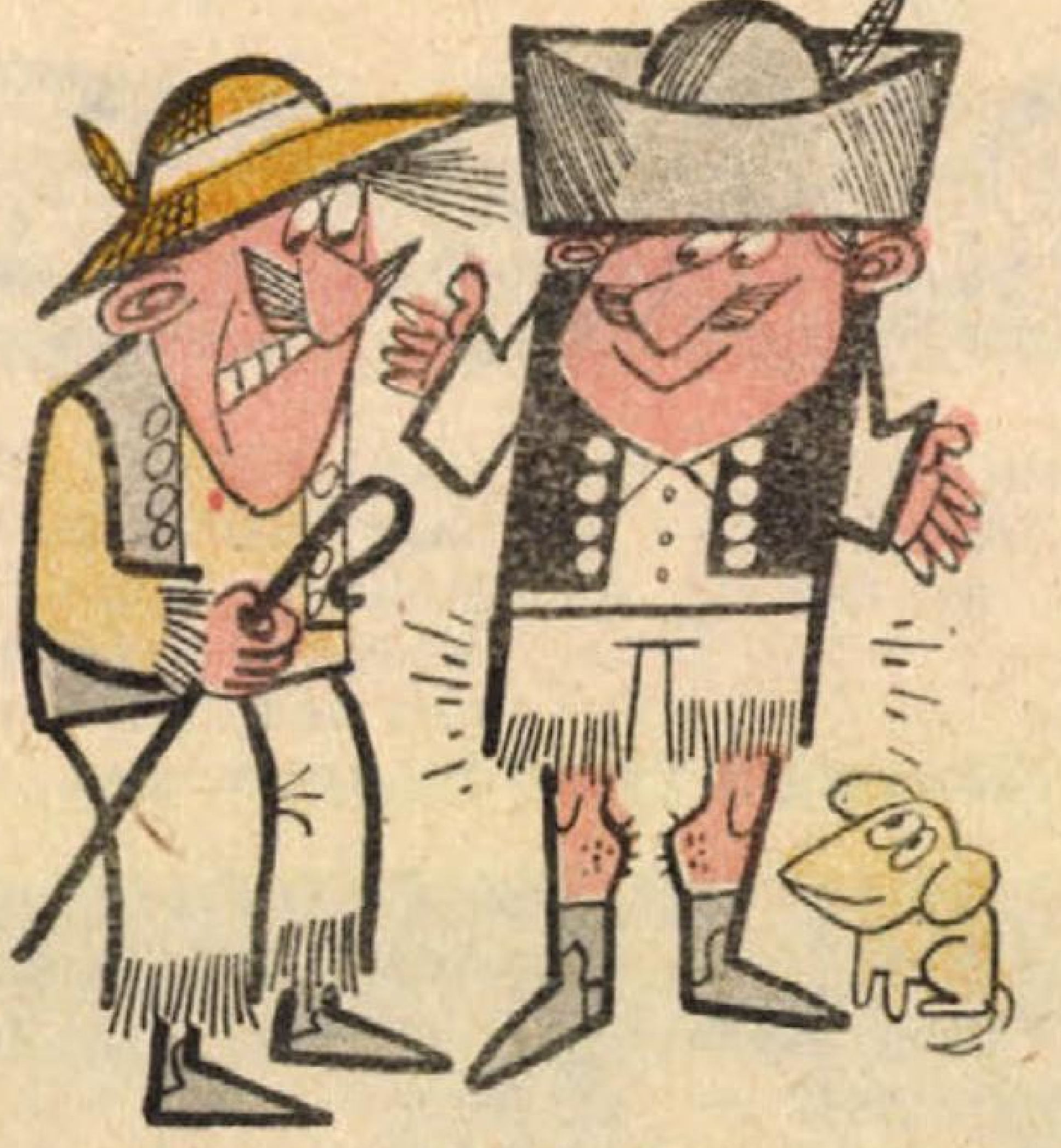

– Mit bámulsz? Mini gatya . . .

IDEGES VILÁG

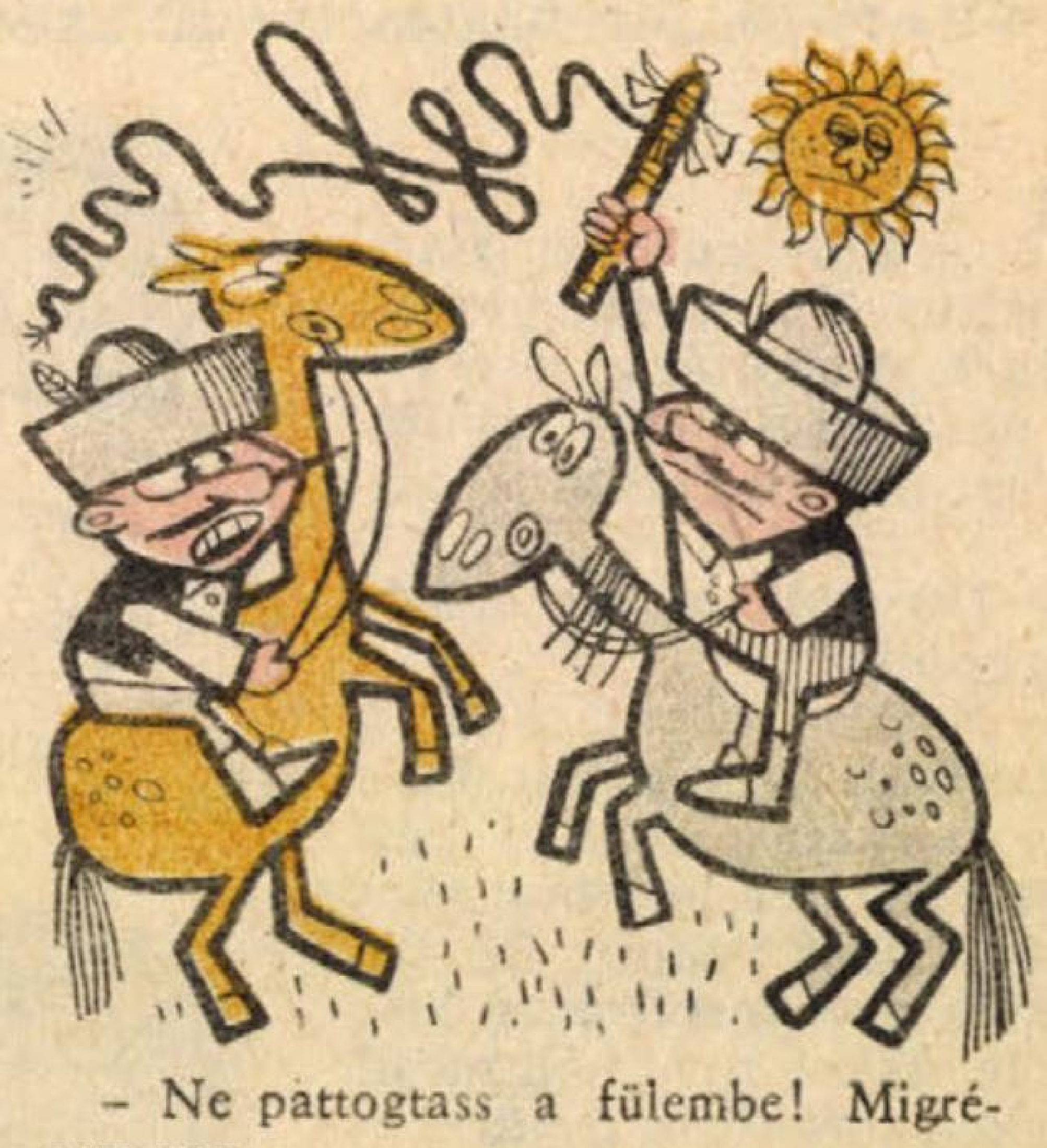

– Ne pattogtass a fülembe! Migrénem van . . .

PUSZTAI ITAL

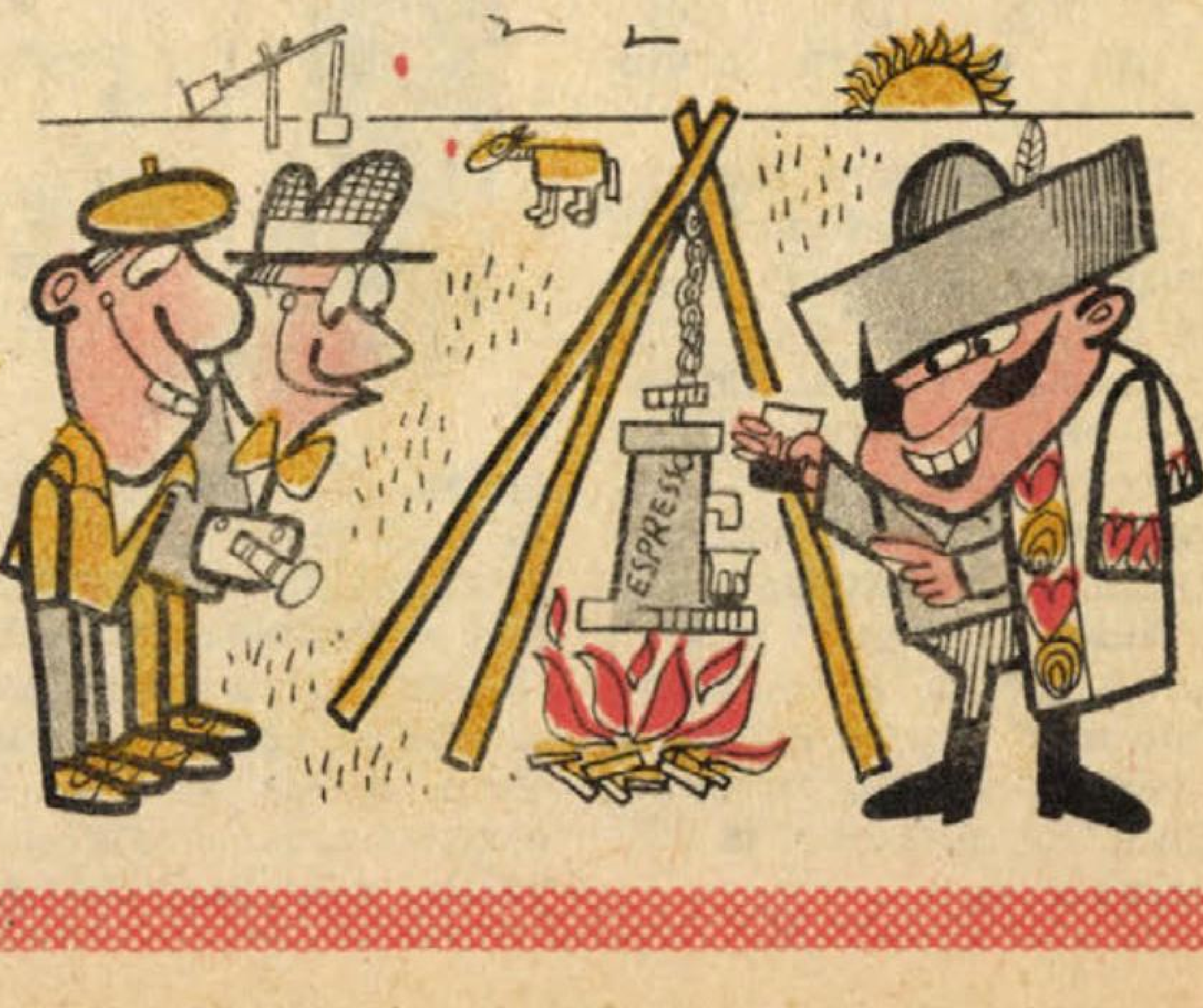

– Ezt kóstolják meg az urak!

A háború bizonytalansága

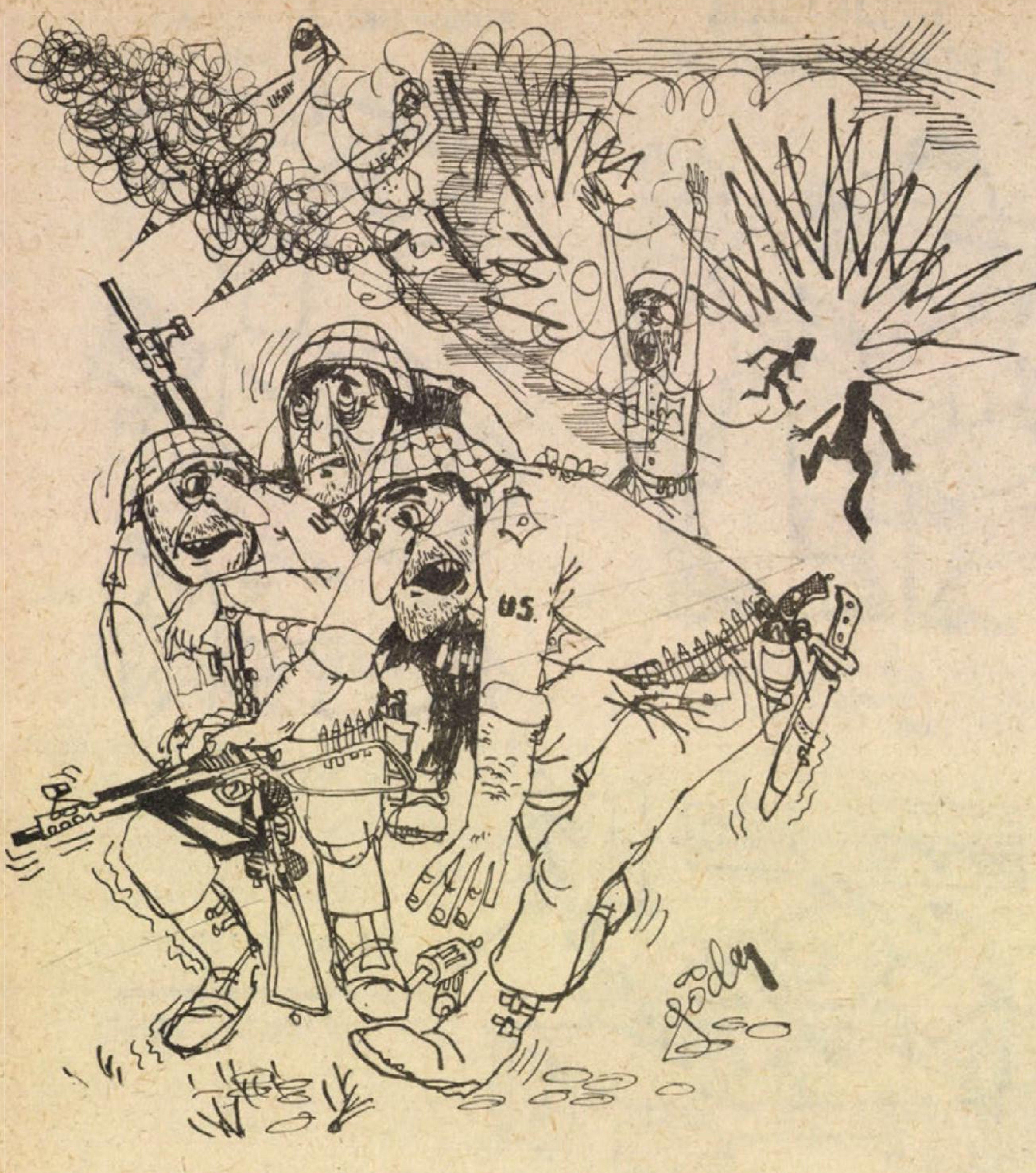

– Csak azt tudnám, hogy a mieink lövik az állásainkat vagy a partizánok?

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MITŐL SZOLID ÉS NÍVÓS A SZOLGÁLTATÁS?!

Egyik olvasónk panaszos levelét a VIII. kerületi Vendéglátóipari Vállalat igazgatóságához továbbítottuk. Olvasónk ugyanis azt nehezményezte, hogy a Baross téri Derby-büfében hiába kért egy deci szódavizet a borához, nem kapott.

Idézet a panaszos levélre érkezett válaszból:

„Derby-büfénk közelében a Kerepesi út 1. szám alatti Baross-pincét 1967. I. hó 8-án korszerűsítés miatt bezártuk. A Baross-pince nívója vetekedett a hírhedt Fehér Ökör vendéglőjével. Az idejárt vendégek egy része a környék kétes elemeiből tevődött össze. Ezek az egyének kora reggeltől késő éjjelig itt fröccsöztek. (Kedvelt italozási formájuk.)

Az üzlet bezárása után ezek az egyének a Derby-büfét próbálták és próbálják állandó törzshelyüknek kialakítani. Emiatt az üzletvezetés, vállalatunk vezetőségének tudomásával, átmeneti jelleggel (a Baross-pince május 10-e körüli megnyitásáig) a bor mellé szódát nem szolgáltat ki.

Ez az intézkedés a szolid, de nívós szolgáltatást igénylő vendégek érdekében történik."

E kimerítő tájékoztatás után már csak egy kérdésünk van:

Nem reális-e az a veszély, hogy a kétes elemek könnyebben szoknak rá arra, hogy tisztán igyák a bort, mint a kevésbé kétesek?!

(ti)

Nehéz probléma

A középkorú férfi gondterhelten ült eperfagylaltja mellett. Asztaltársa részvéttel nézegette, majd együttérzően megveregette a vállát:

— Ugyebár nehéz szülőnek lenni?

— Nagyon nehéz. A fiam maholnap tizenhárom éves lesz, és nemsokára el kell döntenünk: mi legyen a gyerekből? Mit gondol, ha világhírű orvosprofesszor lesz belőle, akkor nem kell majd vidéken töltenie a gyakorlóéveit?

— És hogyan akar a kedves fia világhírű orvos lenni?

— Ezt még nem döntöttük el a feleségemmel. Az asszony azt szeretné, hogy oldja meg a tökéletes, fájdalommentes szülést. Én inkább amellett vagyok, hogy a gyerek fedezze fel a rák ellenszerét. Persze, még tétovázunk. Manapság egy atomtudós is nagyon szépen el tudja tartani a családját. A fiamnak lenne otthon is egy kis részecskegyorsítója. Talán némi maszekot is vállalhatna vele.

— Egészen biztos — bólintott az asztaltárs. — A maszekolás, az mindig jól jön...

— Esetleg lesz belőle egy zseniális Nobel-díjas vegyész. Mit gondol, azoknak is jár munkaruha, állami hozzájárulás az üzemi koszthoz és kedvezményes SZOT-üdülés? Arra gondoltam, ha a gyerek csak a szintétikus úton, levegőből előállítható exportképes libamájat találja fel, már nem hozott szégyent a családunkra. Persze, nagy tudású zeneesztétának lenni se kutya. Vagy felfedezhetné egy kis martonvásári padláson Beethoven eddig ismeretlen XXV. szimfóniáját. Esetleg írhatna is egyet.

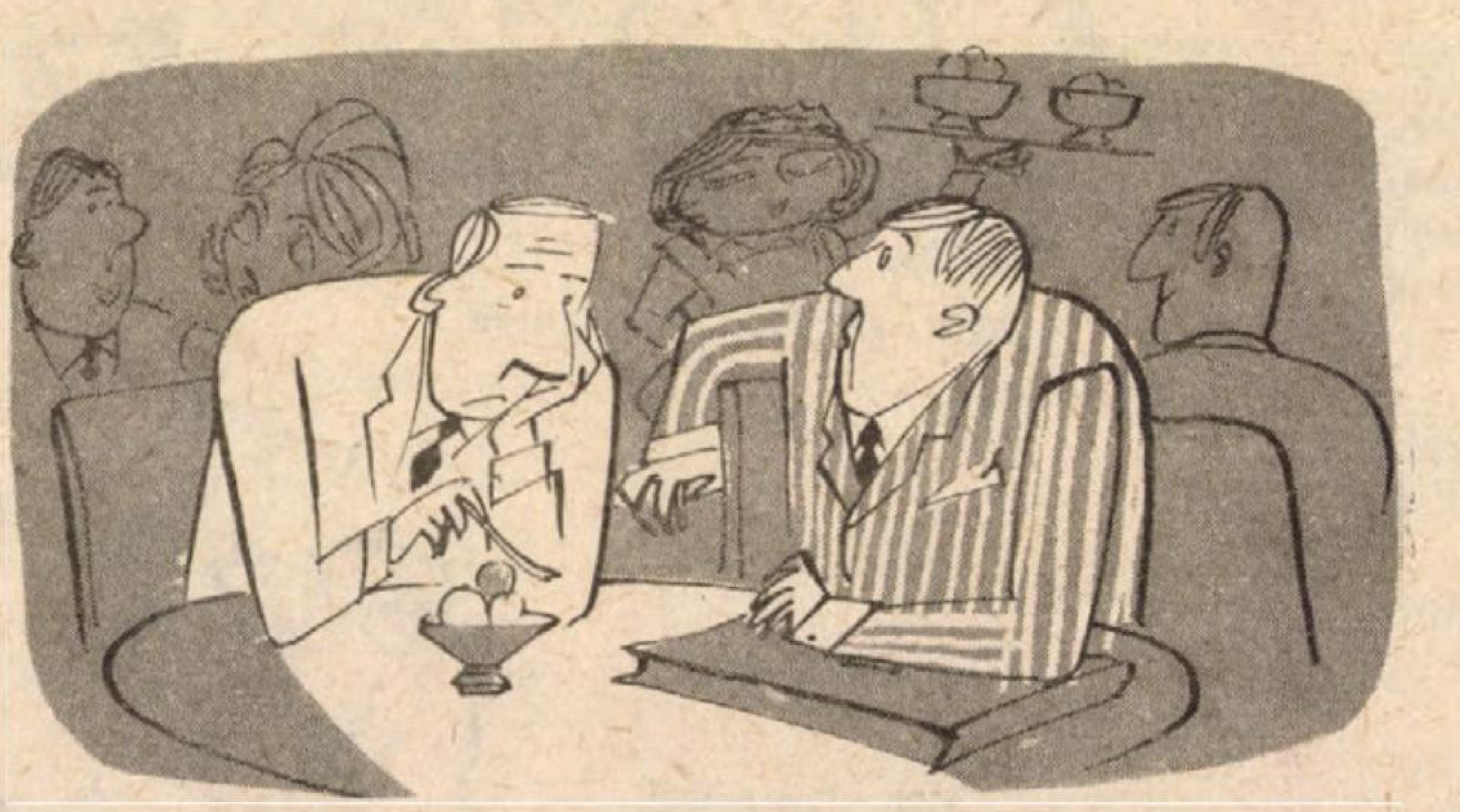

— Hallása van a gyereknek?

— Az nincsen, de fő a protekció. A hallás majd később kifejlődik. Mit gondol, ha Kossuth-díjas tervezőmérnök lesz a srácból, vajon nem fogja-e később felhánytorgatni nekem, miért nem neveltem belőle inkább nemzetközileg elismert jogtudóst?

— Ez a veszély, sajnos, fennáll.

— Ámbátor egy világhírű fizikusnak is biztosítva van a mindennapi kenyere. Milyen jó szakmát választott a gyermekének az a szülő, akinek a fia felfedezte a laser-sugarat! Persze, maradt még egy-két megoldásra váró probléma a fizikában is. A fiam majd sorra megoldja őket.

— Az a kérdés, hogyan áll az iskolában ebből a tantárgyból?

— Pótvizsgával minden évben átmegy — mosolygott elégedetten az apa.

— Ez derék. Maradjon tehát a srác a fizikánál. Mármint a fizikai munkánál.

A szülő ridegen pillantott szomszédjára, majd elszánt akarással, kemény gőggel azt mormolta:

— Vezető állású értelmiségi lesz a gyerekből, ha belegebed, akkor is!

Galambos Szilveszter

AZ IGAZSÁG BAJNOKA

Amikor Kovács Jenő magyar nyelv- és irodalomszakos tanár ajtót nyitott, először nem ismerte fel a látogatóját. Csak pár pillanat múltán döbbent rá: hiszen ez Kupás szaktárs, a parkettázó. Micsoda változás! A két hete még daliás termet megtört, a parkettázó hajdan vidám tekintete bánatos volt és keserű, szeme alatt fekete árnyék.

— Az istenért! — kiáltott fel a tanár —, mi történt magával?

— Ezt... ezt éppen a tanár úr kérdi?!

— Éppen én. Miért?

Kupás egy papírlapot vett elő a zsebéből.

— Ki írta ezt a levelet a központba?

A házigazda belepillantott az irományba.

— Én írtam. Kerüljön beljebb, győződjék meg róla, hogy milyen munkát végzett nálunk!

Kupás legyintett:

— Minek? Elhiszem én látatlanban is. Most nem erről van szó, hanem a levélről. Ebben a levélben olyan kitételek fordulnak elő, amelyek sértik az igazságérzetemet.

A tanár kihúzta magát:

— A levél minden szaváért vállalom a felelősséget!

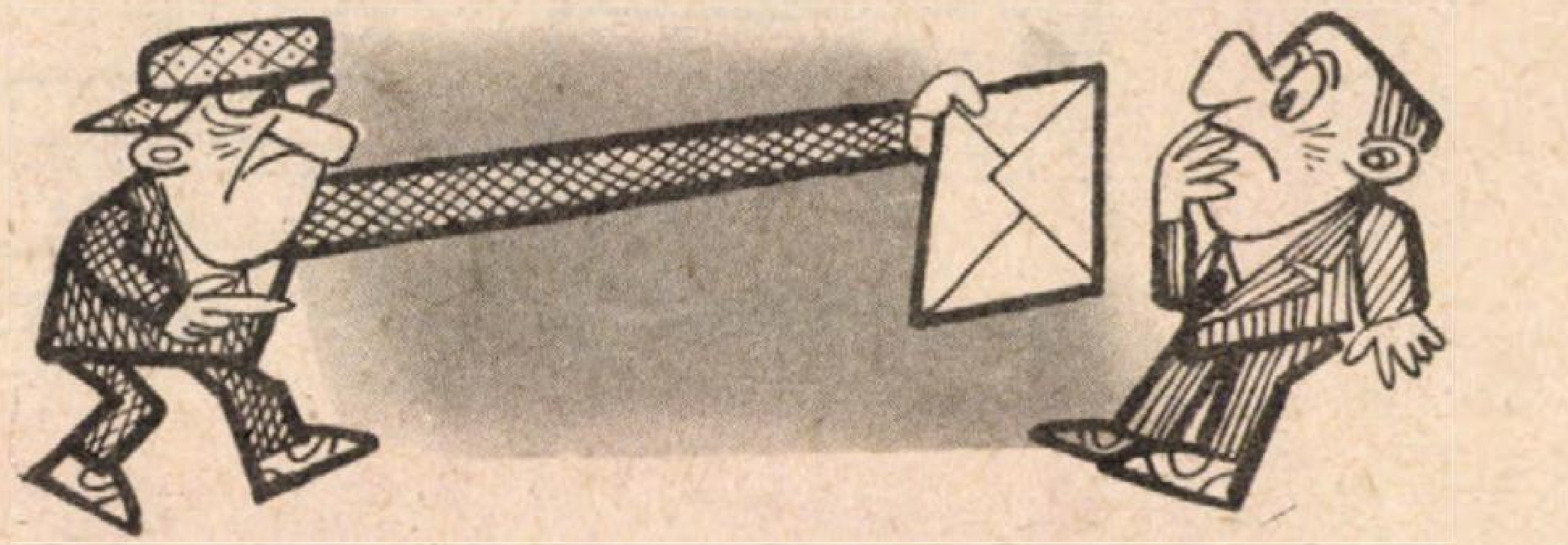

— Igazán?! Például azért is, hogy a tanár úr engem ismételten felszólított, hogy a párnafákat helyezzem közelebb egymáshoz, és szegezzem sűrűbben a parkettákat és a szegélyléceket?

— Miért, talán nem szóltam ezekről?! Nem emlékszik?

— Pontosan emlékszem mindenre. Szólni tetszett, de felszólítani nem! Disztingváljunk! A tanár úr részéről célzások hangzottak el, hogy a párnafák korábban közelebb állottak egymáshoz, célszerű volna ragaszkodni a bevált hagyományos módszerekhez, a tanár úr felvetette azt a problémát, hogy ritka szegezésnél esetleg könnyebben elmozdulnak a parketták, a tanár úr meditált, hipotéziseket és alternatívákat állított fel. A felszólítás, az egészen más!

Kovács Jenő magyar nyelv- és irodalomszakos tanár levette a szemüvegét, néhányszor egymáshoz koccintotta a szemüveg szárait, mindig így tett, ha zavarba került.

— Nézze, kérem — mondta végül —, hagyja itt a levelet, átírom. Jó?

— Jó — bólintott Kupás. — Örülök, hogy sikerült a tanár urat jobb belátásra bírnom.

Indult kifelé.

— És a parketta?! — kiáltott Kovács. — A parkettát mikor hozza rendbe?

Kupás visszafordult az ajtóból:

— A parketta, az a központra tartozik. Én csak a levél miatt jöttem. Mert nagyon sértette az igazságérzetemet.

Biccentett és távozott.

Kürti András

IMPORT HUMOR

URALKODÓI GONDOK

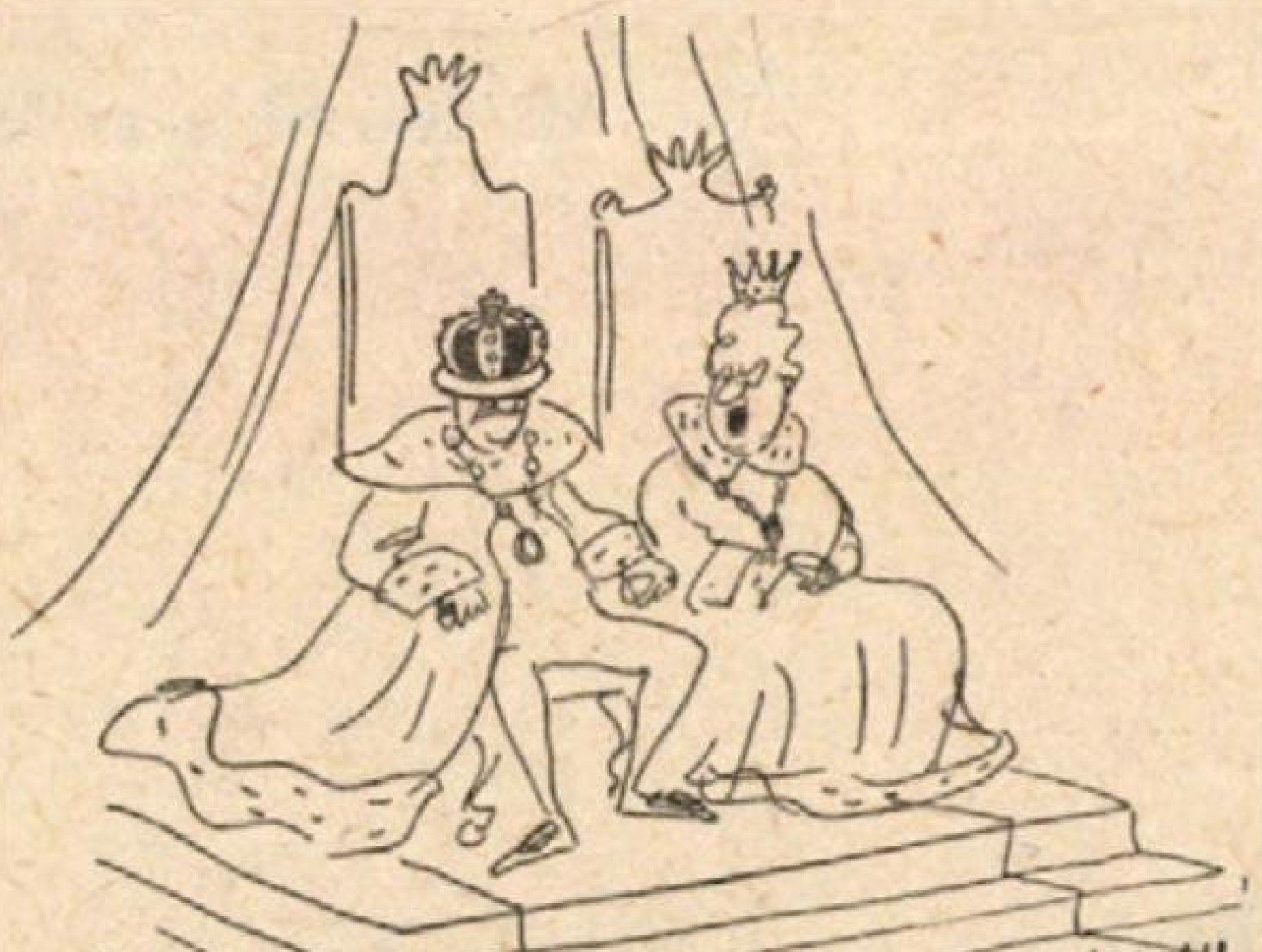

– Ugye megmondtam neked, hogy koronázás előtt ne vágass hajat!

(„The New Yorker")

A HARANGTORONYBAN

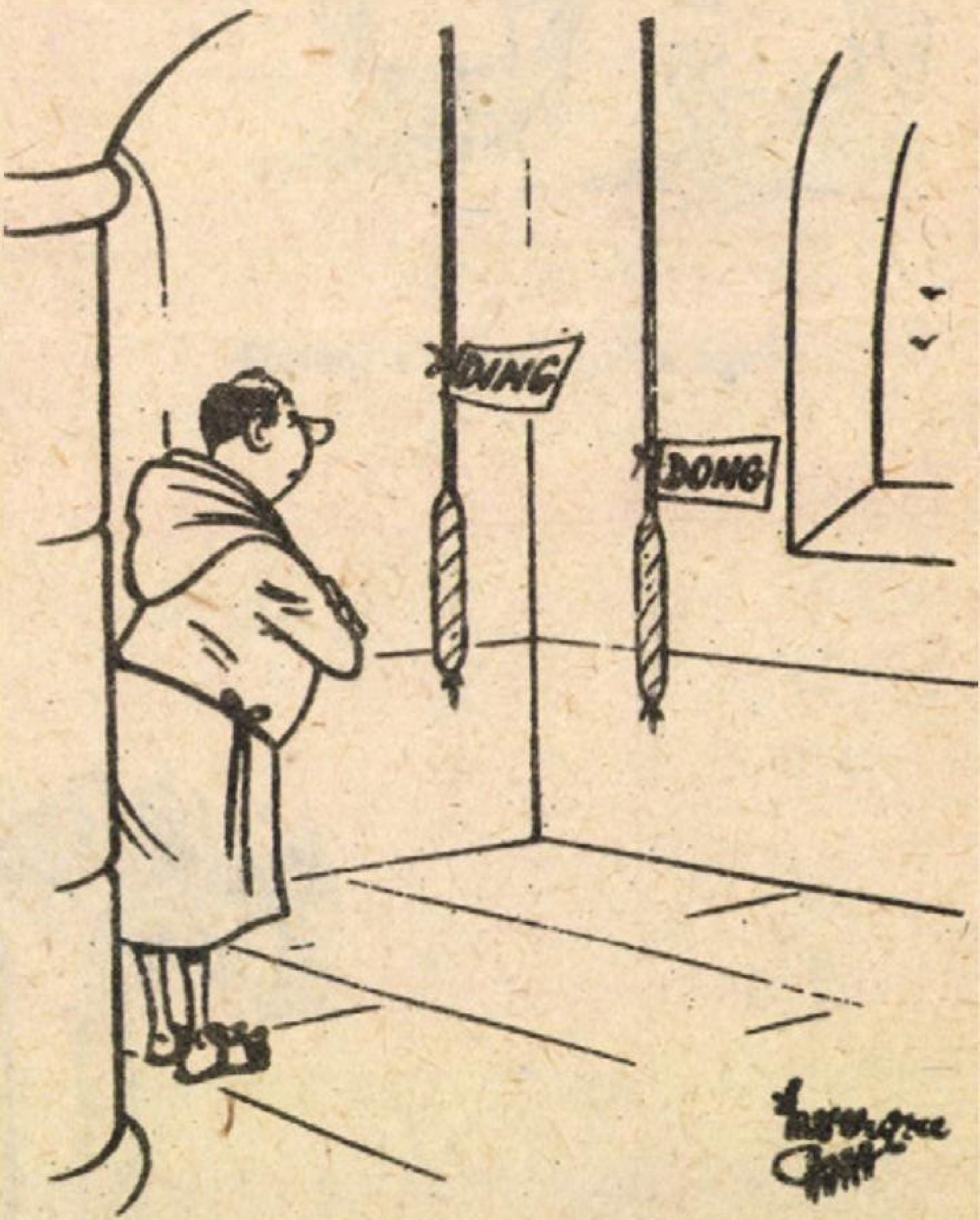

(„Pourquoi Pas", Brüsszel)

ÜNNEPÉLYES BEVONULÁS

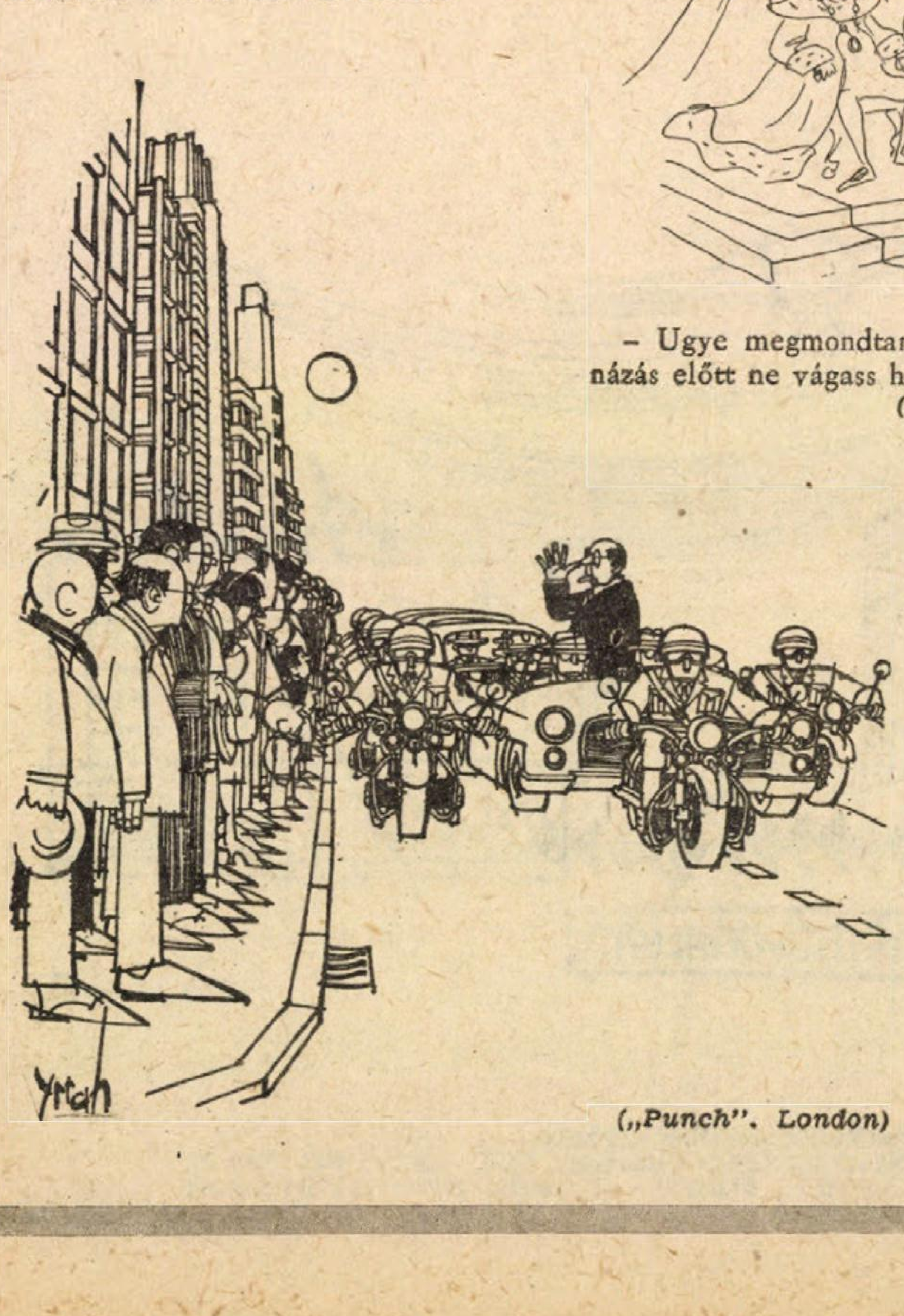

(„Punch". London)

GAZDASÁGI NEHÉZSÉGEK

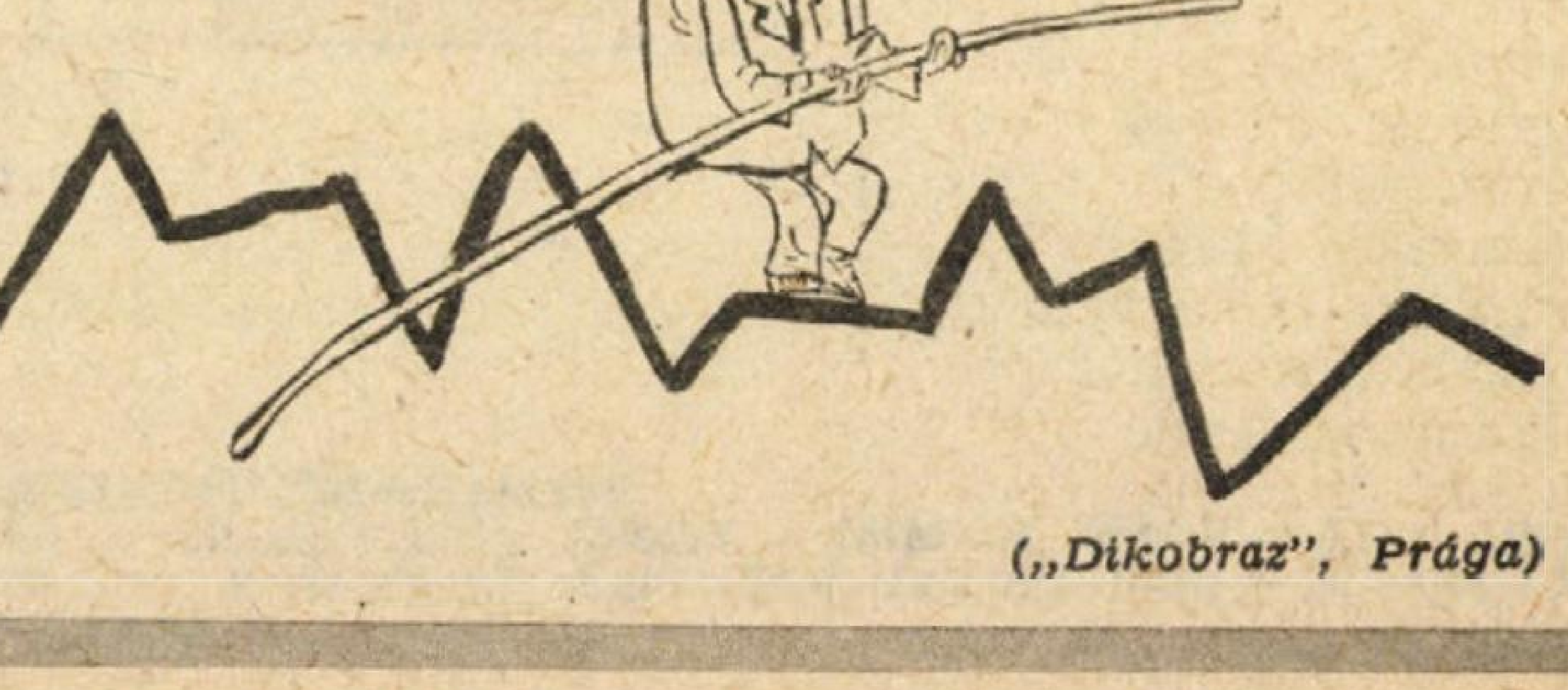

(„Dikobraz", Prága)

AUTÓMÁNIA

Pusztai Pál rajzai

ASZKÉTA-ISKOLA

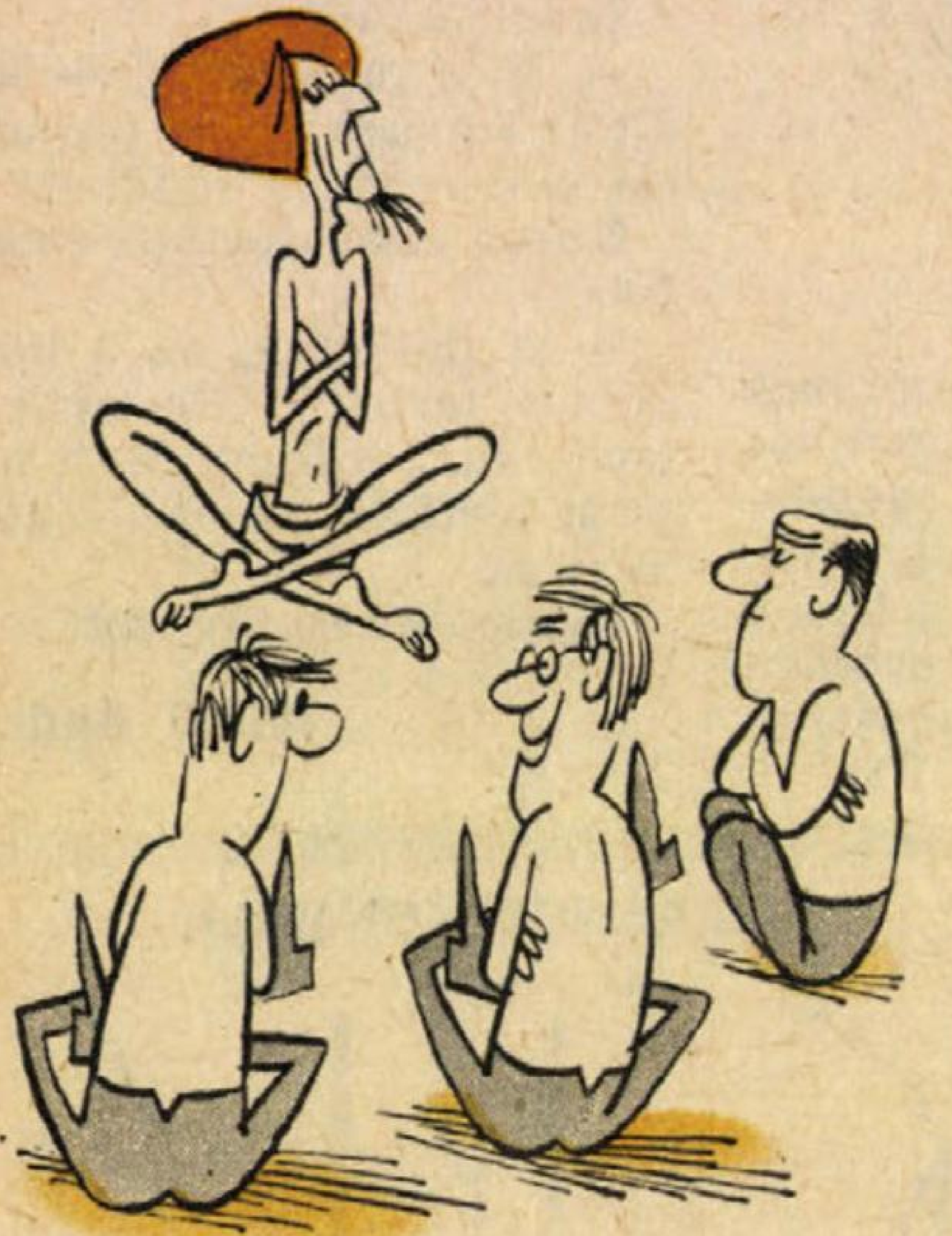

– Maga milyen kocsira spórol?

ILLÚZIÓ

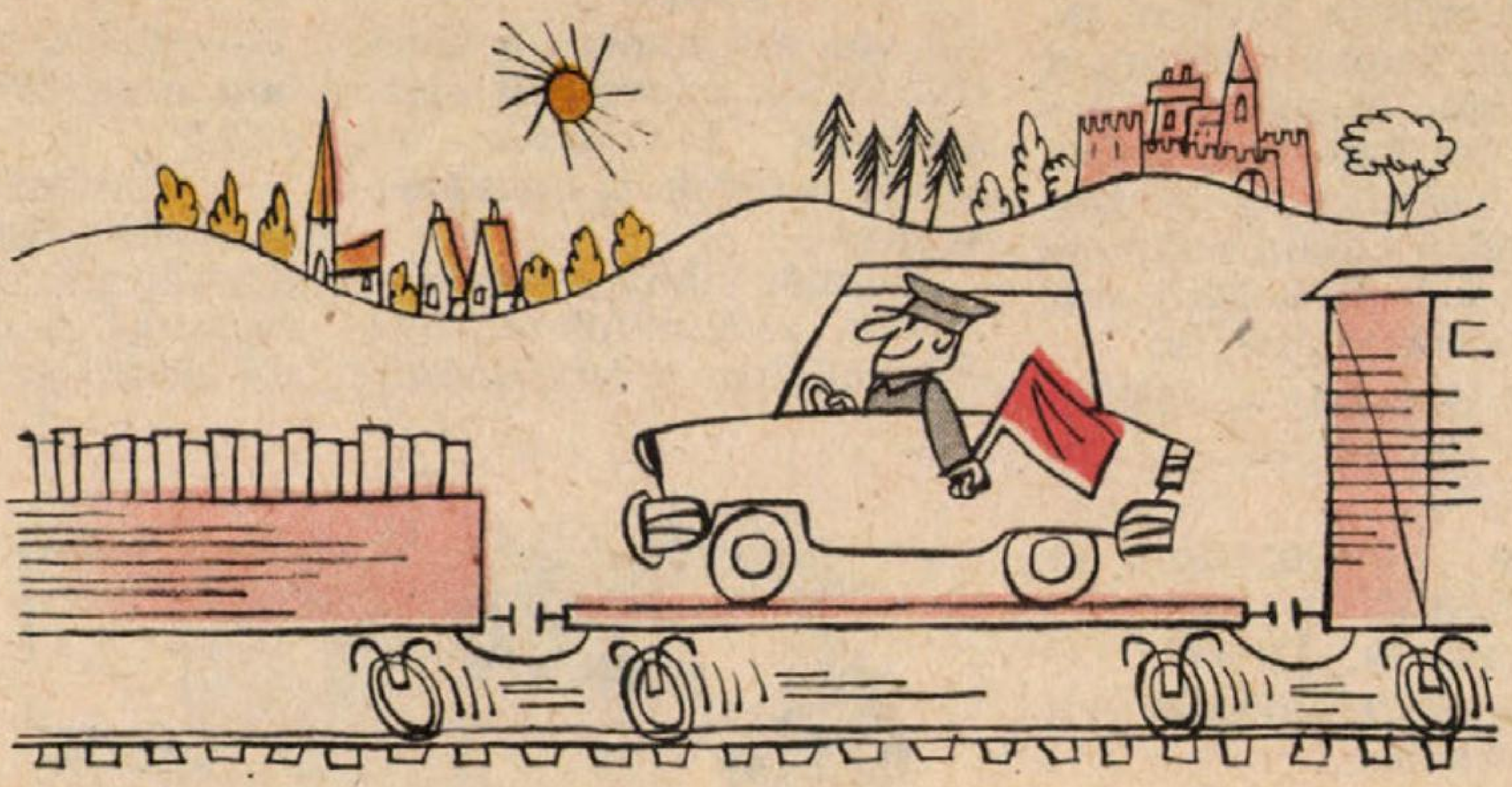

MAGYAR TURISTA

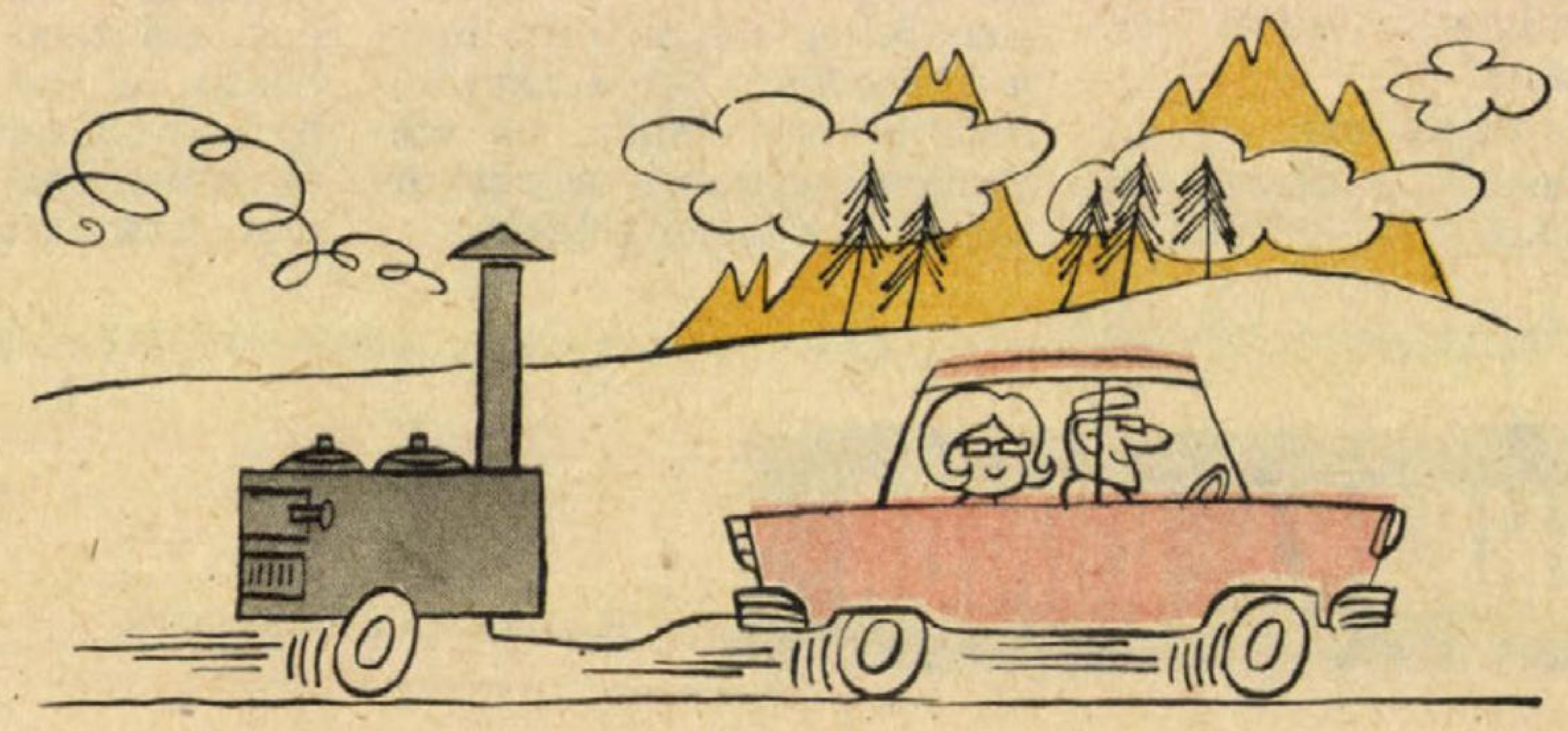

Aki nem bírja az idegen kosztot . . .

Előfordul

Várnai György rajza

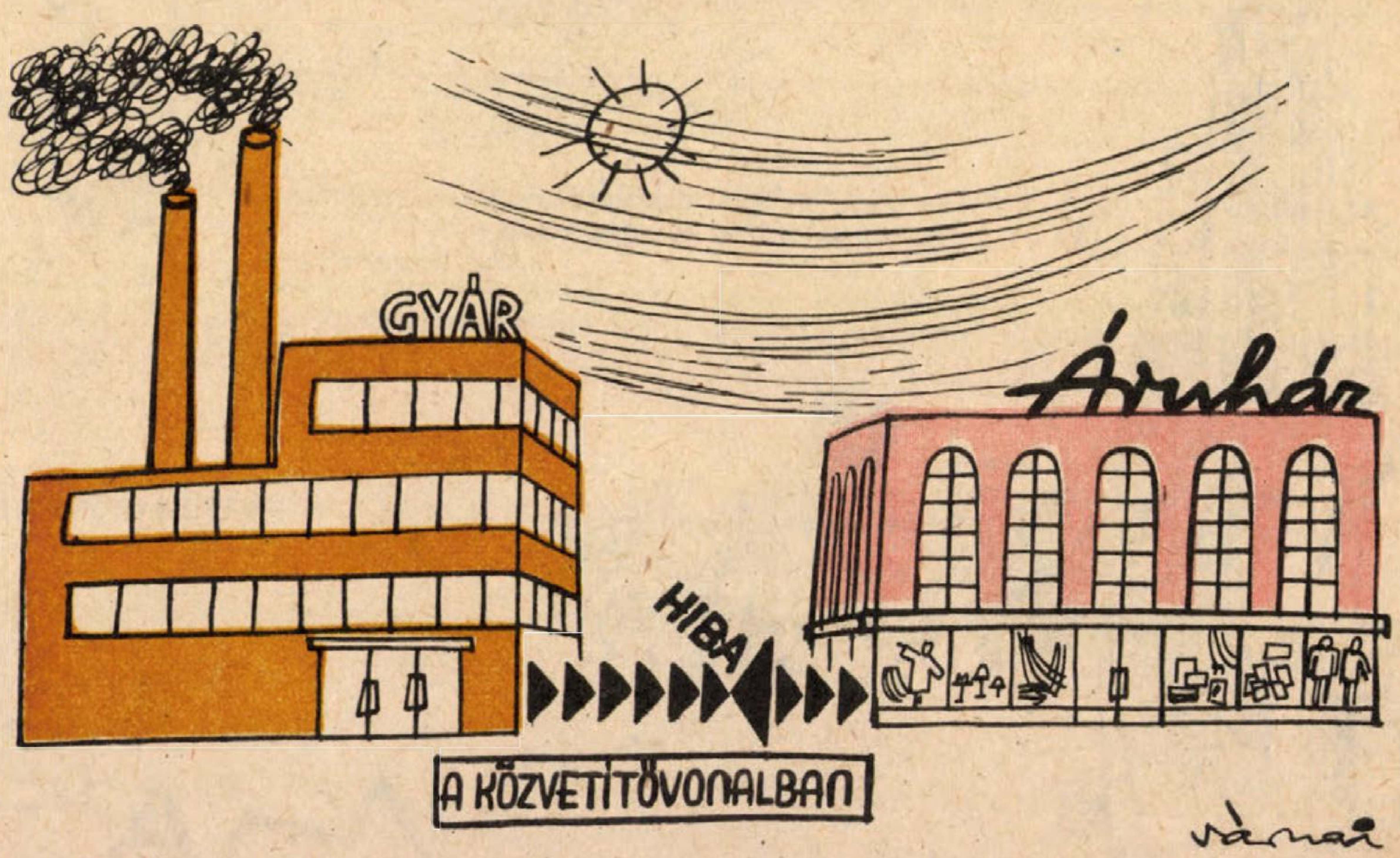

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 67.0637 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504